

Західний науковий центр НАН та МОН України
Інститут регіональних досліджень НАН України

ПРОВІДНІ ВЧЕНІ
Західного регіону України
(Економіка та право)

Львів – 2003

Провідні вчені Західного регіону України (Економіка та право). Довідкове видання / Ред.кол.: відповідальний редактор академік НАН України М.І. Долішній. – Львів, 2003. – 250 с.

З метою популяризації досягнень вітчизняної та регіональної науки, за ініціативою Західного наукового центру НАН та МОН України і Ради ректорів вищих навчальних закладів Львівського регіону започатковано серію довідкових видань “Провідні вчені Західного регіону України” за напрямками (галузями) наук. Перше видання цієї серії присвячено вченим у галузі економіки та права. Довідник містить короткі автобіографічні довідки та інформацію про основні показники наукової діяльності докторів наук, а також кандидатів наук (професорів, заслужених діячів науки і техніки) Західного регіону України.

Для економістів, правників, науковців, а також всіх, хто цікавиться досягненнями науки України.

Редакційна колегія:

<i>Долішній М.І.,</i>	академік НАН України, доктор економічних наук, професор (відповідальний редактор)
<i>Ватаманюк З.Г.,</i>	кандидат економічних наук, професор
<i>Гарасим П.М.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Данилюк М.О.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Євдокименко В.К.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Загорський В.С.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Кузьмін О.Є.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Коссак В.М.,</i>	доктор юридичних наук, професор
<i>Мельник А.Ф.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Мікловда В.П.,</i>	чл.-кор. НАН України, доктор економічних наук, професор
<i>Павлов В.І.,</i>	доктор економічних наук, професор
<i>Демченко В.В.,</i>	кандидат фізико-математичних наук (відповідальний секретар)

Затверджено до друку Вченою радою Інституту регіональних досліджень НАН України (Протокол №4 від 21 квітня 2003 р.).

Від редколегії

За ініціативою Західного наукового центру НАН та МОН України і Ради ректорів вищих навчальних закладів Львівського регіону, з метою популяризації досягнень вітчизняної та регіональної науки започатковано серію довідкових видань “Провідні вчені Західного регіону України” за напрямками (галузями) наук. Останнім часом такі видання знаходять все більше поширення і сприяють зростанню авторитету науки в суспільстві.

Підготовку першого видання цієї серії, присвяченого вченим у галузі економіки та права, здійснив Інститут регіональних досліджень НАН України. Довідник містить короткі автобіографічні довідки та інформацію про основні показники наукової діяльності докторів економічних та юридичних наук *семи західних областей України*, а також кандидатів наук, які мають звання професорів або заслужених діячів науки і техніки України. Сюди увійшли також дані про докторів географічних наук, сфера наукових інтересів яких пов’язана із економічною проблематикою. Інформація подається за станом на кінець 2002 р.

Основою довідника стали надіслані нам анкети. Дякуємо всім ученим, які надали інформацію про себе для включення її у видання (на жаль, в силу різних причин деякі науковці не змогли цього зробити). Висловлюємо щирі вдячність усім тим, хто брав участь у збиранні інформації в наукових установах та вищих навчальних закладах регіону та в підготовці цього довідника до друку. Сподіваємося на подальшу співпрацю із ними, оскільки довідник плануємо періодично оновлювати. Ми просимо читачів надсилати свої пропозиції та зауваження на адресу інституту, зокрема, щодо змісту та форми подання матеріалу. Намагатимемось врахувати їх при підготовці наступних видань.

АЛЕКСЕЄВ
Ігор Валентинович

Доктор економічних наук, доцент.
Завідувач кафедри фінансів Інституту економіки і менеджменту Національного університету «Львівська політехніка».

Службова адреса: м. Львів, вул.
С. Бандери, 12. Тел. 398-193.

Народився 15 грудня 1952 р. в м. Львові.

Закінчив Львівський політехнічний інститут, по кафедрі економіки та організації машинобудування і приладобудування у 1975 р. Отримав кваліфікацію інженера-економіста за спеціальністю «Економіка та організація машинобудівної промисловості».

Навчався в заочній аспірантурі при кафедрі економіки та організації машинобудування та приладобудування з 1978 по 1982 р. під керівництвом професора І.О. Черевка.

Кандидатську дисертацію на тему «Удосконалення планування розвитку виробничих підрозділів машинобудівних підприємств (об'єднань)» захистив у 1983 р.

Докторську дисертацію на тему «Стратегії та регулювання інноваційного розвитку виробничо-господарських структур» захистив у 2002 р.

Основні показники наукової діяльності. Основною сферою наукових інтересів є дослідження стратегій та важелів державного регулювання економіки, зокрема на мікрорівні, на рівні виробничо-господарських структур (підприємств, промислово-фінансових груп, холдингів тощо). Досліджує фінансові аспекти діяльності промислово-фінансових груп, зокрема маркетингові методи дослідження ринку банківських послуг.

Видано одноосібну монографію «Стратегії розвитку підприємств і державне регулювання економіки» (К.: Вид-во УАДУ, 1998. – 204 с.).

У монографії розглядаються проблеми стратегій розвитку підприємств, промислово-фінансових груп та методи державного регулювання економіки на мікрорівні.

Загальна кількість наукових публікацій – понад 80.

Видав у співавторстві навчальний посібник «Банківський маркетинг» (К.: Національний банк України, 1999. – 96 с.).

Підготував двох кандидатів економічних наук.

АПОПІЙ
Віктор Володимирович

Кандидат економічних наук, професор, Заслужений працівник народної освіти України. Проректор з наукової роботи, завідувач кафедри комерційної діяльності і підприємництва Львівської комерційної академії.

Службова адреса: м.Львів, вул.Туган-Барановського, 10. Тел. 75-66-42.

Народився 6 вересня 1940 р. у с. Тарасівці Новоселицького району Чернівецької обл.

У 1967 р. закінчив з відзнакою Львівський торгово-економічний інститут, а 1972 р.- аспірантуру при кафедрі організації торгівлі цього ж інституту. Успішно захистив дисертацію на тему «Економічні зв'язки торгівлі і сільського господарства в умовах агропромислової інтеграції» на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук.

У 1984 р. присвоєно вчене звання доцента, а 1990 р. – професора по кафедрі комерційної діяльності і підприємництва.

На науково-педагогічній роботі в інституті (нині Львівська комерційна академія) з 1968 р. на посадах: асистента, доцента, завідувача кафедри. З 1999 р. – проректор академії з наукової роботи.

Удостоєний урядових нагород.

Основні показники наукової діяльності. Наукові інтереси В.В. Апопія охоплюють широке коло проблем розвитку і трансформації сфери товарного обігу, вдосконалення міжгалузевих зв'язків і поглиблення інтеграції торгівлі в АПК, формування кооперативного сектора економіки і розширення національного кооперативного руху в Україні. За участю вченого у 1991 р. було розроблено нову систему відносин у сфері товарного обігу, програму комерціалізації і приватизації торговельних об'єктів у регіоні. У 1995-1999 рр. – комплексні програми соціально-економічного розвитку Львівщини, Концепцію розвитку торгівлі і сфери побуту в регіоні.

Наукові обґрунтування В.В. Апопії були покладені в основу Концептуальних засад розвитку споживчої кооперації України, Концепції розвитку внутрішньої торгівлі України, Програми розвитку ринкової торгівлі, Концепції розвитку національного кооперативного руху, Національної програми розвитку АПК і відродження села, Законів України, Указів Президента, Постанов Кабінету Міністрів України.

Науково-теоретичні положення, методичні підходи закладені в монографіях «Система зв'язків торгівлі і АПК», «Ринкова орієнтація споживчої кооперації України», у підручнику «Комерційна діяльність на ринку товарів та послуг», який вперше виданий в Україні, у багатьох наукових доповідях, статтях, а також у «Економічній енциклопедії України».

Професор В.В. Апопій є автором близько 100 наукових праць, зокрема, трьох монографій, ряду підручників та посібників. Під його науковим керівництвом підготовлено одинадцять кандидатів наук.

БАШНЯНИН
Григорій Іванович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри економічної теорії
Львівської комерційної академії.

Службова адреса: 79005 м. Львів, вул.
Туган-Барановського, 10. Тел.: 79-76-38;
79-76-97.

Народився 10 квітня 1951 р. в с. Підлісне (нині Зіболки) Куликівського (нині Жовківського) р-ну Львівської області. Після закінчення в 1968 р. середньої школи, у 1968-1974 рр., навчався на економічному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка і отримав кваліфікацію економіста. В період з 1978 по 1982 р. навчався в аспірантурі Львівського державного університету. Кандидатську дисертацію «Соціалістична форма виробництва і деякі проблеми її системного аналізу і моделювання» захистив у 1982 р. в Київському інституті народного господарства ім. Д.С. Коротченка. Докторську дисертацію на тему «Економічне вимірювання: політико-економічні проблеми загальної теорії» захистив у 1991 р. в Московському комерційному інституті (нині університеті), і в 1992 р. ВАК СРСР видала диплом доктора економічних наук. Професор з 1994 р. Завідувач кафедри економічної теорії Львівського торгово-економічного інституту (нині комерційна академія) з 1994 р. З 1997 р. за сумісництвом завідувач першої в Україні науково-дослідної лабораторії економічної оцінки. Нагороджувався почесною грамотою Міносвіти України, грамотою правління Укоопспілки.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів – розробка проблем становлення та розвитку загальної теорії економічних систем і загальної економічної метрології. Фундатор загальної теорії економічних систем і загальної економічної метрології як новітніх галузей економічних знань. Автор семи одноосібних

монографій. Серед них такі відомі в країні та за кордоном, як:

1. *Башнянин Г.И.* Социалистическое производство: экономическое измерение затрат и результатов. – М.: Экономика, 1990. – 175 с.
2. *Башнянин Г.И.* Экономическое измерение: политико-экономические проблемы общей теории. – К.: Лыбидь, 1991. – 83 с.
3. *Башнянин Г.И.* Экономическое измерение: структура, принципы, функции. – Львов: Свит, 1994. – 248 с.

За період з 1977 по 2002 р. опублікував більше 700 наукових і науково-методичних робіт загальним обсягом близько 1500 д.а., видав понад 40 монографій, підручників, посібників, брошур. Підготував десять кандидатів наук і готує трьох докторантів.

БЕРЕЗІВСЬКИЙ Петро Степанович

Доктор економічних наук, професор. Заступник декана економічного факультету з навчально-методичної роботи, завідувач кафедри організації виробництва і агробізнесу ім. проф. Є. Храпливого Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80138 Львівська обл., Жовківський р-н, м. Дубляни.

Народився 11 березня 1951 р. в с. Білоголови Зборівського району Тернопільської області. У 1958-1966 рр. навчався в Білогірській восьмирічній школі. 1966-1970 рр. – навчання в Кременецькому сільськогосподарському технікумі.

У 1970-1972 рр. – служба у лавах Радянської Армії. У 1972-1977 рр. навчався у Львівському сільськогосподарському інституті (нині – Львівський державний аграрний університет) на економічному факультеті за фахом «Економіка і організація сільського господарства». Після закінчення вузу був скерований на кафедру організації виробництва на сільськогосподарських підприємствах Львівського сільськогосподарського інституту.

В 1983 р. захистив кандидатську дисертацію «Продуктивність праці в молочному скотарстві та резерви її підвищення в умовах індустріалізації» (науковий керівник – д.е.н., професор В.А. Павчак).

У 1990 р. присвоєно вчене звання доцента.

З 1993 р. – заступник декана економічного факультету з навчально-методичної роботи. У 1998 р. захистив докторську дисертацію «Ефективність виробництва і формування ринку продукції скотарства в Карпатському регіоні» зі спеціальності 08.07.02 – “Економіка сільського господарства і АПК” (науковий консультант – д.е.н. В.І. Криворучко).

З 2000 р. завідувач кафедри організації виробництва і агробізнесу Львівського державного аграрного університету.

У 2002 р. – присвоєно вчене звання професора.

Основні показники наукової діяльності. Провідними напрямками наукової діяльності П.С. Березівського є: обґрунтування шляхів удосконалення організації виробництва продукції скотарства та їх взаємовідносин з підприємствами переробки і агросервісу; удосконалення методики визначення економічної ефективності продукції скотарства і системи показників для її оцінки; системи внутрішньогосподарських виробничих відносин; реформування економіки і регулююча роль держави в умовах ринкової економіки; проблеми розвитку приватного сектора АПК; економічні моделі аграрного виробництва в пореформений період.

П.С. Березівський опублікував 210 праць, з них 130 наукових і 80 навчально-методичного характеру, в тому числі: сім монографій (з них дві одноосібні), дві одноосібні брошури, п'ять навчальних посібників (у співавторстві).

Основні монографії:

1. *Біттер О.А., Березівський П.С., Мельник В.С.* Ефективність сільськогосподарського виробництва і рівень життя сільського населення. – Львів: Українські технології, 1997. – 188 с.
2. *Березівський П.С.* Економічна ефективність скотарства та шляхи її підвищення. – Львів: Українські технології, 1998. – 158 с.
3. *Березівський П.С.* Ефективність виробництва і формування ринку продукції скотарства в Карпатському регіоні. – Львів: Українські технології, 1998. – 256 с.

Основні навчальні посібники:

1. Березівський П.С., Михалюк Н.І. Організація виробництва в аграрних формуваннях: Навч. посібник. /За ред. П.С. Березівського. – Львів: Українські технології, 2001. – 514 с.
2. Березівський П.С., Михалюк Н.І. Організація виробництва в аграрних формуваннях. Навч. посібник: у схемах і коментарях. /За ред. П.С. Березівського. – Львів: Українські технології, 2001. – 323 с.
3. Березівський П.С., Губені Ю.Е., Михалюк Н.І. Організація виробництва і підприємницької діяльності в аграрних формуваннях: Навч. посібник для студентів агрономічних спеціальностей вищих аграрних закладів освіти III – IV рівнів акредитації / За ред. П.С. Березівського. – Львів: Українські технології, 2002. – 536 с.

Брав участь у міжнародних наукових конференціях і конгресах економістів-аграрників у Республіці Польща і має чотири наукові публікації в їхніх наукових виданнях.

**БЕЛЕНЬКИЙ
Петро Юхимович**

Доктор економічних наук, професор, завідувач відділу проблем ринкової інфраструктури та транскордонного співробітництва Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: м. Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-71-45.

Народився 10 листопада 1935 р. в с. Спичинці Погребищенського (колишній Плиснівський) району Вінницької області.

Закінчив Погребищенську СШ №1 у 1953 р., Львівський політехнічний інститут у 1960 р. за спеціальністю інженер-економіст. Навчався в аспірантурі Одеського політехнічного інституту у 1963-1967 рр. Кандидатська дисертація «Удосконалення організації виробничих процесів на промислових підприємствах» – 1968 р. Докторська дисертація «Сучасні проблеми організації виробничих процесів» – 1981 р. Професор – 1984 р. За цикл робіт «Економічні та організаційні проблеми підвищення ефективності виробництва і якості продукції» нагороджений премією НАН України ім. О.Г. Шліхтера у 1988 р. Нагороджений почесними грамотами Президії НАН України, медалями ВДНГ.

Сфера наукових інтересів. Проблеми ефективного управління виробничими і територіальними системами, розвиток ринкової інфраструктури, зовнішньоекономічної діяльності та транскордонне співробітництво регіонів.

Основні показники наукової діяльності. Особисто зробив суттєвий внесок у розв'язання методологічних проблем організації виробництва в умовах прискорення НТП і перебудови механізмів господарювання, ефективності управління господарською діяльністю і якістю продукції, розвитку інфраструктурного комплексу, міжрегіонального і транскордонного співробітництва.

Кількість наукових публікацій – понад 200, з них 18 монографій з проблем ефективності виробництва і якості продукції, розвитку методів господарювання, зовнішньоекономічної діяльності і транскордонного співробітництва регіонів, формування ринкової інфраструктури в умовах конкурентної економіки в контексті економічної глобалізації і регіоналізації.

Одноосібні монографії:

1. Метод системного анализа организации производственных процессов. – М.: Экономика, 1972. (Рец.: Технология и организация производства. – 1974. – № 6. – С. 74-76).
2. Проблемы совершенствования производственной структуры промышленных предприятий. – М.: Экономика, 1976.
3. Планово-экономическое регулирование качества. – К.: Наукова думка, 1985. (Рец.: Стандарты и качество. – 1985. – №12. – С.49; Рец.: Вопросы экономики. – 1986. – №6. – С. 144).

Наукові праці, що вийшли у перекладі за кордоном:

1. Systemova analiza v organizaci vyroby. – Praha: SNTL, 1975
2. Economic regulation of quality under planned management. – Quality – Progress – Economy. – Prog. of 32nd EOQC annual conference. – Moscow 17 June, 1988 V. 2.

Підготував 50 кандидатів і сім докторів наук.

БЛАГУН Іван Семенович

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної кібернетики Прикарпатського університету ім. В. Стефаника.

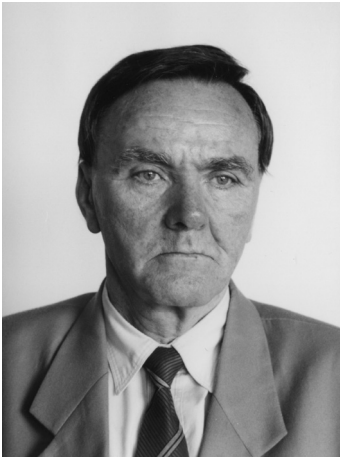
Службова адреса: 76021 м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57. Тел. (8-0342) 59-60-09.

Народився 14 липня 1959 р. в с. Буянів Жидачівського району Львівської області. У 1981 р. закінчив Львівський національний університет ім. І. Франка за спеціальністю «Економічна кібернетика». У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Оптимізація виробничих зв'язків в лісопромисловому комплексі Карпатського регіону», в 2000 р. – докторську дисертацію на тему «Моделювання механізму формування та регулювання виробничих зв'язків у широкомасштабних системах в умовах ринкової економіки».

Основні показники наукової діяльності. Наукові дослідження автор зосередив на розробці економіко-математичних моделей функціонування широкомасштабних систем. Розробив концептуальні засади побудови оптимальних схем розвитку такого класу систем, концепцію і методи регулювання виробничих зв'язків при змінних сегментах ринку на основі механізму узгоджених дій.

Опублікував монографії:

1. *Благун І.С.* Системи розвитку економіко-виробничих структур. – Івано-Франківськ: Плай, 1997. – С. 155.
2. *Благун І.С.* Управління широкомасштабними системами в умовах ринкової економіки. – Івано-Франківськ: Плай, 2000. – С. 261.

БОЙКО Євген Іванович

Доктор економічних наук, професор за спеціальністю «Економіка, планування і організація управління промисловістю і її галузями», академік АПМ України, завідувач відділу економічних проблем розвитку промисловості регіону Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: 79026 м. Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-64-31.

Народився 12 серпня 1938 р. в м. Львові. В 1960 р. закінчив Львівський політехнічний інститут, отримавши кваліфікацію інженера-економіста.

У 1967–1970 рр. навчався в очній аспірантурі при Львівському відділенні Інституту економіки.

Захистив кандидатську дисертацію на тему “Питання економічності розвитку технології на машинобудівному підприємстві” у 1971 р.

У 1986 р. захистив докторську дисертацію на тему «Організація і управління технологічними системами в умовах інтенсифікації суспільного виробництва (теорія і методи)».

У 1987 р. отримав вчене звання професора.

Основні показники наукової діяльності. Сферу наукових інтересів становлять системні дослідження організації управління науково-технічним процесом, на засадах яких вперше розроблено теорію організації управління технологічними системами промислового виробництва і взаємодії виробничих систем різного рівня ієрархії, побудовані економіко-математичні моделі задач управління науково-технічним прогресом та їх інформаційного забезпечення. За допомогою розроблених автором методів ресурсної ефективності забезпечується можливість враховувати структурні зміни в співвідношеннях виробничих ресурсів і їх віддачі стосовно основних напрямів науково-технічного прогресу.

Значна частина досліджень присвячена проблемі структурної перебудови промисловості України. В цьому зв'язку обґрунтовані методи оцінки структури промисловості, визначені сутність структурної перебудови, принципи її організації, методи управління, обґрунтовані основні напрями структурної перебудови промисловості. Досліджені вузлові питання конверсії як одного з реальних і перспективних способів перебудови національної економіки та фінансово-кредитного механізму.

Опубліковано 15 монографій, із них дві одноосібні: «Організація технологічних систем промислового виробництва» (К.: Наукова думка, 1985) і «Ситуаційний аналіз промислового виробництва» (К.: Техніка, 1989), в яких викладені теорія і методи розвитку промислових підприємств.

Підготував 24 кандидатів наук і двох докторів економічних наук.

БОЙКО

Микола Миколайович

Доктор економічних наук, професор, Заслужений економіст України. Професор кафедри економіки, менеджменту та маркетингу економічного факультету Ужгородського національного університету.

Службова адреса: 88014 м. Ужгород, пл. Народна, 3. Тел. 3-72-48.

Народився 24 квітня 1928 р., в с. Руське-Поле Тячівського району Закарпатської області. В 1948 р. закінчив Тячівську середню школу, а в 1954 р. - лісоінженерний факультет Львівського лісотехнічного інституту.

З 1954 по 1970 р. працював на різних посадах у лісовій промисловості Закарпатській області та на адміністративно-партійній роботі. З 1971 р. працює в Ужгородському національному університеті. В 1969 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: "Економічна ефективність комплексного використання деревини" (на прикладі лісопромислового комплексу Закарпатської області)". У 1991 р. - докторську дисертацію на тему «Організаційно-економічний механізм розвитку територіальних лісовиробничих комплексів (на прикладі Українських Карпат)».

Голова Асоціації Економістів Закарпаття, член президії Спільки економістів України, член Світового конгресу професорів-угорців, зовнішній член Академії наук Угорщини.

Основні показники наукової діяльності. Починаючи з 60-х років проводить активну науково-практичну роботу з формування та ефективної діяльності лісопромислових комплексів регіону Карпат. Розробив рекомендації щодо ефективного використання лісових ресурсів з врахуванням економічних та соціальних факторів на комплексних лісових підприємствах – лісокомбінатах. Пропозиції щодо розвитку інтеграції між лісовими комплексними підприємствами, деревообробними, меблевими та лісохімічними комбінатами на основі

спеціалізації і кооперування викладено в монографіях «Ліс і меблі», «Лесной производственный комплекс Украинских Карпат». Наукові рекомендації, запропоновані в монографії «Эффективность использования буковой древесины» сприяли охороні та відтворенню букових лісів – основних форпостів Карпат у збереженні навколишнього середовища та водних ресурсів.

У 1994 р. концепцію створення та запровадження принципово нового організаційно-економічного механізму управління лісопромисловим комплексом для відтворення, охорони та раціонального використання лісових ресурсів в умовах ринкових відносин та зміни форм власності, викладено в монографії «Лісові ресурси: ефективність їх використання і відтворення». Концепція була прийнята Закарпатською обласною радою, Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України.

Брав участь у розробці та формуванні спеціальної економічної зони «Закарпаття», створеної в 1999 р. (продовжує наукові дослідження її розвитку), а також програм соціально-економічного розвитку Закарпаття та програми виходу області з економічної кризи. Підготував розділ «Лісопромисловий комплекс» до концепції «Сталого розвитку Закарпаття на 2002-2020 роки». Бере активну участь у вивченні причин паводків 1998 і 2001 рр. та в розробці пропозицій щодо їх запобігання, які опубліковані у різних виданнях. Проводить наукові дослідження, пов'язані з регіональною глобалізацією економіки, – основи переходу до сталого розвитку.

Опублікував 146 наукових праць, у тому числі чотири монографії: «Ліс і меблі» (1964), «Эффективность использования буковой древесины» (1978), «Лесной производственный комплекс Украинских Карпат» (1989), «Лісові ресурси: ефективність їх використання й відтворення» (1994) та 10 статей в зарубіжних виданнях, пов'язаних з роботою лісового комплексу, маркетинговою діяльністю та регіональною глобалізацією економіки.

Підготував трьох кандидатів наук, керує трьома аспірантами та чотирма здобувачами.

БОЧАН Ігор Омелянович

Доктор економічних наук, доцент,
Заслужений працівник освіти України.
Директор Львівського економічного
бізнес-коледжу.

Службова адреса: 79007 м. Львів, вул.
Менцинського, 8. Тел. 72-68-80.

Народився 2 серпня 1952 р. у
с. Гайворонка Тернопільської області Теребовлянського району.
Закінчив економічний факультет Львівського державного університету
ім. І. Франка за спеціальністю «Планування народного господарства»
(1978). У 1991 р. захистив кандидатську дисертацію «Політико-
економічні аспекти взаємовідносин Схід–Захід». У 2002 р. захистив
докторську дисертацію на тему «Формування приватного сектора
в умовах ринкової трансформації економіки України: проблеми
інституціональної теорії і практики».

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Голова ради директорів ВНЗ I–II рівнів акредитації Львівської
області.

Основні показники наукової діяльності. З позицій інституціо-
нального підходу дослідив приватний сектор економіки у різних
економічних системах і науково обґрунтував його теоретичне значення
та практичну цінність для становлення ефективної національної
економіки України. Здійснив розгорнутий аналіз ідей учених-
інституціоналістів у контексті проблем становлення приватного сектора
в Україні, що є значним внеском у розвиток інституціональної теорії.
Утвердив новий напрям у вітчизняній економічній науці «Інститу-
ціональна теорія приватного сектора». З позицій інституціоналізму
встановив, що рушійною силою сучасної економіки є не тільки
матеріальні фактори, а й політичні, духовні, моральні, правові та ін.
Визначив інституціональні передумови для формування приватного

сектора в Україні: становлення розвинутого конкурентного середовища на основі політики дерегуляції і поліпшення процедур входження в ринок і виходу з ринку; становлення відкритої економіки з державною підтримкою пріоритетних галузей і виробництва; зосередження держави на завданнях швидкого інституціонального розвитку. В Україні поки що нема багатьох необхідних елементів інституціональної системи: не розвинуто інституціонально-правове середовище у приватному секторі, яке не надає йому стійкості і соціальності; не сформовано ефективних механізмів взаємодії державних інститутів у ринковому середовищі; не сформовано конкурентного середовища, в якому повинні діяти недержавні господарські структури.. Зробив висновок, що у період ринкової трансформації, коли громадянське суспільство ще не сформувало своїх політичних партій і соціальних інститутів, головним суб'єктом управління залишається держава. З позицій інституціоналізму обґрунтував необхідність державного втручання в економіку і контролю суспільства над бізнесом на цьому етапі.

Автор одноосібної монографії «Приватний сектор сучасної економіки», понад п'ятидесяти наукових праць і двох навчальних посібників: «Предмет і метод економічної теорії» і «Основи теорії суспільного вибору». У збірнику наукових праць Українського Вільного Університету (Мюнхен) у 1995 р. видав наукову статтю «Підвищення рівня підготовки, культури праці і професійної мобільності кадрів як шлях до економічно зрілої держави».

Підготував двох кандидатів наук.

БРИНДЗЯ Зіновій Федорович

Доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України. Завідувач кафедри земельних відносин і технологічних дисциплін Тернопільської академії народного господарства, доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Дорошенка, 7. Тел. 24-32-45.

Народився 3 травня 1950 р. в с. Шупарка Борщівського району, Тернопільської області. Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут у 1976 р. Навчався в аспірантурі ТАНГ з 1989 по 1993 р.

У 1993 р. захистив кандидатську дисертацію в Інституті регіональних досліджень на тему «Методи оцінки використання сільськогосподарських угідь регіону (на прикладі Тернопільської області)».

У 1997 р. захистив докторську дисертацію в Раді з вивчення продуктивних сил м. Києва на тему «Еколого-економічні проблеми використання природних сільськогосподарських ресурсів Західного регіону України».

Основні показники наукової діяльності. Розкрито наукову проблему реформування земельних відносин в умовах переходу до ринкової економіки на регіональному рівні. Розроблено концепцію прискорення земельної реформи в умовах зони Поділля. На науковому рівні розкрито суть еколого-економічних проблем використання земельних ресурсів в Україні.

Монографії:

1. Сільськогосподарські угіддя Західного регіону України та їх використання в нових умовах господарювання (методологія, теорія, практика).

Висвітлюються найважливіші напрями:

- оцінка сільськогосподарських угідь;
- приватизація земель.

Досліджується та порівнюється досвід використання земельних ресурсів Західних областей України з початку XX століття.

2. Еколого-економічні проблеми використання природних ресурсів Західних областей України.

Розглядаються еколого-економічні проблеми використання природних ресурсів Західного регіону України. Досліджується механізм здійснення аграрної реформи під час переходу до ринкових відносин, а також земельні відносини, економіка і організація землекористування, шляхи підвищення продуктивності та економічної ефективності використання сільськогосподарських угідь.

Всього опублікував 45 наукових праць.

БУРЯК Петро Юрійович

Кандидат економічних наук, доцент, член-кореспондент Академії підприємництва і менеджменту, академік Академії економічних наук України зі спеціальності «Фінанси і кредит». Ректор Львівського державного фінансово-економічного інституту.

Службова адреса: м. Львів, вул. Коперника, 3. Тел. 72-40-54; 97-17-14.

Народився 7 червня 1950 р. в с. Погірш Самбірського району Львівської області. Закінчив середню школу в с. Чайковичі Старосамбірського району, Львівський фінансовий технікум (1971), Тернопільський фінансово-економічний інститут (1976). З 1998 року – ректор Львівського державного фінансово-економічного інституту, завідувач кафедри фінансів.

Захистив кандидатську дисертацію на тему «Інтенсифікація відтворення виробничого апарату» (1996). Завершує роботу над докторською дисертацією «Теоретико-методологічні основи реалізації інтеграційних процесів у сфері підприємництва».

Основні показники наукової діяльності. Основною сферою наукових інтересів є фінансово-господарські механізми розвитку підприємництва в Україні та забезпечення його ефективного функціонування на основі реалізації інтеграційних процесів у підприємницькій діяльності. П.Ю. Буряк вивчає способи активізації підприємництва в країнах з розвинутою ринковою економікою, аналізує умови, фактори і проблеми розвитку підприємництва в Україні під впливом світових процесів глобалізації та міжнародної регіоналізації. Вчений досліджує фінансово-кредитні механізми державної підтримки підприємництва: податкову політику та розвиток її стимулюючих функцій; інвестиційну політику та визначення інвестиційних пріоритетів; грошово-кредитну політику й активізацію діяльності банків в питанні кредитування підприємницьких структур; зовнішньоекономічну політику і

реалізацію інтеграційних процесів у сфері фінансового забезпечення підприємництва.

У монографії «Фінансове забезпечення розвитку підприємництва» (Львів, 2000. – 258 с.) автор висвітлює сучасний організаційно-економічний механізм фінансового забезпечення розвитку підприємництва в Україні. Акцентує увагу на сучасних механізмах інвестування, зростанні ролі банків та податкової системи в активізації підприємництва. Вперше комплексно розглянуто проблему фінансового забезпечення підприємництва і розроблено загальну концепцію сприяння розвитку українського підприємництва, яка може враховуватися під час формування державної політики підтримки підприємництва.

Кількість наукових публікацій – понад 60.

П.Ю. Буряк є співавтором навчальних посібників «Економічний аналіз на промисловому підприємстві» (Львів, 1998), «Підприємництво: освіта, особливості, механізми» (Львів, 2000), «Макроекономіка» (Львів, 2001).

БУЯН
Іван Васильович

Доктор економічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України. Завідувач кафедри економічної теорії Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 10 лютого 1932 року в с. Гурівка Долинського району Кіровоградської області. У 1954 р. закінчив Львівський торгово-економічний інститут за спеціальністю економіка торгівлі. Впродовж 1962-1965 р. навчався в аспірантурі на кафедрі політичної економії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. У 1965 р. захистив дисертацію на тему «Відмінності в праці і диференціація в заробітній платі» і отримав вчений ступінь кандидата економічних наук і вчене звання доцента.

У 1978 р. в Інституті економіки Академії наук УРСР захистив докторську дисертацію на тему «Категорії суспільної форми праці». У цьому ж році присуджено вчений ступінь доктора економічних наук. У 1979 р. отримав вчене звання професора. У 2000 р. Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Основні показники наукової діяльності. Сферою наукових інтересів є соціально-економічні умови праці, тенденції змін у її змісті, співвідношенні фізичної та розумової, простої і складної праці та ін.

Одноосібні монографії:

1. Соціально-економічні основи праці при соціалізмі. – К.: Наукова думка, 1973. – 10,4 д. а.

Досліджуються зміст і структура праці як процесу і робочої сили. Практично вперше в економічній науці у названій проблемі розмежовується праця на окремі її складові, виділяються відповідні

здібності в робочій силі і встановлюються взаємозв'язок і взаємодія між цими структурними елементами праці та робочої сили. Отримані знання в цій сфері дали можливість розмежувати професійний і кваліфікаційний види поділу праці. Розглядаючи соціально-економічні форми праці, автор наполягає на необхідності виділити ті із них, що «обслуговують» процес формування робочої сили, і ті, що виступають економічними формами праці взагалі і окремих її складових, зокрема.

2. Праця стає творчістю. – К.: Політвидав України. 1987. – 7,6 д.а.

Виділяється творчість як елемент праці, з'ясовуються її особливості, характеризується роль і значення творчості в процесі праці, у формуванні і розвитку виробництва, в житті і розвитку людини.

За редакцією професора Буяна І.В., доцента Ковальчука В.М. в 2000 році був виданий підручник «Загальна економічна теорія», обсягом 30 д. а.

Видано понад 100 наукових публікацій та навчально-методичних посібників.

Підготував сім кандидатів наук.

ВАТАМАНЮК Зіновій Григорович

Кандидат економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії Львівського національного університету ім. І.Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, пр. Свободи, 18.

Народився 22 грудня 1938 р. в с. Загір'я тепер Рогатинського району Івано-Франківської області. Навчання і все трудове життя пов'язане з Львівським університетом імені І.Франка: 1956-1961 рр. – студент географічного факультету; з 1961 р. працював на кафедрі політекономії (лаборант, завідувач навчально-методичного кабінету, асистент); 1968-1971 рр. - аспірантура по кафедрі політекономії. У 1971 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Проблеми зниження матеріаломісткості продукції”; з 1971 р. – асистент кафедри; з 1974 р. – доцент; з 1991 р. – професор і завідувач кафедри економічної теорії економічного факультету; з 1983 по 2002 рр. - декан економічного факультету. У даний час - в.о. завідувача кафедри економічної теорії.

Проходив стажування і читав лекції з проблем посттоталітарної України в Мічиганському університеті (США, 1992) та в університеті Джорджа Вашингтона (США, 2001).

Основні показники наукової діяльності. *Сфера наукових інтересів* – проблема підвищення ефективності виробництва, а з часу незалежності України – проблеми ринкової трансформації економіки перехідних систем, зокрема трансформація власності, розвиток підприємництва та інфраструктури ринку. З цих проблем опублікував близько 120 праць і підготував дев'ять кандидатів економічних наук; на стадії завершення ще три кандидатські дисертації.

Із здобуттям незалежності України гостро постала проблема викладання студентам економічної теорії згідно зі світовими стандартами.

З цією метою за ініціативою проф. З. Ватаманюка були організовані

міжнародні літні школи у Добромилі (1990 р.) і Трускавці (1993, 1994, 1995 і 1996 рр.), де розглядалися актуальні проблеми економічної теорії за участю професорів України, США і Канади.

На окрему увагу заслуговує перекладацька діяльність. Професор З.Г. Ватаманюк є керівником 11 проектів з перекладу вперше українською мовою кращих американських підручників, з економіки а також банківської та кредитної систем. Найважливіші з них – підручник лауреата Нобелівської премії П. Самуельсона “Economics”, який вийшов двома томами: «Макроекономіка» (К.: Основи, 1995. – 572 с.) і «Мікроекономіка» (К.: Основи, 1998. – 676 с.); найбільш популярний у США підручник авторів К.Р. Макконнелла і С.Л. Брю, який також вийшов двома томами: “Макроекономіка” (Львів: Просвіта, 1997. – 671 с.); «Мікроекономіка» (Львів: Просвіта, 1999. – 644 с.). У цих підручниках викладено основи теорії ринкової економіки. Важливими були переклад праці одного з претендентів на Нобелівську премію нашого земляка Грегорі Манківа (Григорія Маньківа) «Макроекономіка» (К.: Основи, 2000 – 589 с.), переклад підручника Ф. Мишкіна “Економіка грошей, банківської справи і фінансових ринків” (К.: Основи, 1998 – 963 с.).

Ще один проект - переклад підручника Ф.Р. Рута “Міжнародна торгівля та інвестиції” (К., Основи, 1998. – 743 с.).

Особливе місце у науковій діяльності професора З. Ватаманюка посідає підготовка та редагування авторських праць. З. Ватаманюк – співавтор та співредактор 14 монографій, підручників та посібників, зокрема, таких:

1. Економічна теорія: макро- та мікроекономіка. – К.: Альтернативи, 2001. – 606 с.
2. Економіка для учнів 10-11 класів. – К.: Знання, 1997. – 286 с. – К.: Либідь, 1999, 2002. – 383 с.
3. Економіка України: 10 років реформ. – Львів, 2001. – 495 с.

Остання праця у даний час перекладається у США.

Впродовж майже 20 років професор З. Г. Ватаманюк був відповідальним редактором “Вісника” економічного факультету, ряду випусків наукового збірника “Трансформація економічної системи в Україні”.

Професор З.Г. Ватаманюк – член Президії НМК Міністерства науки і освіти України з економічної освіти.

BOBK

Володимир Михайлович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри економічної кібернетики економічного факультету Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул. Університетська. 1. Тел. (0322) 72-91-22; 96-47-62; kiber@franko.Lviv.ua.

Народився 19 липня 1940 р. у с.Підлипці Золочівського району Львівської області. 1957 р. закінчив Плугівську середню школу Золочівського району. З 1958 до 1963 р. навчався на механіко-математичному факультеті Львівського державного університету ім. І.Франка. Працював в обчислювальному центрі університету на посаді інженера-програміста. 1963-1964 рр. – служба в армії. Після закінчення служби працював на посаді старшого наукового співробітника обчислювального центру університету. Того ж року створив і очолив ініціативну групу зі створення обчислювального центру на Львівській залізниці.

1967 р. організовує обчислювальну лабораторію на економічному факультеті університету. З 1968 р. – асистент кафедри економічної кібернетики університету. Кандидатська дисертація - «Деякі задачі оптимального використання потужностей у будівельному виробництві» (1971). З 1983 р. - завідувач кафедри економічної кібернетики. Перша філія кафедри університету на виробництві – це філія кафедри економічної кібернетики на НВО «Електрон».

Докторську дисертацію «Моделювання і оптимізація управління будівельним виробництвом» захистив у 1993 р. в Інституті кібернетики ім. В.М. Глушкова. У 1994 р. - присвоєно вчене звання професора. 1999 р. організував і очолив за сумісництвом першу в університеті філію економічного факультету у м. Червонограді.

Основні показники наукової діяльності. Основна сфера наукових інтересів – математичні методи в управлінні економіко-виробничими системами:

- розроблено методи і алгоритми оптимізації управління складними економіко-виробничими об'єктами (на прикладі будівельного виробництва);
- розроблено теоретичні основи управління реалізацією складних будівельних проектів. Для вирішення цієї проблеми запропоновано концепцію моделювання реалізації складних будівельних проектів, складено алгоритм монтажу великопанельного житлового будинку (в нормальних умовах і в умовах виникнення дефіциту будівельних виробів);
- створено комплекс методів і алгоритмів моделювання і оптимізації ресурсозабезпечення в економіко-виробничих будівельних системах;
- запропоновано концепцію та інструментарій управління виробничими процесами при будівництві електричних мереж на основі методів математичного моделювання і комп'ютерних технологій;
- розроблено метод розв'язування задачі транспортного типу з фіксованими доплатами;
- створено комплекс методів, алгоритмів та моделей управління фінансовою діяльністю підприємства.

Одноосібні монографії:

1. *Вовк В.М.* Оптимізація використання виробничих потужностей будівельної організації. – К.: НМК ВО, 1992. – 164 с.
2. *Вовк В.М.* Задачі оптимального планування будівельного виробництва. – К.: НМК ВО, 1991. – 64 с.
3. *Вовк В.М.* Оптимізація планування перевезень в крупнопанельному домобудуванні. – К.: НМК ВО, 1991. – 56 с.

Опубліковано 123 наукові праці.

Підготував одного доктора наук, шість кандидатів наук.

Видав підручники, посібники:

1. *Вовк В.М.* Матричні економічні моделі. – Львів: ЛДУ, 1991. – 60 с.
2. *Вовк В.М.* Математичні методи в плануванні промислових підприємств. – Львів: ЛДУ, 1979. – 87 с.
3. *Вовк В.М., Черняхівська Л.Г.* Моделювання виробничих процесів у великопанельному домобудуванні. – К.: НМК ВО, 1991. – 191 с.
4. *Вовк В.М., Дрогомирецька З.Б.* Основи системного аналізу. – Львів: ЛНУ ім. І.Франка, 2002. – 230 с.

ВОВКАНИЧ Степан Йосипович

Доктор економічних наук, професор. Член-кореспондент Української Академії інформатики. Дійсний член Папської Академії соціальних наук (Ватикан). Провідний науковий співробітник Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: 79026 м. Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-64-31.

Народився 10 березня 1936 р. в с. Мшанець на Львівщині, Закінчив Харківський гірничий інститут (1958) і економічний факультет Львівського національного університету ім. І. Франка (1969).

Захистив у 1975 р. кандидатську дисертацію на тему: «Прямі інформаційні контакти як елемент наукової організації праці», а у 1992 р. докторську – «Інформаційний потенціал у системі управління науково-технічним прогресом».

Основні показники наукової діяльності. Впродовж 17 років очолював відділ соціологічних досліджень Інституту регіональних досліджень НАН України. Проте основний предмет досліджень – це пошук шляхів підвищення духовно-інтелектуального потенціалу людини (нації) чи, в іншому вимірі, – регіону, держави як рушійних сил розвитку суспільства, його гуманізації, інтелектуалізації та елітаризації. Працює в галузі теорії еліт, зокрема над розв’язанням проблем оцінки, рекрутування та формування національної еліти України, активізації її соціальної ролі в державотворенні та етнонаціостановленні.

Запропонував концепцію підвищення духовно-інформаційної мобільності (ДІМ) нації, яка гармонізує сучасні глобалізаційні процеси шляхом активізації використання регіональних (національних) чинників розвитку інтелекту України в інноваційній моделі її державотворення та інтеграції в Європу. Феномен інтелекту України, його складові базові сегменти – освіта, наука, культура, релігія, мова, інформаційний простір, традиції тощо, використання людського

капіталу, впровадження модерних новацій розглядаються в комплексі як підвалини системи національної безпеки, збереження інтелектуального суверенітету і екзистенційної ідентичності українського народу.

Надрукував понад 300 наукових праць, автор чотирьох персональних і співавтор понад десяти колективних монографій. У 1992 р. обраний членом-кореспондентом Української Академії інформатики, а в 1994 р. – дійсним членом Папської Академії соціальних наук (Ватикан). Член низки спеціалізованих вчених рад з економіки, політології та філософії. Опрацював спеціальний курс «Національна еліта та інформаційний простір України» і читає лекції у Львівському національному університеті ім. І. Франка. Під його науковим керівництвом підготовлено сім кандидатів наук. Нагороджений в 1999 р. Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Поряд з науковою та педагогічною діяльністю бере активну участь у громадсько-просвітній діяльності як член «Просвіти» та НТШ. Майже 20 років очолював Західне відділення Української соціологічної асоціації. У 1990 р. був обраний народним депутатом Львівської обласної ради першого демократичного скликання.

Основні наукові праці: «Совершенствование социального управления на промышленном предприятии» (К.: Наук. думка, 1976); «Организация производства и управления на промышленном предприятии» (К.: Техніка, 1980); «Мобильность кадров на производственном предприятии» (К.: Наук. думка, 1981); «Проблемы регионального управления научно-техническим прогрессом» (М.: Наука, 1984); «Управление наукой в производственном объединении» (К.: Наук. думка, 1980); «Інтелектуальний потенціал та науково-технічна політика» (Львів: ІРД НАНУ, 1999); «Регіональна політика: методологія, методи, практика» (Львів: ІРД НАНУ, 2001); «Людський вимір інноваційного потенціалу» (Львів: ЦНТЕІ, 2002); «Информационный потенциал и ускорение научно-технического прогресса» (К.: Наук. думка, 1990); «Інформація, Інтелект, Нація» (Львів: Євросвіт, 1999); «Духовно-інтелектуальний потенціал України та її національна ідея» (Львів: ЛБА, 2001). Останні три монографії – одноосібні.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ
Віктор Богданович

Доктор економічних наук, професор.
Провідний науковий співробітник Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: 79026 м. Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-64-31.

Народився 1 червня 1938 р. в с.

Слобода Жмеринського району Вінницької області.

Закінчив математичне відділення фізико-математичного факультету Чернівецького університету в 1960 р.

Кандидатську дисертацію на тему «Питання економіко-математичного моделювання та оптимізації виробничих процесів» захистив у 1970 р.

Докторську дисертацію на тему «Темпи та оптимізація розвитку виробничих систем» захистив у 1991 р.

Звання професора отримав у 1999 р.

Сфера наукових інтересів – проблеми економіко-математичного моделювання та оптимізації розвитку виробничих систем.

У цьому напрямі увага зосереджується на кількісному аналізі темпів економічного зростання, що акумулює в собі сумісний вплив комплексу організаційних, інноваційних, економічних та ресурсних факторів виробництва.

Для визначення темпів розроблені рівняння, які за системністю охоплення факторів не мають аналогів в економічній літературі.

Запропонований підхід до порівняння варіантів розвитку виробництва та вибору серед них кращих, згідно з яким не вимагається безпосереднього розв'язання рівнянь щодо темпів, а здійснюються прості та зрозумілі економічні розрахунки.

Отримані результати можуть бути використані в дослідженні не тільки економічних, але й інших, близьких за механізмом функціо-

нування та розвитку процесів – демографічних, екологічних та ін.

Опубліковані дві одноосібні монографії – «Моделювання та оптимізація розвитку виробництва» («Техніка», 1980) і «Оптимізація розвитку виробничих систем» («Наукова думка», 1991).

Ці монографії містять як теоретичні результати, так і ряд практичних рекомендацій.

Для економічного аналізу інноваційного розвитку обґрунтована доцільність побудови лінійних виробничих функцій, в котрих враховуються дискретність зміни техніки та технології, взаємозв'язок та взаємозамінність двох основних виробничих ресурсів – праці та капіталу.

Для рівня підприємства побудовані економіко-математичні моделі оптимізації та розвитку заводських систем машин, оновлення виробничих фондів, оптимізації технологічних процесів, трансформації матеріальних потоків, зокрема, на підприємствах гірничо-хімічної галузі промисловості Львівської області.

В інших публікаціях розроблені лінійна економетрична модель аналізу виробничого потенціалу регіонів (на прикладі польських воєводств), нелінійні моделі оптимізації розподілу фінансових ресурсів фондів підтримки приватизованих об'єктів, оптимізації інвестиційних програм з урахуванням фактора ризику та ін.

Загалом опубліковано близько 80 праць, у тому числі десять колективних монографій.

Підготовлено трьох кандидатів економічних наук.

ГАЛАНЕЦЬ Василь Григорович

Доктор економічних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України.
Завідувач кафедри менеджменту
Львівського державного аграрного
університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-
Дубляни.

Народився в м. Почаєві
Кременецького району Тернопільської області 1 січня 1929 р. Закінчив
Львівський сільськогосподарський інститут у 1952 р. і аспірантуру на
кафедрі економіки сільського господарства сільськогосподарського
інституту в 1955 р. У 1956 р. захистив кандидатську дисертацію на
тему “Спеціалізація і поєднання галузей в сільськогосподарських
підприємствах приміської зони м. Львова”. Працював асистентом,
старшим викладачем, доцентом кафедри економіки сільського
господарства Львівського сільськогосподарського інституту. У
1958 –1964 рр. працював деканом економічного факультету цього ж
інституту. В 1965-1974 рр. працював проректором з наукової роботи
Львівського сільськогосподарського інституту.

Навчався в докторантурі, після чого, в 1983 р. захистив докторську
дисертацію на тему “Проблеми удосконалення управління вироб-
ництвом у сільськогосподарських підприємствах”. У 1984 р.
В.Г. Галанцю присвоєно науковий ступінь доктора економічних наук,
у 1985 р. – вчене звання професора.

В 1983-1988 рр. працював деканом економічного факультету. З
1969 р. до сьогодні – завідувач кафедри, яка змінювала за цей час
назву: вираховальної техніки, управління і наукової організації праці,
менеджменту і права, менеджменту.

Підготував 38 кандидатів економічних наук.

Указом Президента України професору В.Г. Галанцю було присвоєно
почесне звання “Заслужений діяч науки і техніки України”. В 1997 р.
він був обраний академіком Української технологічної академії.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових

інтересів – управління виробництвом в сільському господарстві та його реформування в умовах ринкової економіки. Опублікував близько 200 робіт, в тому числі шість монографій, із них одноосібні:

1. Ефективність управління: теорія, методика, практика. – Львів: Вища школа, 1978. – 198 с.
2. Система управління якістю продукції в сільськогосподарському підприємстві. – Львів: Вища школа, 1980. – 160 с. (у співавторстві).
3. Управління сільськогосподарським виробництвом в нових умовах господарювання. – Львів: Вища школа, 1987. – 168 с. (у співавторстві).

У монографіях опрацьовано і запропоновано автором: аграрно-промислове кооперування; визначення кількісного складу управлінських кадрів; вдосконалення структури та методів управління в умовах міжгосподарської кооперації; організація і підвищення ефективності управлінської праці; організацію роботи централізованої служби оперативного управління; теоретичні аспекти управління якістю продукції; розробку системи управління якістю продукції та її реалізацію на рівні підприємств.

Опубліковано одноосібні навчальні посібники:

1. Наука управління виробництвом. – Львівський сільськогосподарський інститут, 1971. – 51 с.
2. Керівник підприємства, стиль його роботи і організація праці. – Львівський сільськогосподарський інститут, 1970. – 43 с.
3. Організація управління в колгоспах і радгоспах. – Львівський сільськогосподарський інститут, 1972. – 105 с.
4. Управління сільськогосподарським підприємством, стиль керівництва і організація робочого дня керівника. – Львівський сільськогосподарський інститут, 1974. – 50 с.
5. Основи організації управлінської праці в сільськогосподарському виробництві. – Львівський сільськогосподарський інститут, 1974. – 82 с.
6. Семінарські і практичні заняття з курсу “Управління сільськогосподарським виробництвом”. – Львівський сільськогосподарський інститут, 1976. – 171 с.

Наукові розробки, доведені до практичної реалізації:

- Реформування структури управління в сільськогосподарському підприємстві в цехову.

- Створення в сільськогосподарському підприємстві централізованої служби оперативного управління.
- Створення в сільськогосподарському підприємстві єдиної планово-облікової служби.
- Розробка наукових основ управління якістю продукції на рівні сільськогосподарського підприємства.
- Реформування колективного сільськогосподарського підприємства в приватно-орендне і товариство з обмеженою відповідальністю.

Наукові проблеми, над якими працює сьогодні:

Трансформація форм господарювання в сільському господарстві в умовах ринкової економіки та управління ними. Господарства населення, які дехто вважає сьогодні пріоритетною формою господарювання, можуть нею бути тільки в умовах економічної кризи. В перспективі вони втратять свою роль, оскільки малі розміри і низький рівень технічної оснащеності не дозволяють їм освоювати досягнення науково-технічного прогресу. Пріоритетними формами господарювання в сільському господарстві повинні бути технічно оснащені фермерські господарства, що використовують оренду землі, і високотоварні сільськогосподарські підприємства ринкового типу.

ГАРАСИМ
Петро Миколайович

Доктор економічних наук, професор.
Декан економічного факультету, завідувач кафедри бухгалтерського обліку і аудиту Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-Дубляни.

Народився 22 червня 1953 р. в с. Щеплоти Яворівського району Львівської області.. В 1971 р. вступив на економічний факультет Львівського державного сільськогосподарського інституту який у 1975 р. закінчив з відзнакою та отримав диплом за спеціальністю бухгалтерський облік в сільському господарстві. З 1975 по 1976 р.- заступник головного бухгалтера в колгоспі ім. Мічуріна Буського району, Львівської області. У 1976 - 1977 рр. - старший економіст-контролер обласного управління сільського господарства Львівського облвиконкому. З 1978 р. працює в Львівському державному аграрному університеті (спочатку - асистент, старший викладач, доцент кафедри статистики і аналізу. З 1997 р. - завідувач кафедри бухгалтерського обліку і фінансів та після поділу кафедри з 1999 р. і по даний час, - завідувач кафедри бухгалтерського обліку і аудиту). В 1984 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Шляхи підвищення економічної ефективності використання основних виробничих фондів в умовах спеціалізації виробництва продукції в скотарських колгоспах (на прикладі Лісостепової зони Львівської області), і в 1996 р. - докторську дисертацію на тему: «Методологічні аспекти оцінки, ефективності та відтворення основних фондів при реформуванні сільськогосподарських підприємств (на матеріалах Західного регіону України)». З 2001 р.- академік АЕН України, професор кафедри бухгалтерського обліку і аудиту. З 1993 р. і по даний час - декан економічного факультету Львівського державного аграрного університету.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів: проблеми ефективності використання виробничих ресурсів в агропромисловому комплексі; проблеми вдосконалення взаємовідносин між підприємствами і сферами АПК та обслуговуючих їх організацій і галузей економіки; принципи ринкової економіки; реструктуризація матеріально-технічної бази агропромислового комплексу; проблеми фінансово-кредитного обслуговування підприємств; проблеми вдосконалення оцінки майна і обліку та оподаткування підприємств.

В одноосібній монографії «Ефективність відтворення та оцінка основних фондів сільського господарства Західного регіону України». (Львів: ЛДСГІ, 1996. – 198 с.) автор розробив методологічні підходи до оцінки основних засобів при інфляційних процесах, запропонував рекомендації щодо підвищення економічної ефективності основних виробничих фондів для різних природно-економічних зон Західного регіону України, обґрунтував потреби в основних фондах селянських (фермерських) господарств.

Всього опубліковано 185 наукових і навчально-методичних праць, у тому числі дев'ять монографій, п'ять брошур, три навчальні посібники.

Основні з них:

1. *Гарасим П.М., Черевко Г.В.* Аграрна економіка: реформи та стабілізація кризи. – Львів: Українські технології, 1998. – 98 с.
2. *Гарасим П.М., Гарасим А.П., Хомин П.Я.* Податковий облік і звітність на підприємствах (єдність і розходження з національними стандартами). – Львів: Українські технології, 2001. – 167 с.
3. Облік в акціонерних товариствах різних галузей: Навч. посібник. – Тернопіль: Економічна думка, 2000. – 380 с. (у співавторстві).
4. Управлінський облік і звітність на підприємствах різних галузей: Навч. посібник. – Тернопіль: Астон, 2000. – 288 с. (у співавторстві).
5. Реформування майнових відносин на підприємствах АПК: Практичний посібник. – К.: Інститут аграрної економіки, 2001 (у співавторстві).

Підготував трьох кандидатів економічних наук.

ГЕРАСИМЧУК Зоряна Вікторівна

Доктор економічних наук. Проректор з навчально-методичної роботи і зовнішньо-університетської діяльності. Професор кафедри менеджменту і маркетингу в Луцькому державному технічному університеті.

Службова адреса: м. Луцьк, вул. Львівська, 75. Тел. (факс) (03322) 6-45-00.

Народилася 18 лютого 1972 р. у м. Львові.

У 1988-1993 рр. навчалася за спеціальністю «Економіка та управління в машинобудуванні» у Львівському політехнічному інституті, який закінчила з відзнакою. З 1993 по 1995 р. навчалася в аспірантурі Інституту регіональних досліджень НАН України. Була відзначена стипендією Президента України. У 1995 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Організаційно-економічні методи підвищення ефективності функціонування малих форм господарювання».

З 1994 р. розпочала професійну діяльність у Луцькому політехнічному інституті старшим викладачем на кафедрі економіки і підприємництва. З 1997 р. працювала на посаді доцента, а згодом - завідувача кафедри менеджменту і маркетингу. Нагороджена Почесною грамотою Міністерства освіти України, а також Знаком «Відмінник освіти України».

З 1998 по 2002 рік навчалася в докторантурі Інституту регіональних досліджень НАН України. У 2002 р. захистила докторську дисертацію на тему «Еколого-економічні основи формування та реалізації регіональної політики сталого розвитку (питання методології та практики)».

У 2002 р. стала переможцем I-го обласного конкурсу «Інтелектуал Волині» у номінації «Кращий молодий науковець Волині».

Основні показники наукової діяльності. Основна наукова проблематика, - теоретико-методологічні основи регіональної політики сталого розвитку. Ця тема висвітлена у п'ятдесяти наукових виданнях,

основними з яких є монографії «Регіональна політика сталого розвитку: методологія формування, механізми реалізації», «Організаційно-економічний механізм формування та реалізації стратегії розвитку регіону». У монографіях здійснені теоретичні дослідження змісту сталого розвитку в умовах перехідної економіки; запропоновано методологічні підходи до формування регіональної політики сталого розвитку; з позиції системного підходу розглядаються концептуальні засади становлення політики сталого розвитку проблемних регіонів; з'ясовуються особливості вибору стратегії та розглядаються організаційно-економічні механізми регулювання сталого розвитку регіонів; акцентується увага на застосуванні цільових комплексних програм як важливого інструменту реалізації регіональної політики сталого розвитку.

Теоретичні підходи та методичні розробки З.В.Герасимчук знайшли впровадження при формуванні політики соціально-економічного розвитку Волинської області. Запропоновані методики оцінки екологічного рівня розвитку регіону та розрахунку екологічного ризику були апробовані на практиці управління регіоном і використані при формуванні екологічної політики Волинської області. Результати цих досліджень викладені у брошурі: «Екологічна політика у Волинській області: стан, проблеми, перспективи».

Результати досліджень та рекомендації щодо формування і реалізації регіональних програм сталого розвитку були використані З.В.Герасимчук при формуванні наступних програм: «Програма соціально-економічного та культурного розвитку області «Волинь – 2010»; «Територіальна програма зайнятості населення у Волинській області»; «Регіональна програма розвитку підприємництва у Волинській області»; «Програма поводження з відходами у Волинській області на період до 2005 року».

З.В. Герасимчук є автором близько 100 наукових праць, зокрема 12 монографій, чотирьох навчальних посібників.

З.В. Герасимчук підготувала двох кандидатів наук. Результати наукових досліджень використовуються у педагогічній практиці. Пройшли апробацію на лекційних та практичних заняттях навчальні посібники: «Еколого-економічні основи водокористування в Україні» та «Міжнародні економічні відносини». Розроблено лекційний курс для студентів економічних спеціальностей «Управління регіональним розвитком».

ГЛАДІЙ
Михайло Васильович

Доктор економічних наук, академік
Української академії аграрних наук.
Депутат Верховної Ради України.

Народився 28 серпня 1952 р. в с. Стрілків Стрийського району Львівської області. В 1975 р. закінчив Омський ветеринарний інститут. У 1975-1990 рр. працює на керівних посадах ряду сільськогосподарських підприємств Стрийщини. У 1990-1992 рр. – голова Стрийського райвиконкому, перший заступник голови Стрийської міської ради народних депутатів; 1992-1996 рр. – заступник голови Львівської обласної державної адміністрації, перший заступник голови облвиконкому, заступник голови обласної Ради народних депутатів; 1996-1997 рр. – начальник відділу з питань агропромислового комплексу і продовольства Кабінету Міністрів України; 1997-1999 рр. та 2001-2002 рр. – Голова Львівської обласної державної адміністрації; 1999-2001 рр. – Віце-прем'єр-міністр України У 1996 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Соціально-економічні та організаційні особливості реформування колективних сільськогосподарських підприємств (на прикладі Львівської області)». В 1998 році захистив докторську дисертацію на тему «Використання виробничо-ресурсного потенціалу аграрного сектора економіки України (питання теорії, методології і практики)».

Нагороджений орденом «За заслуги» II і III ступенів.

Основні показники наукової діяльності. Основні напрями наукової діяльності М.В. Гладія пов'язані з концептуальними, теоретичними, методологічними та практичними аспектами функціонування економіки сільськогосподарського виробництва в умовах

переходу до ринкової економіки, розробкою методичних підходів, критеріїв і показників оцінки ефективності сільськогосподарського виробництва та комплексу заходів щодо його подальшого розвитку. Теоретичні рекомендації спрямовані на прискорення виходу сільського господарства з економічної кризи, здійснення структурної перебудови агропромислового комплексу, підвищення продуктивності та економічної ефективності аграрно-ресурсного потенціалу, збільшення виробництва продукції землеробства і тваринництва, проведення земельної реформи в Україні.

Опублікував 38 наукових праць, зокрема:

Гладій М.В. Використання виробничо-ресурсного потенціалу аграрного сектора економіки України (питання теорії, методології і практики). Монографія. – 1998. – 294 с.

У монографії висвітлено теоретико-методологічні положення та існуючий досвід аграрних перетворень, удосконалення земельних відносин, розвитку багатукладної економіки, стратегії і тактики здійснення реформ. Обґрунтовано шляхи інтенсифікації сільськогосподарського виробництва, удосконалення його розміщення і спеціалізації, формування зон товарного виробництва різних видів продукції в умовах переходу до ринкової економіки.

Гладій М.В. Розвиток АПК України (регіональні особливості): Монографія. – Львів: ІРД НАН України, 2002. – 289 с.

Розглядаються сучасний стан і перспективи регіональної ресурсно-екологічної оптимізації АПК України, формування ресурсної стратегії територіально-аграрних комплексів у нових умовах господарювання. Значна увага приділена дослідженню питань еколого-економічної оцінки та раціонального використання земельних угідь у розрізі природних зон країни.

ГОНЧАРУК
Яків Андрійович

Доктор економічних наук, професор.
Ректор Львівської комерційної академії.

Службова адреса: 79005 м. Львів, вул.
Туган-Барановського, 10. Тел. (0322)
75-65-50.

Народився 27 лютого 1937 р. в с.
Березівка Липовецького району Вінницької області.

Закінчив Львівський торгово-економічний інститут (тепер Львівська комерційна академія) у 1960 р.

Навчався в аспірантурі Львівського торгово-економічного інституту
в 1962–1965 рр.

У 1968 р. захистив кандидатську дисертацію «Удосконалення обліку та аналізу собівартості перевезень в автотранспортних підприємствах споживчої кооперації», а в 1990 р. - докторську дисертацію «Автоматизація інформаційних процесів організаційно-економічного управління споживчої кооперації».

Вчене звання доцента присвоєно в 1970 р., професора – в 1987 р.

Науково-педагогічну роботу почав у 1966 р.: працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, завідувачем кафедри організації механізованої обробки економічної інформації. З 1978 р. - проректор інституту з наукової роботи. В 1993 р. призначений ректором Львівської комерційної академії.

У 1993 р. Я.А. Гончарука обрано академіком Міжнародної академії інформатизації. З 1994 р. академік Академії наук вищої школи.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів – розробка інформаційних систем і технологій в управлінні, трансформації у сфері товарного обігу, формування внутрішнього ринку, розвиток національного кооперативного руху, створення

кооперативного сектора економіки.

Автор понад 150 наукових та науково-методичних публікацій загальним обсягом 250 д. а., в тому числі 11 підручників, монографій, посібників. Підготував десять кандидатів економічних наук.

Основні публікації:

1. *Гончарук Я.А.* Организация машинной обработки экономической информации. Учебник для кооперативных институтов. – М.: Экономика, 1976. – 17,5 п.л.
2. *Гончарук Я.А.* Ринкова орієнтація споживчої кооперації України. – Львів: Коопосвіта, 1999. – 19,0 д.а. (у співавторстві).
3. *Гончарук Я.А.* Комерційна діяльність на ринку товарів та послуг. – Львів: Вид-во ЛКА, 2001. – 20,0 д.а. (у співавторстві).
4. *Гончарук Я.А.* Аудит. – Львів: Світ, 2001. – 17,0 д.а. (у співавторстві).
5. *Гончарук Я.А.* Автоматизация процессов обработки экономической информации в кооперативной торговле. Монография. – М.: Экономика, 1989. – 8,4 п.л.
6. *Гончарук Я.А.* Организация машинной обработки экономической информации в потребительской кооперации. Учебник для кооперативных вузов. – М.: Экономика, 1986. – 18,58 п.л.

ГОРЛАЧУК
Валерій Васильович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри управління земельними ресурсами Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-Дубляни.

Народився 5 вересня 1949 р. на Хмельниччині в с. Великі Калетинці Білогірського району. В 1968 р. вступив на землевпорядному факультеті Львівського сільськогосподарського інституту, а в 1973 р. закінчив навчання, був скерований на роботу до студентського проектно-технологічного бюро (СПТБ) цього ж інституту, де два роки працював старшим інженером групи розробки Генеральних планів.

З 1975 по 1977 р. працював на посаді старшого лаборанта кафедри землевпорядного проектування, а з 1978 - 1983 рр. – асистентом цієї ж кафедри.

У 1989 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук по темі «Використання і впорядкування території осушених земель в умовах Львівської області Української РСР», спеціальність 08.00.27 «Землевпорядкування».

З початком здійснення земельної реформи в Україні працював на відповідальних посадах землевпорядного виробництва, був головою спілки приватних підприємців Львівщини.

У 1995 р. В.В. Горлачука обрано членом-кореспондентом Академії економічних наук України.

6 травня 1997 року захистив докторську дисертацію «Еколого-економічні проблеми раціонального землекористування (на прикладі західного регіону України)», спеціальність 08.08.02 – Економіка землекористування у спеціалізованій раді Ради з вивчення продуктивних сил України НАН. Доктор економічних наук з 1997 р.

З 1997 по червень 1999 р. працював на посаді декана факультету землевпорядкування Національного аграрного університету (м. Київ), а з липня 1999 р. по нині працює завідувачем кафедри управління земельними ресурсами Львівського державного аграрного університету.

1 липня 1999 р. призначений на посаду професора, завідувача кафедри управління земельними ресурсами. Доцент з 2001 року.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів - проблеми управління земельними ресурсами України, з цієї теми опубліковано 28 наукових праць. Крім того, у співавторстві опубліковано 13 наукових праць, в тому числі п'ять монографій, основним з яких є:

1. *Горлачук В.В.* Розвиток землекористувань в Україні. К.: Довіра, 1999.
2. *Горлачук В.В., Сохнич А.Я.* Землекористування на межі тисячоліть. – К.: Довіра, 2001.
3. *Управління земельними ресурсами: Навчальний посібник / Горлачук В.В., Сохнич А.Я. та ін.* – К.: Довіра, 2002.

Опублікував 79 праць, з них 60 наукових та 19 навчально-методичного характеру.

Темі ефективного управління землями природно-заповідного фонду, землями оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення присвячена монографія за однойменною назвою. На найближчу перспективу (2002–2003 рр.) заплановане видання монографії, присвяченої проблемам землекористування в зонах особливого режиму використання землі, питанням управління земельними ресурсами.

ГРАБИНСЬКИЙ Ігор Михайлович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри міжнародних економічних відносин Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 Львів вул. Університетська, 1. Тел. (0322) 96-47-81;
ihor_hrabynskyi@franko.lviv.ua.

Народився 29 лютого 1960 р. у м. Львові. Навчався на економічному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка (1977-1982).

Аспірантура кафедри політичної економії Львівського державного університету ім. І. Франка (1982-1986); докторантура факультету права і соціально-економічних наук Українського Вільного Університету (Мюнхен, Німеччина, 1994-1995); докторантура кафедри економічної теорії Львівського державного університету ім. І. Франка (1994-1997).

Теми захищених дисертацій на здобуття наукового ступеня:

- кандидата економічних наук – «Соціально-економічні проблеми якості навколишнього середовища в сфері агропромислового комплексу» (1986);
- доктора політичної економії – «Сучасні еколого-економічні системи: проблеми ефективності» (1996);
- доктора економічних наук – «Еколого-економічна система України (проблеми макроекономічної ефективності)» (1998).

Вчені ступені: доцент (1993), професор (2001).

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів: - Еколого-економічні проблеми. Обґрунтував можливість та необхідність використання поняття «якість навколишнього середовища», запропонував індекс якості навколишнього середовища, пояснив можливість та необхідність його використання в економічному механізмі природокористування; запровадив поняття «екологічного порогу економічного розвитку» – межі, за якою ігнорування

екологічних питань спричинює зниження економічної ефективності національної економіки; розробив модель національної економіки як відкритої еколого-економічної системи, а глобальної економіки – як закритої еколого-економічної системи; запровадив поняття абсолютної та відносної еколого-економічної переваги в міжнародній торгівлі та методику її розрахунку.

Опублікував одноосібну монографію «Еколого-економічна система України: порівняльний аналіз» (Львів: НТШ, 1997. – 240 с.). У монографії проаналізовані сучасні теорії порівняльних економічних систем. Обгрунтовано можливість та необхідність розглядати національні економіки як еколого-економічні системи. З цього погляду проаналізовані основні сучасні системи: американський економічний лібералізм, французьке узгоджене підприємництво, німецька соціальна ринкова економіка та шведський розподільчий соціалізм. Розглянуто передумови становлення та обгрунтовано характерні ознаки ефективної для України національної еколого-економічної системи.

Має понад 120 наукових публікацій: розділів у книгах, статей в збірниках наукових праць та журналах, текстів доповідей на наукових конференціях тощо.

Підготував трьох кандидатів наук.

Видав два одноосібні навчальні посібники:

1. Сучасні економічні системи: Тексти лекцій. – Львів: Ред.-вид. відділ Львів. ун-ту, 1996. – 160 с.
2. Сучасні економічні системи: Навч. посібник. – Львів: Інтереко, 1997. – 176 с.

ГРИЩУК Віктор Климович

Доктор юридичних наук, професор.
Завідувач кафедри кримінального права
і кримінології Львівського національ-
ного університету ім. І.Франка.

Службова адреса: м. Львів, вул.
Університетська 1. Тел. 964-482; 964-
347.

Народився 27 січня 1950 р. у с.
Сохуженці Ізяславського району

Хмельницької області.

У 1971-1976 рр. навчався на юридичному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка.

Після закінчення університету до 1981 р. працював у виконкомі Львівської міської Ради народних депутатів помічником першого заступника голови, заступником завідувача відділу, завідувачем відділу. З вересня 1981 р. працює на юридичному факультеті Львівського національного університету ім. І. Франка на посадах старшого викладача кафедри (до 1986 р.), доцента кафедри (до 1993 р.), професора кафедри (до 1999 р.), завідувача кафедри кримінального права і кримінології (з 1999 р.).

Навчався в аспірантурі (1984-1985) та докторантурі (1989-1992) Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Історія кодифікації законодавства розвинутого соціалізму (на матеріалах Української РСР)» (спеціальність 12.00.01), а у 1993 р. – на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Кодифікація кримінального законодавства України: проблеми історії, методології та теорії» (спеціальність 12.00.08).

Основні показники наукової діяльності. *Наукова діяльність* присвячена історії, теорії права, кодифікації законодавства, кримінальному праву, кримінології. Є автором понад 110 наукових праць, з яких три монографії, шість підручників (видані у співав-

торстві), шість навчальних посібників (у співавторстві). Зокрема:

1. Кодификация законодательства Украинской ССР (1956-1987 гг.). – Львов. – 1991.
2. Кодифікація кримінального законодавства України: проблеми історії та методології. – Львів, 1992.
3. Проблеми кодифікації кримінального законодавства України. – Львів, 1993.
4. Методологічні засади сучасної державної кримінальної політики України // Проблеми юридичної науки та правоохоронної практики. – К., 1994.
5. Науково-практичний коментар кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року. – К.: Каннон “А.С. К.”, 2002 (у співавторстві). Підготував чотирьох кандидатів юридичних наук.

ГУЦАЙЛЮК Зіновій Володимирович

Доктор економічних наук, професор. Академік Академії економічних наук України, завідувач кафедри фінансів, обліку і аудиту Тернопільського державного технічного університету ім. І. Пулюя.

Службова адреса: 46001 м. Тернопіль, вул. Руська, 56. Тел. 22-41-81.

Народився 6 січня 1950 р. в с. Супранівка Підволочиського району Тернопільської області. Закінчив у 1971 р. Тернопільський фінансово-економічний інститут за спеціальністю «Бухгалтерський облік у промисловості». З 1973 по 1975 рік навчався в заочній аспірантурі на економічному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка. У 1977 р. захистив у Ленінградському фінансово-економічному інституті кандидатську дисертацію на тему «Удосконалення обліку виробничих витрат і оперативного контролю собівартості продукції в цукровій промисловості». Над докторською дисертацією на тему «Облік і контроль в управлінні ефективністю виробництва (методологічні та організаційні аспекти на прикладі харчової промисловості)» працював самостійно. Захистив її у 1992 р. у Київському інституті народного господарства.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів. Бухгалтерський облік, аналіз господарської діяльності і аудит. Досліджував проблеми реформування системи обліку відповідно до вимог ринкового середовища. Розвинув в обліковій науці новий напрям, пов'язаний з розробкою методологічних та організаційних проблем обліку і контролю ефективності виробничих процесів у харчовій промисловості. Сформулював концептуальні засади аудиту і аудиторської діяльності в умовах формування ринкового середовища.

Брав участь у розробці проектів законів «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» та «Про аудиторську діяльність в Україні».

Опублікував чотири монографії.

1. Учет материальных ресурсов в пищевой промышленности. – К.: Техніка, 1983. – 104 с. Розглянуто суть матеріальних ресурсів, шляхи їх раціонального використання. Особлива увага приділена організації обліку надходження, наявності та витрачання матеріалів. Дані конкретні рекомендації щодо покращання обліку відходів, паливно-енергетичних ресурсів і тари.

2. Учет и контроль эффективности производства в пищевой промышленности. – М.: Агропромиздат, 1985. – 120 с. Досліджено методологічні питання обліку, аналізу і контролю показників ефективності виробництва в галузях харчової промисловості. Дано конкретні рекомендації щодо удосконалення обліку сировини і матеріалів, ремонту та руху основних фондів, праці і заробітної платні. Вивчено проблеми організації економічного і оперативного аналізу та контролю показників ефективності виробництва на підприємствах харчової промисловості.

3. Учет в управлении предприятиями и объединениями пищевой промышленности. – М.: Агропромиздат, 1988. – 160 с. Розглянуто принципи управління, характер взаємозв'язків основних його функцій, роль і місце бухгалтерського обліку в управлінні підприємствами та об'єднаннями харчової промисловості. Описано реальний стан і дані конкретні пропозиції з підвищення інформативності бухгалтерського обліку засобів і предметів праці, праці та її оплати, витрат на виробництво та реалізацію продукції, фінансових результатів.

4. Учет и контроль производственных отходов. – М.: Финансы и статистика, 1990. – 80 с. Досліджено актуальні питання первинного, аналітичного і синтетичного обліку виробничих відходів на промислових підприємствах. Запропонована методика витрат при підготовці відходів до реалізації юридичним і фізичним особам.

Загальна кількість основних публікацій – 111.

Перекладена на польську мову і опублікована у журналі «Рахунковець» (1980, № 5) стаття «Про облік затрат і калькулювання собівартості продукції на підприємствах харчової промисловості». - передрук московського журналу «Бухгалтерский учет» (1979, № 10).

Підготував вісім кандидатів економічних наук.

ДАВИМУКА Степан Антонович

Доктор економічних наук. Член Академії менеджменту та підприємництва Академії економічних наук. Член Національної Спілки журналістів. Начальник регіонального відділу Регіонального відділення Фонду державного майна України по Львівській області.

Службова адреса: 79000 м.Львів, вул. Січових Стрільців, 3.

Народився 8 лютого 1947 р. в с. Чернелиця Городенківського району Івано-Франківської області. 1964 р. Закінчив із золотою медаллю Чернелицьку середню школу. З 1964 по 1969 р. навчався на факультеті автоматики Львівського політехнічного інституту.

З 1969 р. працював інженером, старшим інженером, старшим науковим співробітником Львівської політехніки. З 1976 р. – провідний конструктор, начальник відділу САПР Львівського СКБ мікроелектроніки в приладобудуванні. З 1990 р. – голова обласного виконавчого комітету Львівської обласної Ради народних депутатів. З 1992 р. – Представник Президента України у Львівській області. З 1994 р. – начальник регіонального відділення Фонду держмайна України у Львівській обл.

1987 р. захистив кандидатську дисертацію «Дослідження і розробка САПР мікроелектронної елементної бази спеціального використання для електровимірювальної техніки».

У 1998 р. захистив докторську дисертацію «Теоретико-методологічні аспекти приватизації і механізми її реалізації в Україні» в Інституті регіональних досліджень НАН України.

Президент Львівської шахової федерації. Заслужений економіст України (з 1997 р.), лауреат 1-ї премії ім. акад. Вавілова (1982).

Основні показники наукової діяльності. *Сфера наукових інтересів* – розробка концептуальних теоретичних, методологічних та

практичних аспектів приватизації в Україні; основи оцінки результатів і наслідків приватизації на промислових підприємствах; соціально-економічні проблеми приватизації об'єктів та шляхи їх вирішення; механізми управління акціонерною власністю; регіональні моделі реструктуризації приватизованих об'єктів.

Найбільш суттєві теоретичні і практичні результати досліджень знайшли відображення понад 140 наукових публікаціях (серед них 14 монографій, 22 винаходи).

Найважливіші публікації:

1. *Давимука С.А.* Теоретико-методологічні аспекти приватизації і механізми її реалізації в Україні. – Львів, 1998. – 399 с.
2. *Давимука С.А.* Приватизація на Львівщині: результати та перспективи. – Львів, 1998. – 92 с.
3. Львівщина – 98. Соціальний портрет в загальноукраїнському контексті / *Давимука С.А.* та ін. – Львів, 1999. – 348 с. (у співавторстві).
4. Політичні режими сучасності та перехід до демократії / *Давимука С.А.* та ін. – Львів, 1999. – 68 с. (у співавторстві).
5. Енциклопедія бізнесмена, економіста, менеджера / *Давимука С.А.* та ін. – К., 2000. – 704 с. (у співавторстві).

ДАЙНОВСЬКИЙ Юрій Анатолійович

Доктор економічних наук, професор.
Декан факультету міжнародних економічних відносин Львівської комерційної академії.

Службова адреса: 79005 м. Львів,
вул. Братів Тершаківців, 2а, к. 315. Тел.
(0322) 79-76-04, (0322) 79-76-37.

Народився 25 березня 1955 р. у

м. Львові.

Закінчив Львівський торгово-економічний інститут (нині – Львівська комерційна академія) у 1976 р. за спеціальністю «Економіка торгівлі».

У 1979-1981 рр. навчався в заочній аспірантурі на кафедрі ринкознавства Московського кооперативного інституту. У 1981 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук на тему «Методические вопросы оценки сбалансированности внутригрупповой структуры спроса и товарного предложения» у спеціалізованій вченій раді Московського кооперативного інституту.

У 1976–1987 рр. працював у Львівському проектно-технологічному інституті АСУ Центроспілки, займався створенням проектів автоматизованих систем управління в організаціях споживчої кооперації. У 1987-1992 рр. – доцент, з 1991 р. – зав. кафедри комерційної діяльності Інституту підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів Мінпромзв'язку, займався консультуванням і впровадженням нових економічних механізмів діяльності промислових підприємств. В 90-х рр. активно співпрацював з численними підприємницькими структурами, здійснював узагальнення ефективних методів їх діяльності.

З 1992 р. до теперішнього часу працює на кафедрі маркетингу Львівської комерційної академії. У 2000 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему «Методологічні основи формування управлінських рішень у підприємстві» у спеціалізованій вченій раді Інституту регіональних досліджень НАН України. З 2001 р. – професор кафедри маркетингу, у

2000-2002 рр. – декан факультету міжнародних економічних відносин Львівської комерційної академії.

Основні показники наукової діяльності. *Сфера наукових інтересів* – розробка методології генерації рішень у бізнесі, формування банку прийомів підприємницької діяльності, маркетингу та менеджменту. Особисто вирішені наукові проблеми: запропоновані методологія і методика вдосконалення процесу управління на основі зведення множини можливих рішень до обмеженого набору стандартизованих рішень; розроблена структурна модель стандартизованого рішення і сформовані набори значень його елементів; запропоновані методики пошуку рішень шляхом комбінування різних типових значень їх елементів; обґрунтована концепція формування, організації, розвитку і використання банку бізнес-рішень, застосування якого зменшує ризик помилкових рішень, підвищує оперативність пошуку прийнятних рішень, інтенсифікує процес освоєння спеціалістами прикладних аспектів діяльності у нових сферах.

Одноосібно видано чотири книги:

1. Ефективні рішення в мікроекономіці. – Львів: Ініціатива, 1997. – 160 с. (Викладено систематизований перелік рішень, які використовуються в процесі управління на мікроекономічному рівні);
2. 505 приемов бизнеса. – К.: А.С. К., 1998. – 272 с. (Представлені банк прийомів активного маркетингу та менеджменту, ефективні методи діяльності у різних сферах бізнесу);
3. Маркетингові прийоми: Навч. посібник. – К.: А.С. К., 1998. – 112 с. (Викладені ефективні прийоми маркетингової діяльності, товарної і цінової політики, реклами, психології комерційного спілкування);
4. Теорія і практика формування банку прийомів бізнесу. – Львів: Каменярь, 1998. – 208 с. (Обґрунтована доцільність використання банку прийомів в управлінні бізнесом, розроблена методологія створення такого банку).

Загальна кількість наукових публікацій – 130. До 1991 р. публікувався у таких загальноновизнаних журналах, як «Коммерческий вестник», «Экономические науки», «Экономика торговли», «Стандарты и качество». У період ринкових перетворень активно співпрацює з загальноукраїнськими бізнес-виданнями («Галицькі контракти», «Діло», «Акценти»). За останні роки (1997-2002) опублікував більше 40 статей у фахових виданнях з економічних наук.

ДАНИЛЮК
Микола Олексійович

Доктор економічних наук, доцент.
Завідувач кафедри економіки ПЕК
Івано-Франківського національного
технічного університету нафти і газу.

Службова адреса: 76018 м. Івано-
Франківськ, вул. Карпатська, 15.

Народився 10 липня 1947 р. в селі Залуче-Горішнє Снятинського району Станіславської (нині Івано-Франківської) області. В 1965 р. закінчив Снятинську середню школу ім. В. Стефаника, а в 1970 р. Івано-Франківський інститут нафти і газу і отримав кваліфікацію інженера-економіста за спеціальністю «Економіка і організація нафтової і газової промисловості».

З 1972 по 1975 р. навчався в очній аспірантурі Івано-Франківського інституту нафти і газу. У 1981 р. в Московському інституті нафто-хімічної і газової промисловості захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему «Дослідження економічних і організаційних методів підвищення якості продукції в нафтопереробній промисловості» (на прикладі НПЗ України). В 1983 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри економіки нафтової і газової промисловості.

У 80-х рр., крім наукової та педагогічної, виконував велику громадську роботу, особливо по лінії товариства «Знання». Був заступником голови правління міської організації товариства «Знання». З 1986 р. обіймає посаду завідувача кафедри економіки підприємства нині Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Основні показники наукової діяльності. За понад 30 років роботи у вищій школі опубліковано більше ста наукових та методичних праць, в тому числі чотири монографії, п'ять навчальних посібників.

Керує багатьма науково-дослідними роботами з економічних питань розвитку нафтогазового комплексу, зокрема такими, як: «Розробка рекомендацій щодо ринкових перетворень у нафтогазовому комплексі України», «Розробка методичних рекомендацій з аналізу ефективності роботи підприємств та структурних одиниць ВАТ «Укрнафта», «Обґрунтування диференціації рентних платежів за нафту і газ для окремих нафтогазовидобувних підприємств». Отримав авторське свідоцтво №1940 від 26.04.1999 року за розроблену комп'ютерну програму SOPRS для розподілу витрат на видобуток нафти і газу між нафтогазовидобувними об'єктами. Обраний головою наукової ради факультету економіки і менеджменту, членом багатьох редакційних колегій фахових наукових журналів, керує аспірантами.

У 1999 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук зі спеціальності «Підприємництво, менеджмент та маркетинг» на тему «Формування нових господарських відносин у нафтогазовому комплексі України». З 1997 р. дійсний член Української нафтогазової академії.

Нагороджений нагрудним знаком «Відмінник освіти України», грамотами Івано-Франківської обласної державної адміністрації та Івано-Франківської обласної ради, дочірньої компанії «Укргазвидобування», Академії Німецької спілки державних службовців, Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Підготував двох кандидатів наук.

ДЗЮБЛЮК Олександр Валерійович

Доктор економічних наук, доцент.
Завідувач кафедри банківської справи
Тернопільської академії народного
господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тер-
нопіль, вул. Львівська, 11. Тел. (0352)
22-45-83.

Народився у 1971 р. у м. Тернополі.
У 1992 р. закінчив кредитно-економічний факультет Тернопільського інституту народного господарства за спеціальністю «Фінанси і кредит», спеціалізацією «Кредит». Понад два роки працював у комерційному банку. З 1994 р. – на посадах старшого викладача, доцента ТАНГ, а з 2001 р. – очолює кафедру банківської справи. У 1992-1995 рр. навчався в аспірантурі Тернопільської академії народного господарства. У 1995 р. в Київському національному економічному університеті захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему «Основи організації та функціонування комерційних банків в умовах ринкової економіки». З 1998 р. зарахований здобувачем наукового ступеня на кафедру банківської справи Київського національного економічного університету. У 2001 р. у цьому ж університеті захистив докторську дисертацію на тему «Організація грошово-кредитних відносин в умовах ринкового реформування економіки України».

Основні показники наукової діяльності. Сферою наукових інтересів є питання, пов'язані із функціонуванням банківської системи України в умовах становлення і розвитку ринкової економіки. Наукова діяльність пов'язана із вирішенням проблем оптимізації роботи інститутів кредитної системи в перехідний до ринку період, зокрема з такими, як удосконалення депозитної політики комерційних банків і роботи, пов'язаної із формуванням власного банківського капіталу; розробка основних напрямів кредитної політики банку й обґрунтування пріоритетних напрямів кредитних операцій; оптимізація кредитного

процесу; управління активами і пасивами комерційного банку та підтримання фінансової стійкості банківських установ на ринку; формування процентної політики банку й забезпечення дохідності його активних операцій; управління ризиками банківської діяльності; оптимізація роботи центрального банку; розробка стратегії грошово-кредитного регулювання економіки і передавального механізму впливу монетарних важелів на реальний сектор; оптимізація застосування основних інструментів реалізації грошово-кредитної політики.

Має понад 60 наукових публікацій, включаючи дві одноосібні монографії. Перша з них *«Комерційні банки в умовах переходу до ринкових відносин»* (Тернопіль, 1996) присвячена аналізу проблем організації діяльності комерційних банків у період становлення ринкової економіки. В роботі розглянуті основні аспекти функціонування комерційного банку як самостійного акціонерного підприємства через призму його організаційної побудови, управління та порядку здійснення основних видів активних і пасивних операцій, а також окремих напрямів інвестиційної діяльності та надання трастових послуг.

У монографії *«Організація грошово-кредитних відносин суспільства в умовах ринкового реформування економіки»* (К., 2000) розглядаються основні теоретичні аспекти суті й природи грошово-кредитних відносин суспільства в умовах перехідного періоду та роль банківської системи як основного інституційного механізму, що забезпечує практичну організацію даної форми взаємин між учасниками відтворювального процесу. Відображено ряд практичних рекомендацій щодо вдосконалення зазначених аспектів функціонування банківської системи у сфері організації грошово-кредитних відносин.

Монографії і публікації О.В. Дзюблюка у провідних фахових виданнях України («Вісник НБУ», «Банківська справа», «Фінанси України», «Економіка України», «Вісник ТАНГ») загалом становлять вагомий внесок у розділ економічної науки, котрий стосується проблем теорії грошей, кредиту і банківської справи в умовах трансформації економічної системи на ринкових засадах.

ДОЛІШНІЙ Мар'ян Іванович

Академік НАН України, доктор економічних наук, професор. Заслужений діяч науки і техніки України. Директор, завідувач відділу регіональної соціально-економічної політики та територіального управління Інституту регіональних досліджень НАН України. Голова Державного Західного наукового центру НАН України та Міннауки України. Член Президії НАН України.

Службова адреса: 79026 м. Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-71-68.

Народився 1 травня 1936 р. в м. Львові.

У 1958 р. закінчив Львівський політехнічний інститут. 1965-1968 рр. – аспірантура Львівського лісотехнічного інституту.

Кандидат економічних наук – 1969 р. Тема дисертації «Основні виробничі фонди та шляхи покращання їх використання (на прикладі меблевої промисловості Львівської області)».

Доктор економічних наук – 1980 р. Тема дисертації – «Соціально-економічні проблеми використання трудових ресурсів (регіональні аспекти дослідження)».

Доктор економічних наук (1980), професор (1982), академік НАН України (1997), заслужений діяч науки і техніки України (1991), лауреат премій ім. О.Г. Шліхтера (1983) та ім. М.І. Туган-Барановського (1996), нагороджений орденами і медалями (в т. ч. орденом «За заслуги» II ступеня (2001), Почесною відзнакою Президента України (1996).

Член Президії НАН України (01601 м. Київ, вул. Володимирська, 54).

Голова Західного наукового центру НАН України (79000 м. Львів, вул. Матейка, 4).

Основні показники наукової діяльності. М.І. Долішній – відомий вчений у галузі регіональної економіки. Працює над вирішенням фундаментальних та прикладних проблем розвитку регіонів України, формуванням методико-теоретичних основ регіональної політики в державі. Розробив механізми, визначив форми та окреслив методи

територіального управління в багатьох галузях і сферах народного господарства в умовах його ринкової трансформації, наголосивши на забезпеченні цілісності та унітарності держави, визначив основний зміст економічного механізму регулювання регіонального розвитку, реалізації науково-технічної, гуманітарної, фінансово-кредитної та податкової політики, а також зовнішньоекономічних зв'язків у регіонах України.

Автор більше 500 наукових праць, в т. ч. 20 монографій (з них три – індивідуальні).

Долишній М.І. Трудові ресурси промисловості. – К.: Техніка, 1975. – 224 с. Розкрито взаємозв'язок та взаємозалежність між трудовими ресурсами та розвитком промисловості, науково-технічним прогресом, інтенсифікацією виробництва, розвитком економіки у великих та малих містах. Основну увагу зосереджено на регіональних факторах використання трудових ресурсів: розміщенні підприємств, спеціалізації та внутрішньорегіональній кооперації, створенні виробничих об'єднань, плинності кадрів та внутрішньої міграції населення. Висвітлено проблеми підготовки кадрів в галузі профтехосвіти та на виробництві, питання кваліфікації працівників та організації працевлаштування.

Долишній М.І. Формирование и использование трудовых ресурсов. – К.: Наукова думка, 1978. – 272 с. Висвітлено проблеми теорії та практики комплексного використання трудових ресурсів регіону в умовах науково-технічної революції. Розкрито та обґрунтовано шляхи оптимальної зайнятості трудових ресурсів. Викладено сутність та критерії ефективної зайнятості, основні напрями розподілу робочої сили у виробництві та сфері послуг. Запропоновано класифікацію соціально-економічних факторів ефективного використання трудових ресурсів. Розроблено рекомендації із вдосконалення балансових розрахунків трудових ресурсів регіону.

Долишній М.І. Социально-экономические проблемы непроизводственной сферы. – К.: Наукова думка, 1984. – 214 с. На великому фактичному матеріалі досліджено роль невиробничої сфери у розвитку народногосподарського комплексу країни. Велику увагу приділено регіональним особливостям формування та розвитку галузей побутового, комунального, торговельного обслуговування, а також питанням зайнятості населення. Показано шляхи економії праці у невиробничій сфері.

Долішній М.І., Злупко С.М., Писаренко С.М. та ін. Трудовий потенціал і зайнятість: теоретичні основи та регіональні особливості. – Ужгород: Карпати, 1997. – 422 с. З новаторських позицій у руслі традицій Львівської трудоресурсної наукової школи, на основі аналізу статистичних матеріалів, результатів проведених соціологічних досліджень та інших джерел досліджуються вузлові проблеми теорії і практики розвитку трудового потенціалу, механізм його реалізації в умовах формування національної економічної системи із врахуванням регіональних особливостей і резервів економічного зростання.

Долішній М.І., Бєленький П.Ю., Бойко Є.І. та ін. Регіональна політика: методологія, методи, практика. – Львів.: ДПА Друк, 2001. – 720 с. З позицій сучасного рівня економічної науки та суміжних з нею знань досліджено теоретичні і методичні основи регіональної політики. На підставі дослідницького досвіду Львівської економічної школи висвітлено наукові основи регіональної соціально-економічної політики, зарубіжний досвід формування регіональної політики, принципи і методи державного регулювання та місцевого самоврядування, регіональні аспекти розвитку підприємництва, формування регіональної фінансово-кредитної та податкової політики, проблеми формування та реалізації регіональної науково-технічної політики, соціальні аспекти регіональної політики, принципи і методи управління розвитком великих міст, регіональні аспекти зовнішньоекономічних зв'язків.

Багато наукових праць видано за кордоном, у тому числі у Польщі, Словаччині, Росії, Білорусі, ФРН та Китаї.

Як головний редактор журналу «Регіональна економіка», член редакційної колегії журналу «Економіка України» сприяє розвитку економічної науки в Україні та її регіонах.

Ініціатор і організатор міжнародних форумів і конференцій, зокрема, V Міжнародного конгресу українських економістів, в складі офіційних делегацій представляє українську економічну науку за кордоном.

Як голова Західного наукового центру НАН України проводить активну політику інтеграції наукових колективів у європейський та світовий наукові процеси.

Під безпосереднім керівництвом М.І. Долішнього сформована школа науковців-професіоналів, підготовлено десять докторів наук і більше 70 кандидатів наук.

ДУДАР
Тарас Григорович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри аграрного менеджменту і права Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Інститут аграрного бізнесу. Тел. 24-34-01.

Народився 5 липня 1948 р. в с. Озерна Зборівського району Тернопільської області.

Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут у 1973 р.

У 1976-1979 рр. навчався стаціонарно в аспірантурі при кафедрі управління і наукової організації праці у Львівському сільськогосподарському інституті. З 1979 р – кандидат економічних наук, захистив дисертацію на тему «Організація управління якістю продукції в молочному скотарстві».

У 1992 р. захистив докторську дисертацію на тему: «Проблеми підвищення якості сільськогосподарської продукції в нових умовах господарювання» (на матеріалах агропромислових формувань України). Здобув науковий ступінь доктора економічних наук.

У 1993 р. присвоєно вчене звання професора Тернопільської академії народного господарства. З 1994 р. – завідувач кафедри аграрного менеджменту і права Тернопільської академії народного господарства.

Академік Академії наук вищої школи України з 1996 р. (відділення економіки).

Основні показники наукової діяльності. Наукові інтереси пов'язані із дослідженням економічних проблем підвищення якості продукції, її конкурентоспроможності в агропромислових формуваннях, пошуком ефективної системи управління організацією виробництва і реалізації сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів залежно від потреб споживачів. Останні наукові результати стосуються дослідження

проблем маркетингової орієнтації реформованих агропромислових формувань України.

Автор 146 наукових праць, в тому числі шести монографій (чотирьох колективних і двох індивідуальних).

Одноосібні монографії:

1. Экономический механизм повышения качества сельскохозяйственной продукции в новых условиях хозяйствования. – Москва: ИНДСН АН СССР, 1991. – 284 с.

У монографії досліджені теоретичні аспекти управління якістю продукції, узагальнено досвід розробки і впровадження системи управління якістю в сільському господарстві, розроблено методику визначення економічної ефективності її функціонування в аграрних формуваннях у перехідний період до ринку.

2. Економічні проблеми поліпшення якості сільськогосподарської продукції. – Львів: Світ, 1991. – 156 с.

У монографії досліджені економічні аспекти поліпшення якості сільськогосподарської продукції, обґрунтована методика кількісної оцінки і економічного стимулювання якості праці і продукції в умовах переходу до ринкових відносин.

Для студентів вузів економічних спеціальностей підготовлено і випущено в світ п'ять навчальних посібників, з них три колективні і два одноосібні.

Одноосібні навчальні посібники:

Економіка природокористування. Навч. посібник для студентів вузів. – К.: ІСДО, 1994. – 114 с.

Маркетинг в агропромисловому комплексі: теорія і практика. Навч. посібник для студентів економічних спеціальностей ВУЗів. – Тернопіль: «Горлиця», 1999. – 184 с.

Підготував двох кандидатів економічних наук.

ДУСАНОВСЬКИЙ Степан Львович

Доктор економічних наук, професор, академік Української екологічної академії наук. Заслужений працівник народної освіти України. Завідувач кафедри економіки, організації і планування Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 24-15-00.

Народився 8 листопада 1939 в с. Соснів Теребовлянського району Тернопільської області. В 1963 р. закінчив Львівський сільськогосподарський інститут, у 1976 р. – аспірантуру Київського науково-дослідного інституту цукрових буряків. У 1977 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Економічне обґрунтування організації сировинних зон цукрових заводів». У 1990 р. захистив докторську дисертацію на тему: «Основні напрями підвищення ефективності територіальної організації бурякоцукрового виробництва в регіоні».

Основні показники наукової діяльності.

Опублікував понад 150 наукових праць, в тому числі п'ять монографій, три підручники. Працює над тематикою: «Шляхи підвищення ефективності агропромислового виробництва в умовах ринкових відносин».

Монографії:

1. Інтенсифікація бурякоцукрового виробництва. – Львів: Вища школа, 1990.

У монографії висвітлені основні шляхи підвищення ефективності цукробурякового виробництва України.

2. Цукробуряковий підкомплекс Поділля і резерви підвищення його ефективності. – К.: УСА, 1990.

У роботі показано резерви дальшого розвитку бурякоцукрового підкомплексу Поділля (Вінницька, Хмельницька, Тернопільська області).

3. Основні напрями удосконалення територіальної організації цукробурякового підкомплексу Поділля в умовах інтенсифікації. – Москва: ВАСХНИЛ, 1991.

Розглядаються шляхи територіальної організації цукробурякового виробництва в умовах його інтенсифікації. Показано шляхи інтенсифікації виробництва в умовах науково-технічного прогресу.

4. Агропромисловий комплекс України на шляху реформування. – Тернопіль: Збруч, 2000.

У роботі висвітлено питання розвитку агропромислового виробництва в умовах ринкових відносин.

Підручники:

1. Економіка підприємств АПК.

2. Організація і планування виробництва в сільськогосподарських підприємствах.

Підготував чотирьох кандидатів економічних наук і двох докторів економічних наук.

СВДОКИМЕНКО Валерій Кирилович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри «Міжнародна економіка та економіка підприємства» Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича.

Службова адреса: 58000
Чернівці, вул. Кафедральна, 2.
Тел. 512-521, 2-51-56.

Народився 4 лютого 1939 р. у с.м.т.
Фрунзівка Одеської області.

У 1961 р. закінчив з відзнакою Львівський лісотехнічний інститут;
у 1976 р. – з відзнакою Академію суспільних наук при ЦК КПРС.

У 1976 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Ефективність об'єднань в промисловості та шляхи її підвищення»; у 1997 р. – докторську дисертацію на тему: «Регіональна політика розвитку туризму. Методологія формування, механізм реалізації».

Професор, лауреат Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості “Золота фортуна” 2001 р.

Основні показники наукової діяльності. Розроблено цілісну теоретичну концепцію формування регіональної політики розвитку рекреації і туризму в контексті структурної перебудови територіальних господарських систем; обґрунтовано концептуальну модель формування регіонального ринку рекреаційно-туристичних послуг; розроблено методичні основи дослідження і регулювання розвитку соціальної інфраструктури; обґрунтовано концептуальні схеми організаційно-економічного механізму управління даними процесами та визначив шляхи інтеграції регіонального туризму у світовий ринок туристичних послуг.

Наукові пошуки останніх років присвячені розробці механізмів адаптації регіонального управління до викликів глобальних постіндустріальних трансформацій та регіональних важелів становлення інноваційно-інвестиційної моделі економічного розвитку.

Результати досліджень знайшли застосування при розробці Закону України «Про туризм»; проекту Державної програми соціально-

економічного розвитку Карпатського регіону, Програми розвитку туризму в Україні до 2005 р.

Автор і співавтор 13 монографій і книг з проблем територіального управління економікою і рекреації.

Одноосібні монографії:

1. Територіальна система управління ефективністю. – Ужгород: Карпати, 1983. – 136 с.

Розглянуто проблеми територіального управління економікою та шляхи його трансформації.

2. Територіальні фактори прискорення. – Ужгород: Карпати, 1988. – 198 с.

Розглянуто теоретичні та прикладні аспекти функцій, методів та технологій управління соціально-економічним розвитком в адміністративно-територіальних одиницях з метою його динамізації.

3. Регіональна політика розвитку туризму. – Чернівці: Прут, 1995. – 120 с.

Розглянуто теоретичні аспекти формування туристичної політики, обґрунтовано місце туризму в соціально-економічному житті, здійснено аналіз природних та соціально-економічних передумов розвитку туристичної сфери в Карпатському регіоні, дана оцінка туристичного потенціалу території, розроблено концептуальну модель регіональної політики розвитку туризму та запропоновано конкретні механізми її реалізації.

4. Регіональна політика розвитку туризму (методологія формування, механізм реалізації). – Чернівці: Прут, 1996. – 288 с.

Розроблено науково обґрунтовані принципи синхронізації рекреаційно-туристичної політики з методами та темпами здійснення ринкових реформ; методичні основи регулювання розвитку соціальної інфраструктури як важливого фактора розвитку економіки і рекреаційно-туристичної сфери зокрема; обґрунтовано концептуальні схеми організаційно-економічного механізму управління даними процесами та визначено шляхи інтеграції регіонального туризму у світовий ринок туристичних послуг; поглиблено теорію формування і функціонування спеціальних економічних зон.

Опублікував 76 наукових праць; підготував п'ять кандидатів економічних наук.

ЄЛЕЙКО
Василь Іванович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри економетрії та статистики Львівської комерційної академії.

Службова адреса: 79008 м. Львів, вул.
Туган-Барановського, 10. Тел. 79-76-63,
79-76-85.

Народився 10 лютого 1948 р. в с. Водяне Пустомитівського району Львівської області.

У 1971 р. закінчив механіко-математичний факультет Львівського національного університету ім. І. Франка.

З 1974 по 1978 р. навчався у заочній аспірантурі Інституту прикладних проблем механіки і математики Національної академії наук України.

19 червня 1978 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук на тему «Стохастичні температурні поля і напруження пружних тіл з шорсткими і гладкими поверхнями» (науковий керівник – канд. фіз.-мат. наук Р.М. Швець).

25 грудня 1992 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора економічних наук на тему «Регіональні проблеми ефективного використання ресурсів сільськогосподарського виробництва на основі ринкових моделей економіки» (науковий консультант – академік НАН України, д.е.н., проф. Долішній М.І.). Доктор економічних наук з грудня. 1992 р., доцент – з січня 1983 р., професор – з лютого 1996 р.

Основні показники наукової діяльності. Займається побудовою економетричних ринкових моделей економіки на мікро- та макрорівнях, а саме:

- дослідженням впливу різних факторів на основні показники сільськогосподарського і промислового виробництва;
- побудовою і дослідженням моделей прогнозування;

- ринковими моделями ціноутворення;
- розробкою моделей фінансової діяльності підприємств і комерційних банків.

Видані монографії:

Єлейко В.І. Статистичний аналіз ресурсів сільськогосподарського виробництва. – К.: УМК ВО, 1992. – 152 с.

В.І.Єлейко є автором понад 120 наукових праць.

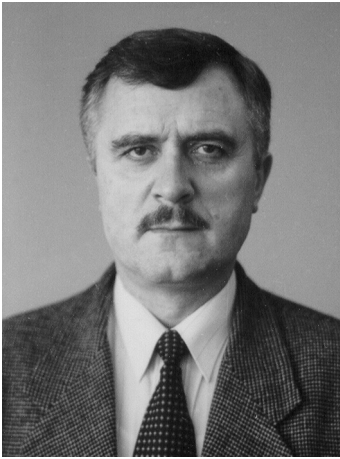
Публікації видані за кордоном:

1. Yelejko W., Yelejko O., Kopych I. The method of choosing a trend model for short time series // Statistical Methods in Socioeconomic Researches – Theory and application. Proceedings of the Seminar (Krakow, 8-10 November, 1999). Krakow, 2000.
2. Yelejko W., Strutynsky R., Kopych I., Kowal R. Econometric Modeling of the Mean of the Capital Flow of the Commercial Banks // Przestrzenno-chasowe modelowanie I prognozowsnie zjawisk gospodarchych. Materiały z XXII Ogólnopolskiego Seminarium Naukowego, Krakow, 2001.

Підготував п'ять кандидатів економічних наук.

Видав три навчальні посібники:

1. *Єлейко В.І.* Економіко-статистичні методи моделювання і прогнозування. Навч. посібник. – К.: УМК ВО, 1988. – 88 с.
2. *Єлейко В.І.* Моделювання зв'язків в економіці за допомогою регресійного аналізу. Навч. посібник. – К.: УМК ВО, 1990. – 120 с.
3. *Єлейко В.І.* Основи економетрії: Навч. посібник. – Львів, ТзОВ «Марка ЛТД», 1995. – 192 с.

ЖУРАВЕЛЬ **Григорій Павлович**

Доктор економічних наук, професор. Заслужений працівник народної освіти України, академік Української академії економічної кібернетики. Перший проректор Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. (0352) 33-39-67. E-mail: zhur@tane.ssft.net .

Народився 17 липня 1949 року у с. Новосілка Підволочиського району Тернопільської області. У 1966 р. закінчив Скалатську середню школу, у 1968 р. – з відзнакою Копичинський технікум бухгалтерського обліку за спеціальністю «Бухгалтерський облік», у 1972 р. – з відзнакою Тернопільський фінансово-економічний інститут за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз і контроль». Працював ревизором Тернопільського облрембудтресту, головним бухгалтером ремонтно-будівельного управління №4.

У 1982 р. закінчив аспірантуру при Московському фінансовому інституті і захистив дисертацію на тему «Вдосконалення обліку і організації контролю за формуванням собівартості продукції». Проходив службу на Чорноморському флоті, учасник бойових дій.

Професор, заслужений працівник народної освіти України, академік Української академії економічної кібернетики. Проходив стажування за кордоном. З 1975 р. обирався за конкурсом на посади викладача, старшого викладача, доцента, професора, заступника декана, декана, проректора з навчальної роботи, першого проректора Тернопільської академії народного господарства.

З 1994 р. – член президії науково-методичної комісії з економічної освіти Міністерства освіти і науки України, член фахової ради з напрямку «Економіка і підприємництво», голова Тернопільського регіонального відділення фахової ради з напрямку «Економіка і підприємництво».

Основні показники наукової діяльності.

Г.П. Журавель є автором більше 80 наукових статей і навчально-методичних посібників, монографій.

До найважливіших належать:

1. Основи бухгалтерського обліку: Навч. посібник. – К., 1995. – 191 с.
2. Бухгалтерський облік в умовах реформування економіки: Навч. посібник. – К.: ІСД МОУ, 1995. – 380 с.
3. Бухгалтерський облік: основи методології та організації: Навч. посібник – Тернопіль – 1997. – 266 с.
4. Теоретичні основи бухгалтерського обліку: Підручник для вузів. – Тернопіль: ТАНГ, 1998. – 269 с.
5. Бухгалтерський облік: особливості в галузях економіки: Навч. посібник. – Тернопіль: Економічна думка, 1999. – 449 с.
6. Освітньо-професійні програми: досвід, проблеми інтегрування у світовий освітній простір // Вісник ТАНГ. – 2002. – Вип. №8-2. – С. 156-158.

Під його керівництвом захищено чотири кандидатські дисертації.

Брав участь у розробці галузевих стандартів вищої освіти, освітньо-професійних програм ступеневої підготовки фахівців за напрямками «Економіка і підприємництво» і «Менеджмент», а також нормативних документів із впровадження ступеневої освіти.

ЗАГОРСЬКИЙ Володимир Степанович

Доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України. Декан економічного факультету Львівської комерційної академії, сертифікований аудитор України.

Службова адреса: 79005 м. Львів, вул. Туган-Барановського, 10. Тел. (0322) 76-99-71.

Народився 14 лютого 1957 р. в м. Великі Мости Сокальського району Львівської області.

Закінчив Львівський торгово-економічний інститут (тепер Львівська комерційна академія) у 1981 р.

Навчався в аспірантурі Київського торгово-економічного інституту (кафедра політичної економії) в 1985–1989 рр.

Кандидатську дисертацію «Особиста власність та форми її реалізації в соціалістичному суспільстві» захистив у 1989 р.

Докторську дисертацію «Проблеми становлення та функціонування ринку цінних паперів у перехідній економіці України» захистив у 1997 р.

Доцент з 1992 р., професор з 1998 р., декан економічного факультету з 1993 р., член фахової ради з економіки та торгівлі Міністерства освіти та науки України з 1996 р., член фахової ради з фінансів і банківської справи Міністерства освіти та науки України з 1997 р., член експертної ради з економічних наук Вищої Атестаційної Комісії при Кабінеті Міністрів України з 1998 р., голова комісії з фінансів і банківської справи Західного наукового центру Національної академії наук України з 1999 р., академік Академії економічних наук України з 2000 р., сертифікований аудитор України з 1994 р.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів – дослідження проблем функціонування фондового ринку в умовах ринкової трансформації економіки України; теоретичні

обґрунтування основних економічних параметрів ринку цінних паперів у перехідний період та його значення в системі ринків. Визначення шляхів інвестиційного процесу; розгляд економічної природи цінних паперів та функціональні особливості їх окремих видів. Розкриття принципів особливостей обігу цінних паперів на первинному та вторинному ринках.

Автор понад 150 наукових та науково-методичних публікацій загальним обсягом понад 200 д. а., в тому числі десяти монографій, підручників, посібників, брошур. Підготував десять кандидатів економічних наук.

Основні одноосібні монографії:

1. *Загорський В.С.* Ринок цінних паперів і фондова біржа – Л.: ЛТЕІ, 1994. – 104 с.
2. *Загорський В.С.* Ринок цінних паперів: принципи організації та механізм функціонування – К.: ІСД Міносвіти України, 1995. – 171 с.
3. *Загорський В.С.* Цінні папери. Фондова біржа. – К.: ІЗМН Міносвіти України, 1996. – 92 с.
4. *Загорський В.С.* Проблеми становлення та функціонування фондового ринку України. – К.: УНМД Міносвіти та науки України, 2001. – 292 с.

ЗІНЬ

Едуард Анатолійович

Доктор економічних наук, професор. Завідувач кафедри регіонального управління Українського державного університету водного господарства та природокористування.

Службова адреса: 33000 м. Рівне, вул. Соборна, 11. Тел. 22-10-42.

Народився 20 жовтня 1935 р. у с. Степанівка Вінницького району Вінницької області.

Закінчив у 1957 р. Ленінградський інститут інженерів водного транспорту за спеціальністю “Економіка та організація водного транспорту”, кваліфікація – інженер-економіст.

Навчався в очній аспірантурі при кафедрі організації перевезень Ленінградського інституту водного транспорту в 1961-1964 рр.

У 1965 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему «Исследование экономической эффективности способов организации перевалки навалочных грузов в речных портах». У 1992 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему «Эффективность использования водных ресурсов в народном хозяйстве».

Кандидат економічних наук з 1965 р., доцент з 1970 р., професор з 1991 р., академік Академії економічних наук України з 1993 р., академік Академії наук вищої школи України з 1997 р., член-кореспондент Української муніципальної академії з 1999 р., академік-секретар Відділення економіки Академії наук вищої школи України з 2002 р., член Науково-методичної комісії з менеджменту Міністерства освіти і науки України з 2000 р.

У 1990 р. нагороджений премією Мінвузу УРСР із врученням Почесного Знака та Диплома Мінвузу УРСР.

Нагороджений медаллю «Ветеран труда» у 1990 р.

Основні показники наукової діяльності.

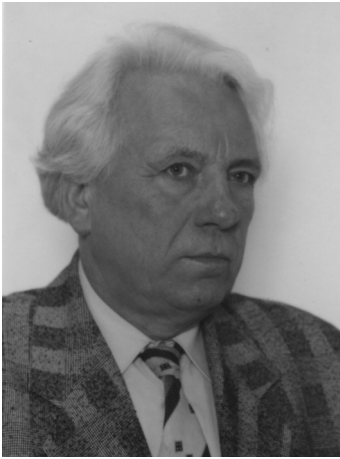
Напрямки наукових досліджень: обґрунтування шляхів підвищення ефективності використання та охорони водних ресурсів України,

дослідження та вдосконалення системи економічного управління водним господарством в умовах впровадження ринкових відносин, формування раціональної структури, розробка методів прогнозування, планування, нормування, економічного стимулювання у сфері використання водних ресурсів в народному господарстві; дослідження напрямів вдосконалення організаційної та економічної роботи в будівельних водогосподарських організаціях; розробка теорії оптимального функціонування судноплавних систем; дослідження та вдосконалення системи управління автомобільним транспортом та організації його роботи в нових умовах господарювання.

Опублікував 298 науково-методичних праць (кількість наукових публікацій – 170, монографій і посібників – 18, статей – 152).

Підготував сім кандидатів наук, здійснює керівництво аспірантурою. Основні наукові праці:

1. Комплексное обслуживание флота / Под общей ред. Э.А. Зиня и К.С. Ляхова. – М.: Транспорт, 1974. – 18 п. л.
2. Техническое нормирование: Учеб. пособие / Минречфлот РСФСР. НИИВТ. – Новосибирск, 1974. – 6 п. л.
3. Расчет единого технологического процесса работы флота и смежных видов транспорта: Учеб. пособие / Минречфлот РСФСР. НИИВТ. – Новосибирск, 1975. – 5,5 п. л.
4. Планирование работы флота: Учеб. пособие. – Новосибирск:: Зап.-Сиб. кн. изд-во, 1976. – 10 п. л.
5. Экономика и организация работы речного транспорта Сибири и Дальнего Востока. – М.: Транспорт, 1979. – 7,5 п. л.
6. Эффективность использования капитальных вложений в водохозяйственном строительстве. – К.: Будівельник, 1984. – 6 п. л.
7. Эффективность использования капитальных вложений в мелиоративном строительстве. – К.: Урожай, 1988. – 7,5 п. л.
8. Водні ресурси і розвиток економіки. – К.: Знання УРСР, 1987. – 3 п. л.
9. Управление производством в водном хозяйстве / Под ред. Э.А. Зиня. – К.: УМК ВО, 1990. – 13 п. л.
10. Теорія управління соціально-економічними процесами: Навч. посібник / Рівне: УДАВГ, 1996. – 3 др. а.
11. Водне господарство. Методи активного навчання: Навч. посібник / За ред. С.Т. Вознюка і Е.А. Зиня. – К.: ІЗМН, 1997. – 24 д. а.

ЗЛУПКО

Степан Миколайович

Доктор економічних наук, професор. Лауреат премії ім. Михайла Туган-Барановського НАН України. Заслужений діяч науки і техніки України. Завідувач кафедри економіки України Львівського національного університету ім. І.Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, пр. Свободи, 18.

Народився 15 липня 1931 р. в с. Дорожів тепер Дрогобицького району Львівської області.

1956 р. закінчив історичний факультет Львівського держуніверситету ім. І. Франка. У 1958-1960 рр. навчався в аспірантурі; у 1964 р. перебував у докторантурі. 1960 р. захистив кандидатську дисертацію «Аграрні програми політичних партій Галичини (кінець XIX – початок XX ст.)». 1989 р. захистив докторську дисертацію «Зайнятість та її регіональні особливості (методологія, методи, організація)». З 1961 р. – кандидат економічних наук, 1962 р. – доцент, 1990 р. – доктор економічних наук, 1991 р. – професор; 1995 р. – Лауреат премії ім. Михайла Туган-Барановського НАН України; 1996 р. – заслужений діяч науки і техніки України. У 1998 р. нагороджений «Почесною грамотою» Кабінету Міністрів України, 1993 р. отримав відзнаку Американського Бібліографічного інституту «За відданість науці і людським ідеалам».

1993 р. занесений до світового лідерства «П'ятсот перших» Міжнародним біографічним центром (Великобританія, Кембридж).

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів:

- історія української та світової економічної думки;
- економічна історія України;
- сучасна економіка України;
- регіоналістика, трудовий потенціал і зайнятість;

- екогомологія – наука про органічність розвитку людини і довкілля;
- економічна кібернетика і глобалістика;
- економічна теорія і економічна культура.

Видав десять одноосібних монографій, зокрема:

1. Ідейна боротьба навколо аграрно-селянського питання в Галичині (кінець XIX – початок XX ст.). – Львів, 1960.
2. Економічна думка на Україні. – Львів, 1969.
3. Теоретико-управленческие аспекты занятости в развитом социалистическом обществе. – К., 1985.
4. Сумління голос. – Львів, 1989.
5. Михайло Туган-Барановський: Український економіст світової слави. – Львів, 1993.
6. Іван Франко – економіст. – Львів, 1992.
7. На чатах рідної землі. – Львів, 1999.
8. Економічна думка України: від давнини до сучасності. – Львів, 2000.
9. Основи історії економічної теорії. – Львів, 2001.

Кожне з цих видань є новаторським, оскільки висвітлює нові наукові проблеми.

Кількість наукових праць – 1200, окремі з яких позитивно оцінені в рецензіях, опублікованих у США, Канаді, Польщі.

Підготував 20 кандидатів наук і чотирьох докторів наук .

Одноосібні підручники і посібники:

1. Економіка України. Текст лекцій. – Львів, 1995.
2. Економічна історія України: Текст лекцій. – Львів, 1993.
3. Українська економічна думка в добу Гетьманщини: Текст лекцій. – Львів, 1993.
4. Економічна думка в Західній Україні кінця XVIII - першої половини XIX ст.: Текст лекцій. – Львів, 1994.
5. Українська економічна думка: Хрестоматія. – К., 1998.
6. Економічна думка України: від давнини до сучасності. – Львів, 2000.
7. Основи історії економічної теорії. – Львів, 2001.

ІВАНУХ

Роман Андрійович

Доктор географічних наук. Головний науковий співробітник Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: м. Львів, вул. Козельницька, 4.

Народився 1 жовтня 1932 р. в селі Дрогоєві Перемишльського повіту в Польщі. З 1938 р. по 1944 р. навчався у початковій школі в селі Дрогоєві. В 1945 р. був депортований на Україну в село Верхня Білка Новояричівського району Львівської області. З 1945 по 1948 р. навчався у Верхньобілківській семирічній школі, а з 1948 р. по 1951 р. у 44 середній школі м. Львова. В 1951 р. вступив на географічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка, який закінчив у 1956 р. Після закінчення університету працював в Інституті землеробства і тваринництва західних районів України, на Волинській обласній сільськогосподарській станції і у Львівському зооветеринарному інституті. В 1961 р. вступив до аспірантури Інституту економіки АН УРСР і в 1964 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Розміщення і спеціалізація сільського господарства Львівської області». Після закінчення аспірантури працював молодшим і старшим науковим співробітником в Інституті економіки АН УРСР. З 1975 р. – старший науковий співробітник Ради по вивченню продуктивних сил України НАН України. В 1989 р. захистив докторську дисертацію на тему «Регіональні проблеми підвищення ефективності використання природних сільськогосподарських угідь Української РСР» по спеціальності 11.00.02 – Економічна і соціальна географія. В 1975 р. був прийнятий за конкурсом на посаду старшого наукового співробітника Ради по вивченню продуктивних сил України АН України, а в 1997 р.

переведений на роботу до Інституту регіональних досліджень НАН України.

Основні показники наукової діяльності. Напрямами наукових досліджень були економіка і організація сільського господарства та промисловості; розвиток і розміщення продуктивних сил, основні напрями відтворення, охорони і раціонального використання природних ресурсів. З досліджуваних проблем опубліковано понад 200 друкованих праць, в тому числі 14 монографій, з них дві індивідуальні, п'ять підручників з економіки сільського господарства, чотири довідники: «Економічні показники сільського господарства».

У науковому доробку, зокрема, такі вагомні дослідження:

Иванух Р.А. Природные ресурсы сельскохозяйственного производства Украинской ССР. – К.: Наукова думка, 1984. – 286 с.

Иванух Р.А. Охорона і раціональне використання природно-ресурсного потенціалу сільського господарства. – К.: Урожай, 1985. – 285 с.

Значна кількість наукових праць видана в Росії, Білорусі, Румунії, Словаччині та Польщі.

КАРЛІН
Микола Іванович

Доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри державних фінансів
Волинського державного університету
ім. Лесі Українки.

Службова адреса: м. Луцьк, пр. Волі,
13.

Народився 23 листопада 1955 р. в м. Краматорську Донецької області.
У 1982 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка,
економічний факультет, отримав спеціальність економіста, викладача
політичної економії.

У 1985-1989 рр. навчався в аспірантурі на кафедрі політичної
економії Київського державного педагогічного інституту іноземних
мов. У 1994-1997 рр. – у докторантурі на кафедрі політичної економії
облікових факультетів Київського національного економічного
університету.

Кандидатську дисертацію: «Стимулювання якості праці в умовах
інтенсифікації виробництва» (спеціальність 08.00.01 – “Політична
економія”); захистив в 1991 р. в Київському інституті народного
господарства ім. Д.С. Коротченка.

Докторську дисертацію «Формування механізму стимулювання
праці в перехідній економіці: проблеми теорії і практики» (спеці-
альність 08.01.01 – Економічна теорія) захистив у 1999 р. в Київському
національному економічному університеті.

Доктор економічних наук - 1999 р., професор - 2001 р., завідувач
кафедри державних фінансів Волинського державного університету
імені Лесі Українки з 1999 р..

Нагороджений грамотами Волинського державного університету ім.
Лесі Українки, Волинської обласної ради народних депутатів.

М.І.Карлін - професор кафедри фінансів факультету управління

Білостоцької Політехніки (м. Білосток, Республіка Польща) за сумісництвом (з 2000 р.).

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів: теоретичні й практичні проблеми стимулювання праці в трансформаційній економіці, шляхи вдосконалення оплати праці в соціокультурній сфері, управління державними фінансами.

Опублікував 130 наукових праць, зокрема:

1. *Карлін М.І.* Стимулювання праці в перехідній економіці. – Луцьк: Ред.-вид. відділ ВДУ ім. Л. Українки, 1997. – 168 с.
2. *Карлін М.І.* Стимулювання праці в освітньо-науковій сфері: проблеми теорії і практики. – Луцьк: Ред.-вид. відділ ВДУ ім. Л. Українки, 2000. – 192 с.
3. *Карлін М.І.* Правові основи підприємництва: Навч. посібник для вузів. – К.: Наукова думка, 2000. – 191 с.

За кордоном видані такі наукові праці:

1. *Karlin M.* Проблемы и задачи реструктуризации экономики Украины // *Przemiany strukturalne gospodarki krajow Srodkowej i Wschodniej Europy na przełomie wiekow I mozliwosci wzajemnej wspolpracy.* – Naleczow, 2000. – S. 41-50.
2. *Karlin M.* Finansowe instrumenty zarzadzania rolnictwem Ukrainy: problemy i perspektywy // *Instrumenty wspierania przemian na obszarach wieskich.* – Siedice, 2002. – S. 21-26.
3. *Karlin M.* Zarzadzanie finansami szkoły wyzszej w Ukrainie we wspolczesnych warunkach // *Wspolezesne zarzadzanie.* – Bialystok, 2002. – № 4. – S. 38-52.

КАЧАН
Євген Петрович

Кандидат економічних наук, професор. Завідувач кафедри управління трудовими ресурсами і розміщення продуктивних сил Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська 11. Тел. 33-11-78.

Народився 11 червня 1947 р. в с. Велика Плавуча Козівського району Тернопільської області. В 1971 р. закінчив географічний факультет Львівського держуніверситету ім. І.Франка. З 1974 по 1977 р. навчався в очній аспірантурі Ради з вивчення продуктивних сил України НАН України. В 1979 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Проблеми вдосконалення територіальної організації трудових ресурсів села». З 1981 р. – доцент, 1991 р. – професор, з 1997 р. – заслужений працівник народної освіти України.

З 1992 р. – завідувач кафедри управління трудовими ресурсами і розміщення продуктивних сил Тернопільської академії народного господарства. Кафедра здійснює підготовку бакалаврів, спеціалістів і магістрів з спеціальності «Управління трудовими ресурсами».

Основні показники наукової діяльності. Опублікував понад 100 наукових праць (чотири статті видані в Польщі, одна – в Угорщині). Серед них – підручник «Розміщення продуктивних сил України» (два видання), посібники «Розміщення продуктивних сил СРСР», «Розміщення продуктивних сил зарубіжних країн», «Економічна і соціальна географія світу», «Територіальна організація продуктивних сил України», «Міжгалузеві комплекси України: проблеми розвитку і розміщення». Близько 20 статей опубліковані у фахових наукових виданнях.

Основною сферою наукових інтересів є розміщення продуктивних сил, регіональна економіка, управління трудовими ресурсами, регіональні ринки праці, демографічні проблеми регіонів.

Є.П. Качан – головний редактор збірника наукових праць викладачів і аспірантів «Регіональні аспекти розвитку і розміщення продуктивних сил України», зареєстрованого ВАК України, як фахове економічне видання, а також член редакційної колегії міжвідомчого наукового збірника «Зайнятість та ринок праці».

Професор Є.П. Качан – науковий керівник п’яти кандидатських дисертацій з спеціальностей 08.09.01 «Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика», 08.10.01 «Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка», захищених його аспірантами у 1996–2001 рр.

КИРИЛЕНКО
Ольга Павлівна

Доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри фінансів суб'єктів господарювання Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46000 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-47-46.

Народилась 27 січня 1956 р. у м. Тернополі. У 1977 р. закінчила з відзнакою Тернопільський фінансово-економічний інститут за спеціальністю «Фінанси і кредит». У студентські роки обиралась депутатом Тернопільської міської ради. Після закінчення навчання працювала економістом, а потім – молодшим науковим співробітником науково-дослідного сектора інституту, була відповідальним виконавцем багатьох науково-дослідних робіт, які виконувались для підприємств та галузей народного господарства України. З 1986 р. працює на кафедрі фінансів Тернопільської академії народного господарства. Впродовж 1984-1988 рр. навчалась у заочній аспірантурі Московського фінансового інституту, у 1988 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю «Фінанси, грошовий обіг і кредит» на тему «Використання і розподіл прибутку харчосмакових підприємств».

У 1994 р. присвоєно вчене звання доцента. У 1998-2001 рр. навчалась у докторантурі при Київському національному університеті ім. Т. Шевченка.

В 2002 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю «Фінанси, грошовий обіг і кредит», на тему «Місцеві бюджети в економічній системі держави».

Основні показники наукової діяльності. Кириленко О.П. – автор двох навчальних посібників з курсу «Фінанси», рекомендованих

Міністерством освіти і науки України для студентів вищих навчальних закладів, співавтор навчального посібника «Бюджетна система України». Вона є автором першої у вітчизняній економічній літературі монографії, присвяченої проблемам місцевих бюджетів, – «Місцеві бюджети України (історія, теорія, практика)», виданої у м. Києві в 2000 р. Монографія стала суттєвим внеском у розвиток теорії державних і місцевих фінансів, бюджету. У ній сформульовано низку вихідних теоретичних положень щодо сутності місцевих бюджетів, міжбюджетних відносин, місцевого оподаткування; проведено комплексне дослідження процесів формування і використання коштів місцевих бюджетів України; показано їх місце в економічній системі держави трансформаційного періоду.

Окрім навчальних посібників і монографії, у науковому доробку автора більше 50 робіт з проблем державного і місцевих бюджетів, міжбюджетних відносин, системи оподаткування, місцевих фінансів, які були опубліковані впродовж останніх років у провідних фахових виданнях України.

КОЗОРИЗ
Марія Андріївна

Доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України. Завідувач відділу соціально-економічних і правових проблем розвитку підприємництва Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: 79026 м. Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-70-43.

Народилась 13 лютого 1936 р. у м. Боровичі Ленінградської області (Росія). У 1949 р. переїхала разом з батьками в Україну, Тернопільську область. У 1954 р. вступила до Львівського лісотехнічного інституту, який закінчила у 1959 р., отримала диплом інженера-механіка зі спеціальності “Механічна обробка деревини”.

Після закінчення інституту працювала на підприємствах деревообробної і машинобудівної галузей на посаді конструктора.

У 1968 р. вступила до аспірантури Львівського лісотехнічного інституту, на факультет економіки і організації деревообробної промисловості. У 1973 р. захистила кандидатську дисертацію у Ленінградській лісотехнічній академії ім. С.М. Кірова на тему «Порівняльна оцінка ефективності лісопильних потоків».

З 1975 р. і дотепер працює в Інституті регіональних досліджень НАН України на посадах: старшого наукового працівника (1976-1984 рр.), завідувача сектора (1984-1992), завідувача відділу (з 1992 р.).

У 1992 р. захистила докторську дисертацію на тему «Економічні механізми підвищення ефективності промислового виробництва (питання теорії, методології, практики)».

У 1994 р. отримала наукове звання професора зі спеціальності «Економіка, планування, організація управління народним господарством та його галузями».

Має диплом академіка Академії економічних наук України.

Основні показники наукової діяльності. Наукові дослідження М. Козоріз сконцентровані у сфері управління процесами забезпечення ефективного функціонування промислових підприємств. Розв'язанню проблем підвищення ефективності виробництва присвячені її кандидатська і докторська дисертації, а також ціла низка науково-дослідних робіт, які виконувались під науковим керівництвом М. Козоріз. Результати досліджень висвітлені в монографіях:

«Госпрозрахунковий механізм підвищення ефективності виробництва» (одноосібна, обсяг 10 д.а. – К.: Наукова думка, 1987). Запропоновано системний підхід в управлінні процесами підвищення ефективності господарювання, виділені фактори, які обмежують управління ефективністю виробничих процесів в умовах адміністративно-командної економіки, обґрунтовані напрями підвищення самостійності вітчизняних підприємств у забезпеченні ефективності господарювання.

«Техніко-економічне управління якістю продукції» (співавтор Беленький П. Обсяг 10 д.а. – К.: Вища школа, 1981). Розроблені економіко-математичні моделі управління якістю продукції на різних етапах розробки, виробництва і реалізації продукції.

«Підприємництво в Україні: проблеми становлення і розвитку» (співавтор: акад. НАН України М. Долішній, В. Мікловда, А. Даниленко. Обсяг 25 д.а.). – Ужгород: Карпати, 1997. Обґрунтовані перспективи розвитку підприємництва в Україні.

Всього за результатами досліджень опубліковано 175 наукових праць: 13 монографій, 25 брошур і методичних рекомендацій, статті у вітчизняних і зарубіжних виданнях. За кордоном опубліковано чотири статті з проблем розвитку підприємництва в Україні та світі.

Під керівництвом д.е.н., проф. Козоріз М.А. захищено понад 30 кандидатських і п'ять докторських дисертацій.

КОЛОМИЙЧУК

Василь Степанович

Доктор економічних наук. Академік Академії економічних наук та Академії економічної кібернетики, Заслужений економіст України. Доцент Тернопільської академії народного господарства та медичної академії. Начальник головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області.

Народився 1 січня 1951 р. в с. Городниця Городенківського району Івано-Франківської області.

У 1970 р. закінчив Заліщицький сільськогосподарський технікум за спеціальністю агроном; у 1979 р. Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут за спеціальністю вчений агроном; у 1999 р. Тернопільську академію народного господарства за спеціальністю «Фінанси і кредит» (економіст).

В 1995 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Розвиток комплексу «Виробництво - споживання» приміського району в умовах ринкових відносин». (спеціальність «Територіальні системи і комплекси»).

Працював головним агрономом у колгоспі ім. Петровського Заліщицького району (1970- 1975).

У 1975 р. переїхав до Тернополя, де працював старшим агрономом Тернопільського райсільгоспуправління, інструктором сільгоспвідділу Тернопільського райкому партії, головою колгоспу «Іскра» Тернопільського району, начальником райсільгоспуправління Тернопільського району, представником Президента України в Тернопільському районі, головою райдержадміністрації в Тернопільському районі, головою Тернопільської облдержадміністрації. В даний час – начальник головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області.

У 2000 р. захистив докторську дисертацію на тему «Соціально-економічні механізми управління адміністративним районом в системі

регіонального розвитку». (спеціальність “Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка”).

Доцент Тернопільської академії народного господарства та медичної академії.

Почесні звання:

- академік Академії економічних наук – 1998 р.;
- академік Академії економічної кібернетики – 1999 р.

Нагороджений:

- Почесною грамотою Кабінету Міністрів;
- Почесною відзнакою Міністерства надзвичайних ситуацій;
- Почесною грамотою головного управління державної служби України;
- Почесною відзнакою за досягнення в розвитку культури і мистецтва.
- Кавалер ордена Святого Станіслава.

Указом Президента України від 26.12.2000 р. присвоєно звання «Заслужений економіст України».

Основні показники наукової діяльності.

Опублікував 47 наукових праць та дві монографії.

Теми монографій:

1. Соціально-економічний розвиток адміністративного району: теорія, методологія, практика.
2. Соціально-економічний розвиток адміністративного району в умовах перехідної економіки.

Разом з Інститутом регіональних досліджень та Західним науковим центром розробив програму «Стратегія розвитку Тернопільської області до 2010 року і на перспективу».

КОМАРНИЦЬКИЙ

Іван Федорович

Доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України. Завідувач кафедри економічної теорії та менеджменту, декан економічного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича.

Службова адреса: м. Чернівці, вул. Кафедральна 2. Тел. 2-65-51, 2-59-97.

Народився 15 травня 1941 р, у с. Пелипи-Хребтіївські Новоушицького району Вінницької області.

У 1967 р. закінчив Чернівецький державний університет, історичний факультет. У 1968-1971 рр. навчався в аспірантурі цього ж навчального закладу за спеціальністю «Політична економія».

У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Реалізація економічних інтересів в умовах колгоспно-кооперативної властивості», а в 1990 р. – докторську дисертацію на тему «Система економічних інтересів при соціалізмі: теоретичні та методологічні аспекти».

Член науково-методичної комісії з економіки і управління для класичних університетів Міністерства освіти і науки України, голова редакційної колегії “Наукового вісника Чернівецького університету. Серія «Економіка». Відмінник народної освіти.

Основні показники наукової діяльності. Сферу наукових інтересів становить система економічних інтересів, її трансформація в умовах перехідної економіки, методологічні проблеми економічної теорії. Основні пошуки зосереджені на питаннях інституціональної побудови перехідної економіки, узгодження економічних інтересів на рівні національної економіки, становлення ринкового економічного механізму в Україні.

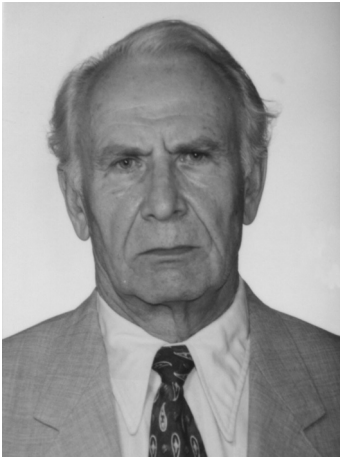
Видав одноосібну монографію:

Взаємодія та протиріччя економічних інтересів. – Львів: Вища школа, 1990.

В монографії розглянуто теоретичні аспекти формування взаємодії економічних інтересів, виявлені основні види суперечностей системи економічних інтересів, запропоновані соціально-економічні форми реалізації інтересів різних суб'єктів господарювання. Особлива увага присвячена суб'єктному та об'єктному аналізу поточної системи економічних інтересів.

Має 70 наукових публікацій.

Підготував п'ятьох кандидатів економічних наук.

КОНДРАТЬЄВ Радомир Іванович

Доктор юридичних наук, професор.
Проректор з наукової роботи, завідувач
кафедри Хмельницького інституту
регіонального управління та права.

Службова адреса: м. Хмельницький,
вул. Театральна, 8. Тел. 79-79-73.

Народився 14 серпня 1926 р. в
м. Ізяслав Хмельницької області.

Закінчив Львівський державний університет (юридичний факультет)
у 1956 р.

Навчався в аспірантурі (денна форма) в Ленінградському
держуніверситеті (юридичний факультет) з 1961 по 1964 р.

Захистив кандидатську дисертацію на тему «Колгоспно-правовий
спосіб захисту майна сільськогосподарських артільей» в 1964 р.,
докторську дисертацію на тему «Локальне правове регулювання
трудових відносин» у 1979 р.

**Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових
інтересів** – проблеми правильного співвідношення централізованого
і децентралізованого правового регулювання трудових відносин.
Обґрунтував необхідність звуження сфери прямого державного
регулювання і, відповідно, розширення прав підприємств і організацій
щодо встановлення локальних норм права. Децентралізацію правового
регулювання розглядав як прояв подальшої демократизації в
нормотворчій діяльності, розширення прав трудових колективів.

Опублікував дві одноосібні монографії:

1. Локальные нормы трудового права и материальное стимулирование.
(1973).
2. Локальное правовое регулирование трудовых отношений в СССР.
(1979).

Всього опубліковано понад 70 наукових праць.

КОССАК

Володимир Михайлович

Доктор юридичних наук, професор.
Завідувач кафедри цивільного права
і процесу Львівського національного
університету імені Івана Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул.
Університетська, 1. Тел. 964-760.

Народився 22 вересня 1955 р. в

м. Самборі Львівської області.

З 1970 по 1974 р. навчався в Дрогобицькому механічному технікумі. Працював на Дрогобицькому долотному заводі. В 1976 р. вступив на юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка, який закінчив у 1981 р. З 1982 по 1985 р. навчався в денній аспірантурі Львівського державного університету ім. І. Франка. У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата юридичних наук на тему «Правове регулювання строків у договірних відносинах підряду на капітальне будівництво». В 1993-1996 рр. перебував у докторантурі при Львівському державному університеті ім. І. Франка. У 1996 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора юридичних наук у Київському національному університеті ім. Т.Г. Шевченка «Цивільно-правові проблеми регулювання іноземних інвестицій в Україні».

У 1999 р. нагороджений знаком «Відмінник освіти України». Неодноразово відзначався почесними грамотами Голови Львівської обласної адміністрації.

Основні результати наукової діяльності. Засновник наукової школи інвестиційного права в Україні. Сферу наукових інтересів становлять проблеми правового регулювання інвестиційних відносин, захисту прав інвесторів, договори інвестиційного характеру, міжнародні приватні відносини. Серед наукових результатів: з'ясування правової природи інвестиційних договорів та їх класифікація, визначення правового статусу іноземних інвесторів, пропозиції щодо вдосконалення

державно-правових гарантій захисту інвестицій, гармонізація основних інститутів комерційного законодавства України з правом ЄС.

Автор трьох одноосібних монографій. У книзі «Правове регулювання строків в будівництві». (К.: Будівельник, 1991. – 144 с.) на основі прийнятих нормативних актів з капітального будівництва й досвіду договірної роботи будівельних організацій та служб замовника висвітлені питання пуску в дію реконструйованих об'єктів, нових будинків і споруд. Розглянуто заходи заохочення, правового регулювання договірних відносин, роз'яснено особливості застосування правових санкцій.

У монографії «Іноземні інвестиції в Україні (цивільно-правовий аспект)» (Львів: Центр Європи, 1996. – 216 с.) досліджується нормативна база регулювання іноземних інвестицій в Україні. Аналізуються цивільно-правові проблеми вкладання іноземних інвестицій, форми їх здійснення. Розглядаються питання правового режиму майна та окремих майнових прав, набутих іноземними інвесторами внаслідок інвестиційної діяльності. Висвітлюються державно-правові гарантії захисту іноземних інвестицій, заходи заохочення та особливості майнової відповідальності в цій галузі. Обґрунтовуються пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення чинного законодавства, яке регулює правовий режим іноземних інвестицій.

В монографії «Правові засади іноземного інвестування в Україні» (Львів: Центр Європи, 1999. – 244 с.) розглядаються теоретичні та практичні проблеми правового регулювання іноземних інвестицій в Україні. Аналізуються форми здійснення іноземних інвестицій. Розглядаються державно-правові гарантії захисту прав іноземних інвесторів. Висвітлюються особливості майнової відповідальності в інвестиційній сфері та заходи стимулювання залучення іноземних інвестицій у вільних економічних зонах. Обґрунтовуються пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства про іноземні інвестиції.

Опублікував 92 наукові праці. (чотири видані за кордоном). Підготував двох кандидатів юридичних наук.

За редакцією В.М. Коссака в 1999 р. підготовлено підручник «Правове регулювання іноземних інвестицій», який рекомендований Міністерством освіти та науки як базовий для юридичних факультетів та вузів України. В співавторстві опубліковано шість підручників з цивільного права.

КРИКАВСЬКИЙ Євген Васильович

Доктор економічних наук, професор.
Відмінник освіти України, академік
Академії економічних наук України.
Завідувач кафедри економіки енергетичних і хімічних підприємств та маркетингу Національного університету «Львівська політехніка».

Службова адреса: 79013 м. Львів, вул.
С. Бандери, 13. Тел. 72-88-28; 398-625.

Народився 12 вересня 1949 р. у с. Миколаїв Радехівського району Львівської області. Закінчив Львівський політехнічний інститут у 1975 р. Навчався в аспірантурі і докторантурі Львівського політехнічного інституту (тепер – Національний університет «Львівська політехніка»).

У 1983 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Экономические вопросы совершенствования управления системой ремонтного обслуживания». У 1997 р. – докторську дисертацію на тему «Формування економічного потенціалу підприємств на основі логістичних концепцій».

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів:

- економіка, організація і управління в галузях паливно-енергетичного комплексу;
- розвиток та впровадження маркетингу в Україні;
- розвиток теорії логістики та впровадження логістичних концепцій в діяльність підприємств та організацій в Україні.

Видав одноосібну монографію: «Економічний потенціал логістичних систем» (Львів: Державний університет «Львівська політехніка», 1997. – 168 с.). В монографії викладено зміст теорії формування економічного потенціалу підприємств, що функціонують на засадах логістичних систем. Висвітлені сучасні проблеми підприємництва і перспективи економічного зростання в Україні, актуальні вимоги ринку і необхідність адаптації організаційних структур, інформаційної

інфраструктури до умов впровадження логістичних проєктів. Автором вперше досліджено та обґрунтовано вплив концепцій логістики на формування економічного потенціалу підприємств.

Кількість наукових публікацій, включаючи винаходи, патенти тощо. - 209.

Підготував вісім кандидатів наук, дві кандидатські і одна докторська дисертації прийняті до захисту;

Одноосібні підручники, посібники:

1. Логістика підприємства: Навч. посібник. – Львів: ДУ «Львівська політехніка», 1996. – 160 с.
2. Крикавський Є.В. Аналіз використання виробничих ресурсів та витрат: Навч. посібник. – Львів: ДУ «Львівська політехніка», 1997. – 220 с.
3. Крикавський Є.В. Логістика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. й доп. – Львів: ДУ «Львівська політехніка», 1999. – 264 с.

КРУПКА
Ярослав Дмитрович

Доктор економічних наук, член-кореспондент Академії будівництва України. Завідувач кафедри обліку та аудиту Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46000 м. Тернопіль, вул. Юності, 9. Тел. 33-78-34, 33-29-45.

Народився у 1950 р. У 1971 р. закінчив Тернопільський фінансово-економічний інститут. Працював на виробництві на посадах бухгалтера-ревізора і головного бухгалтера у будівельній галузі. З 1975 р. на викладацькій роботі. Працював на посадах викладача, доцента, заступника декана, завідувача кафедри у вузах Тернополя, Ленінграда, Костроми. Закінчив аспірантуру при Ленінградському інституті радянської торгівлі ім. Ф. Енгельса і захистив у 1981 р. кандидатську дисертацію на тему «Бухгалтерський облік і контроль капітальних вкладень». Навчався в докторантурі при Тернопільській академії народного господарства і у 2002 р. захистив докторську дисертацію на тему «Облік і аналіз інвестиційної діяльності підприємств: методологія та організація».

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів – проблеми обліку, аналізу, аудиту інвестиційної діяльності підприємств. За результатами наукових досліджень опублікував дві одноосібні монографії:

1. Прогресивні методи оцінки та обліку інвестиційних ресурсів. – Тернопіль: Економічна думка, 2000.

Розглядаються найбільш актуальні питання оцінки та обліку інвестиційної діяльності підприємств, фірм, компаній. Висвітлюються принципові підходи до формування та використання інвестиційних ресурсів, їх обліку та розкриття інформації у фінансовій звітності за

національними і міжнародними стандартами бухгалтерського обліку. Розглядаються методологічні принципи і розроблена методика оцінки інвестиційної привабливості окремих інвестиційних проектів та підприємств у цілому.

2. Облік інвестицій. – Тернопіль: Економічна думка, 2001.

Монографія присвячена актуальним питанням оцінки, обліку та розкриття інформації у сфері інвестування. Інвестиційні процеси, що відбуваються на підприємстві, окреслені і представлені як окремий, самостійний вид діяльності. Проблеми обліку капітальних та фінансових інвестицій розкриваються відповідно до національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Акцентується увага на необхідності врахування національних особливостей економіки, пошуку альтернативних варіантів оцінки майна та інвестицій, найбільш повного розкриття інформації у фінансовій звітності.

Всього Я.Д. Крупка в різних виданнях опублікував близько 80 наукових праць загальним обсягом понад 100 д.а. Виступав з доповідями на 13 конференціях, в т. ч. на шести міжнародних.

Я.Д. Крупка є співавтором багатьох підручників та посібників, зокрема таких:

1. Бухгалтерський облік в умовах реформування економіки. Навч. посібник. – К.: ІСДМ МОУ, 1995.
2. Бухгалтерський облік: практичний посібник, нормативне забезпечення. – К.: ІЗМН МОУ, 1996.
3. Інвестиційний бізнес-план. – К.: ІЗМН МОУ, 1997.
4. Вдосконалення методики обліку інвестиційної діяльності та будівельного виробництва. – Тернопіль: Економічна думка, 1998.
5. Бухгалтерський облік: особливості в галузях економіки. – Тернопіль: Економічна думка, 1999.
6. Бухгалтерський облік за національними стандартами. – Тернопіль: Економічна думка, 2000.

КУЗЬМІН Олег Євгенович

Доктор економічних наук, професор.
Директор Інституту економіки і менеджменту Національного університету
«Львівська політехніка».

Службова адреса: 79013 м. Львів, вул.
О. Невського, 5, IV навч. корпус, к. 410.
Тел. 72-88-69, 798-210.

Народився 13 травня 1949 р. у
м. Кам'янці-Бузькій Львівської області.

1966 р. закінчив із золотою медаллю Бібрську середню школу.

У 1966-1971 рр. – студент інженерно-економічного факультету Львівського політехнічного інституту. У 1973-1977 рр. – навчання у заочній аспірантурі. 1977 р. – захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за темою «Управління якістю норм праці». У 1981 р. затверджений у вченому званні доцента кафедри «Економіка і організація машинобудування та приладобудування». 1989 р. – захист дисертації на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за темою «Системи матеріальних стимулів праці: формування та управління». 1992 р. присвоєно вчене звання професора кафедри «Економіка і організація машинобудування та приладобудування».

1993 р. – академік Академії підприємництва та менеджменту України. 1996 р. – академік транспортної академії України.

Основні показники наукової діяльності. *Науково-освітня діяльність* О.Є. Кузьміна присвячена теоретичним та прикладним проблемам управління. 1968-1977 рр. – праця над проблемами управління виробництвом, підвищення якості норм праці, вдосконалення форм та систем оплати праці. 1978-1989 рр. – розроблення науково обґрунтованих систем мотивації працівників, дослідження механізмів формування потреб та інтересів, обґрунтування необхідності реформування адміністративно-командної системи. 1990-1995 рр. – участь у законотворчих процесах (здійснення наукової експертизи законів України про власність, підприємства, підприємництво, приватизацію майна державних підприємств, державну службу, інвестиційну діяльність тощо. В 1992-1993 рр. очолює колектив авторів

«Програми приватизації комунального майна у Львівській області»; у 1993 р. працює у Центрі економічних реформ при Прем'єр-міністрові України над «Планом заходів з реформування національної економіки»; керує розробленням наукових тем з економічного обґрунтування шляхів та способів приватизації, механізмів реалізації та стимулювання інвестиційних та інноваційних процесів, удосконалення зовнішньоекономічної діяльності для багатьох львівських підприємств. З 1995 р. О.Кузьмін досліджує проблеми менеджменту, зокрема, питання побудови організаційних структур управління підприємствами в ринкових умовах, менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, інвестиційного та інноваційного менеджменту, оцінки та знешкодження управлінських ризиків та ін..

У доробку О.Кузьміна понад 350 наукових праць, у тому числі більше десяти монографій, зокрема, «Бригадные стимулы труда в условиях хозрасчета. – Львов: Каменяр, 1990. – 67 с.), а також сотні виступів на внутрішньодержавних та міжнародних конференціях. Під науковим керівництвом проф. О.Кузьміна захищені на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук понад 20 кандидатських дисертацій. Підготовлено і видано один підручник, 14 навчальних посібників:

Бригадная форма организации стимулирования труда в условиях совершенствования хозяйственного механизма: Учеб. пособие / М-во радиопромышленности СССР, Ин-т повышения квалификации руководящих работников и специалистов. – М., 1987. – 92 с.

Сучасний менеджмент: Навч.-прикл. посібник. – Львів: Центр Європи, 1995. – 175 с. – Бібліогр.: с.173-175 (52 назв.).

Сутність та значення менеджменту // Економіка та менеджмент: Навч. – прикл. посібник. – Львів: ДУ «Львівська політехніка», 1996. – Розд. 10.1. – С. 385-393.

Керівництво організацією і вироблення управлінських рішень // Економіка та менеджмент: Навч.-прикл. посібник. – Львів: ДУ «Львівська політехніка», 1996. – Розд. 10.3. – С. 423-436.

Управління колективами (групами) працівників, конфліктами і стресами // Економіка та менеджмент: Навч.-прикл. посібник. – Львів: ДУ «Львівська політехніка», 1996. – Розд. 10.4. – С. 436-444. Бібліогр.: 7 назв.).

Близько 70 методичних розробок становлять навчально-методичне забезпечення з навчальних дисциплін «Технічне нормування», «Наукова організація праці», «Основи управління», «Організація управління», «Менеджмент», «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», «Транснаціональні корпорації».

КУЛЬЧИЦЬКИЙ **Володимир Семенович**

Доктор юридичних наук. Заслужений професор Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул. Університетська, 2.

Народився 28 грудня 1919 р. в с. Кульчиці Самбірського району Львівської області. Навчався в Самбірській державній гімназії ім. А. Міцкевича, яку закінчив у травні 1939 р.. У червні 1941 р. закінчив два курси юридичного факультету Львівського університету. Брав участь у боях з німецькими загарбниками, був тяжко поранений на фронті і демобілізований як інвалід Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Вітчизняної війни першого ступеня і одинадцятьма медалями.

У 1945-1948 рр. продовжив перерване війною навчання на юридичному факультеті і вступив до аспірантури по кафедрі історії і теорії держави і права Львівського університету. У 1954 р. захистив в Московському університеті кандидатську дисертацію на тему «Галицький сейм у системі колоніального апарату Австро-Угорщини». У 1970 р. захистив в Інституті філософії та Інституті держави і права Академії наук України докторську дисертацію на тему «Політичний апарат колоніального управління Східною Галичиною (друга половина XIX- початок XX ст.). Доцент (1956), професор (1973), член-кореспондент Академії правових наук України (1992), Народний посол України (1999), Заслужений юрист України (1999), заслужений професор Львівського національного університету імені Івана Франка (2001).

Основні показники наукової діяльності. Досліджує історію держави і права України, зокрема західноукраїнських земель. Автор близько 500 наукових і науково-популярних праць, зокрема 19 колективних монографій і дев'ять вузівських підручників – «Торжество

історичної справедливості» (Львів, 1968), «Возз'єднання Закарпаття з радянською Україною (соціально-політичні і правові основи)» (Львів, 1985), «Юридична наука і освіта на Україні» (Київ, 1992), «История отечественного государства и права» (Москва, 1996), «Історія держави і права України. Академічний курс у 2-х томах», «Західно-Українська Народна республіка 1918-1923. Історія» (Івано-Франківськ, 2001), «Довідник з історії України» (Київ, 2001), «Апарат управління Галичиною в складі Австро-Угорщини» (Львів, 2002).

Підготував 13 кандидатів наук.

ЛЕНДЕЛ
Михайло Андрійович

Доктор економічних наук, Заслужений економіст України. Професор кафедри економіки, менеджменту і маркетингу Ужгородського національного університету.

Службова адреса: 88000 м. Ужгород, пл. Народна, 3. Тел. 3-72-48.

Народився 22 жовтня 1942 р. в с. Ракошино Закарпатської області Мукачівського району. Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут у 1970 р.. Агроном-економіст. У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Рентабельність виробництва яловичини і шляхи її підвищення (на матеріалах колгоспів Закарпатської області). В 1994 р. захистив докторську дисертацію на тему «Аграрний ресурсний потенціал регіону в умовах змішаної економіки (на прикладі Закарпатської області України).

З 1995 р. – заступник директора Закарпатського регіонального Центру соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України, член спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук при економічному факультеті Ужгородського національного університету, член Всеукраїнського конгресу вчених економістів-аграрників, заступник голови Асоціації економістів Закарпаття.

Кандидат економічних наук (1981), старший науковий співробітник (1991), доктор економічних наук (1994), професор (1997), Заслужений економіст України (1999).

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів: проблеми регіональної економіки, трансформаційні процеси в агропромисловому комплексі, транскордонне співробітництво. Обґрунтував концептуальні напрями розвитку агропромислового комплексу регіону на перспективу. М.А.Лендел -

автор понад 100 наукових друкованих праць.

Видав одноосібні монографії:

Рентабельність виробництва яловичини. – Ужгород: Карпати, 1985. – 72 с.

Узагальнено та обґрунтовано передовий досвід роботи господарств низинної зони Закарпаття щодо підвищення рентабельності виробництва яловичини в умовах поглибленої спеціалізації та міжгосподарського кооперування.

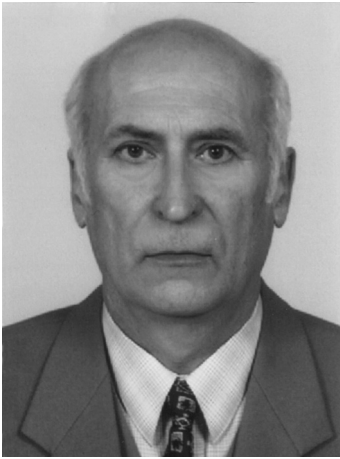
Аграрний ресурсний потенціал у змішаній економіці. – К.: Наукова думка, 1993. – 143 с.

Розглянуто економічну категорію аграрного ресурсного потенціалу як матеріального та інтелектуального фундаменту сільськогосподарського виробництва. З'ясовані його роль і місце у процесі переходу від центрально-керованої до змішаної економіки з переважанням ринкових відносин. Через призму застосування виробничих ресурсів на селі аналізується ефективність економічної діяльності різних за формами власності господарств.

Аграрні відносини на Закарпатті: уроки минулого і сучасність. – Ужгород: Патент, 1999. – 275 с.

Монографія присвячена дослідженню проблемних питань реформування аграрних відносин на Закарпатті. Висвітлено етапи аграрних реформ та формування приватного сектора в сільському господарстві регіону. Акцентовано увагу на досвіді розвитку аграрних відносин у країнах Центральної та Південно-Східної Європи і можливостей трансформації його в Україні.

Брав участь у розробці Проекту програми «Україна-2010» та регіональної Програми «Закарпаття-2004», Концепції розвитку АПК Західного регіону України, матеріалів створення і засад функціонування спеціальної (вільної) економічної зони «Закарпаття». Під його науковим керівництвом захистили дисертації чотири кандидати економічних наук. Керує науковими роботами двох аспірантів і чотирьох здобувачів.

ЛЕСЕЧКО Мирон Дмитрович

Доктор економічних наук, професор, дійсний член (академік) Академії будівництва України. Декан факультету державного управління та місцевого самоврядування, завідувач кафедри регіонального управління Львівського регіонального інституту державного управління Української академії державного управління при Президентові України.

Адреса: Львів-Брюховичі, вул. Сухомлинського, 16.
Тел. 59-33-74.

Народився 1 серпня 1944 р. в с. Трійця, Польща. У 1966 р. закінчив землевпорядний факультет Львівського сільськогосподарського інституту. Працював у Івано-Франківських інститутах «Облагро-проект» та «Діпромист», а з 1969 по 1999 р. – у Львівському державному аграрному університеті. У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Розміщення перспективних населених пунктів і виробничих центрів в господарствах західних областей України».

Докторську дисертацію захистив у 1994 р. на тему «Соціально-економічне обґрунтування організації території при вдосконаленні розселенням». Доктор економічних наук, професор, дійсний член (академік) Академії будівництва України.

Основні показники наукової діяльності. Розроблено теоретико-методологічні засади формування систем розселення в умовах трансформації суспільних відносин; сформульовано основні принципи сільського розселення; обґрунтовано моделі і механізми раціонального використання земель населених пунктів в умовах ринку; запропоновано методику соціально-економічного обґрунтування розвитку локальних систем розселення; розроблено науково-методичні засади та практичні рекомендації з енергозбереження в населених пунктах; запропоновано нову методику оцінки інвестиційного клімату в регіоні; обґрунтовано теоретико-методологічні засади визначення ефективності органів державного управління та органів місцевого самоврядування;

сформульовано основні підходи і практичні рекомендації щодо застосування системного аналізу в державному управлінні; запропоновано сучасну технологію прийняття та оцінки управлінських рішень в органах державного управління та органах місцевого самоврядування.

Опублікував сім монографій, у тому числі три одноосібні.

1. Шляхи вдосконалення сільського розселення. – К.: Українська енциклопедія ім. Бажана, 1993. – 256 с. Розглядаються теоретико-методологічні засади вдосконалення сільського розселення в умовах ринкових трансформацій, сформульовано основні принципи розселення, запропоновано методику обґрунтування систем розселення.

2. Актуальні питання управління будівництвом. – ЛСГІ, 1992. – 128 с. Розглядаються проблеми управління будівельним комплексом у ринкових умовах. Аналізуються резерви підвищення ефективності будівельного комплексу, шляхи його реструктуризації.

3. Механізм регулювання інноваційної діяльності в будівництві. ЛДАУ, 1995. – 131 с.

Опубліковано понад 220 науково-методичних праць у сфері регіонального управління, містобудування, економіки будівництва, державного управління та місцевого самоврядування.

Наукові праці, опубліковані за кордоном:

1. Solar Energy in Ukraine – Analysis of Demand and Potential of Applications / First Workshop on Decentralized Rural Energy Sources Solar, Wind, Geothermal Energy. - TU München, 1996, - P. 186-198.

2. Regenerative Energien. Deutsch – Ukrainisch – Russisches Wörterbuch, T.1, T.2. – München TU, 1996. – 228 p.

Підготував трьох кандидатів наук, керує аспірантами і докторантами. М.Д.Лесечко є автором одноосібних навчальних посібників:

1. Соціальні основи архітектурно-будівельного виробництва. Навч. посібник. – Львів, 1992. – 224 с.

2. Прогностичні методи в інженерно-економічних розрахунках. Навч. посібник. – Львів, 1992. – 94 с.

3. Технологія прийняття управлінських рішень. – ЛФ УАДУ, 2000. – 44 с.

4. Основи системного підходу: теорія, методологія, практика. – Львів, ЛРІДУ, 2002. – 300 с.

ЛЕСІЮК Орест Іванович

Кандидат економічних наук, професор, Заслужений працівник народної освіти України, член-кореспондент Української нафтогазової академії. Професор кафедри економіки підприємства Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Службова адреса: 76018 м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15. Тел. 4-23-08.

Народився 17 березня 1931 р. в с. Волиця Гніздичівська Жидачівського району Львівської області.

У 1953 р. закінчив з відзнакою Львівський політехнічний інститут за спеціальністю «Економіка і організація нафтової і газової промисловості».

У 1961-1964 рр. навчався в аспірантурі при кафедрі економіки і організації нафтової і хімічної промисловості Львівського політехнічного інституту.

Кандидат економічних наук з 1970 року. Тема кандидатської дисертації «Основні напрями підвищення економічної ефективності геолого-пошукових робіт на нафту і газ, в прикарпатській нафтогазовій провінції» (захист відбувся 17.03.1970 р. на раді Інституту економіки АН УРСР).

Вчене звання доцента по кафедрі економіки і організації нафтової і газової промисловості присвоєно в 1974 році. Вчене звання професора - в 1999 р. Заслужений працівник народної освіти України (1991). Член-кореспондент Української нафтогазової академії (1999). Удостоєний двох державних нагород (1970, 1989).

Основні показники наукової діяльності.

Напрями наукових досліджень – проблеми підвищення ефективності та вдосконалення організації виробництва на підприємствах нафтогазового комплексу. Виконані наукові розробки реалізовані у практичній діяльності промислових підприємств (НГВУ «Долина-

нафтогаз», УМГ «Прикарпаттрансгаз», ВАТ «Карпатнафтомаш», ВАТ «Промприлад»). Авторо розробив та запропонував пакети документів із впровадження внутрішньовиробничого розрахунку (НГВУ, «Долина-нафтогаз», УМГ «Прикарпаттрансгаз»), управління якістю праці і продукції (ВАТ «Карпатнафтомаш»), переходу на орендну форму господарювання (ВАТ «Промприлад»).

Основні наукові праці:

Розвідка та розробка нафтогазових родовищ. Монографія. – Ужгород: Карпати, 1976. – 5,67 д. а. (у співавторстві);

Повышение эффективности производства и качества продукции в нефтеперерабатывающей промышленности. Монография. – Львов: Выща школа, 1981. – 7,65 д. а. (у співавторстві);

Методы выявления резервов повышения эффективности производства: Препринт. – К., 1980, 3,7 д. а. (у співавторстві);

Экономика нефтегазоразведочных работ: Учеб. пособие для вузов. – М.: Недра, 1988. – 2,57 д. а. (у співавторстві);

Організація підготовки та технічного обслуговування виробництва на підприємствах нафтової і газової промисловості: Конспект лекцій. – Івано-Франківськ: ІФІНГ, 1991. – 8 д. а. (у співавторстві);

Організація управління підприємством: Конспект лекцій. – Івано-Франківськ: ІФІНГ, 1992. – 8 д. а. (у співавторстві);

Комплексный технико-экономический анализ производственной деятельности бурового предприятия. Монография. М.: Недра, 1994. – 10 д. а. (у співавторстві);

Короткий українсько-російсько-англо-німецький словник з економіки та менеджменту. – К.: Спалах ЛТД. – 15,2 д. а. (у співавторстві); Організація і управління виробництвом: Нафтогазовий комплекс: Навч. посібник. – Івано-Франківськ: Факел, 199. – 31,8 др. арк. (у співавторстві);

Організація виробництва: Навч. посібник. – Івано-Франківськ, Факел, 2002. – 28,8 д. а. (одноосібна); Методологія наукових досліджень: Навч. посібник. – Івано-Франківськ: Факел, 2002. – 16,4 др. арк. (одноособово).

Загальна кількість наукових та методичний публікацій – 13.

Під керівництвом О.І.Лесюка виконано та успішно захищено чотири дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук, науковий консультант двох докторантів.

ЛИТВИН Богдан Миронович

Доктор економічних наук, професор, дійсний член Академії будівництва України. Директор інституту економіки і менеджменту інвестицій, завідувач кафедри економіки і управління інвестиціями Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-49-22; 43-18-39.

Народився 4 серпня 1939 р. в с. Рошнів Тисменицького району Івано-Франківської області.

Після закінчення в 1963 р. Іркутського інституту народного господарства працював нормувальником будівельного управління (м. Іркутськ), старшим інженером, керівником економічної лабораторії, начальником планово-економічного відділу тресту «Хімметалургбуд» Мінпромбуду УРСР (м. Калуш). За сумлінну працю на будовах України в 1970 р. був нагороджений ювілейною медаллю «За доблесну працю».

У 1973 р. закінчив аспірантуру при Київському інституті народного господарства і захистив кандидатську дисертацію на тему «Аналіз накладних витрат у будівництві та шляхи їх зниження».

З 1974 р. працює в Тернопільському фінансово-економічному інституті (нині Тернопільська академія народного господарства). Спочатку - доцент, а згодом – декан факультету, проректор з навчальної роботи, завідувач кафедри економіки, обліку і аналізу. З 1996 р. – директор інституту економіки і менеджменту інвестицій ТАНГ.

У 1986 р. захистив докторську дисертацію «Економічний аналіз ефективності будівельного виробництва і резерви її підвищення» (ВЗФЕІ, м. Москва).

Нагороджений почесною грамотою Президії ЦК профспілки працівників освіти вищої школи і наукових закладів (1988 р.).

У 1994 р. Б.М. Литвину Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

У 1995 р. обраний дійсним членом Академії будівництва України, очолює секцію економіки Івано-Франківського територіального відділення академії.

Б.М. Литвин – член Сенату, Ради Тернопільської академії народного господарства, заступник голови спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій, член експертної Ради ВАК.

Основні показники наукової діяльності. Б.М. Литвин – один із провідних вчених у галузі економіки, бухгалтерського обліку та економічного аналізу капітального будівництва.

Опублікував 82 наукові праці загальним обсягом 196 д.а., в їх числі один підручник, три посібники, шість монографій.

Основні одноосібні праці:

1. Совершенствование планирования строительного производства. – К.: Будівельник, 1986. – 8 д.а.

На основі аналізу і узагальнення багаторічної практики розроблено рекомендації щодо вдосконалення програмно-цільового методу, виробничо-технологічної документації для формування плану будівельного виробництва, обґрунтовано нові методичні положення з планування, контролю і регулювання ходу будівництва.

2. Эффективность строительного производства: планирование, учет, анализ. – Львів: Вища школа, 1987. – 10 д.а.

Визначено шляхи вдосконалення господарського механізму в капітальному будівництві; досліджено фактори підвищення його ефективності, а також напрями поліпшення використання виробничих ресурсів.

3. Анализ эффективности хозяйственной деятельности в строительстве. – М.: Финансы и статистика, 1988. – 16 д.а.

Розроблено науково обґрунтовані положення щодо вдосконалення методології, методики і організації економічного аналізу в будівництві, визначено шляхи підвищення ефективності будівництва на основі інтенсифікації, підвищення рівня організації і управління виробництвом, поліпшення використання матеріально-технічних, трудових і фінансових ресурсів.

4. Анализ господарської діяльності в будівництві: Підручник. – Львів: Світ, 1992. – 22 д. а.

Актуальними сьогодні є також праці Литвина Б.М., написані в співавторстві, зокрема:

Інвестиційний бізнес-план. – К.: ІЗМН МОУ, 1997. – 6,05 д. а.

1. Бухгалтерський облік за національними стандартами. – Тернопіль, Економічна думка, 2000. – 19,3 д. а.;

2. Ринкові відносини в інвестиційному комплексі. – Тернопіль: Економічна думка, 2002. – 7,9 д. а.

Під керівництвом Б.М. Литвина виконано ряд науково-дослідних робіт з проблем економічної ефективності виробництва, вдосконалення обліково-аналітичної роботи, переходу підприємств на ринкові умови господарювання. Результати наукових досліджень автора впроваджено в організаціях (підприємствах) будівельних корпорацій України.

За останні роки підготував шість кандидатів і одного доктора наук.

ЛУЦИШИН Петро Васильович

Доктор географічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії наук вищої школи України. Завідувач кафедри країнознавства і міжнародних відносин, декан факультету міжнародних відносин Волинського державного університету ім. Лесі Українки.

Службова адреса: 43025 м. Луцьк, Пр. Волі, 13. Тел./факс (3803322) 4-92-72; e-mail: misgim@lab.univer.lytsk.ua.

Народився 8 липня 1949 р. в с. Вишнівчик Перемишлянського району Львівської області.

У 1968 р. закінчив Бродівське педагогічне училище, а у 1975 р. – Львівський національний університет ім. І. Франка.

У 1984 р. захистив кандидатську дисертацію зі спеціальності «Економічна і соціальна географія» на тему «Територіальна організація легкої промисловості і шляхи її удосконалення (на прикладі західних областей України)», у 1997 р. – докторську дисертацію на тему «Територіальна організація обласного суспільно-територіального комплексу (на прикладі Волинської області)».

У 1987 р. присвоєно вчене звання доцента, а у 1993 р. – вчене звання професора.

Указом Президента України від 2 жовтня 1997 р. присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». У 2001 р. П.В. Луцишина обрано академіком Академії наук вищої школи України.

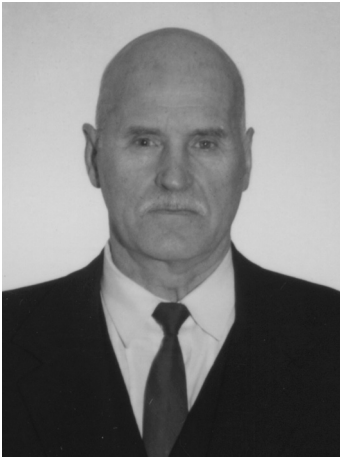
Основні показники наукової діяльності. Коло наукових інтересів: територіальна організація суспільства, проблеми європейської інтеграції та транскордонного співробітництва.

Автор 160 друкованих праць, з яких вісім монографій, 20 навчально-методичних посібників:

Монографії:

-
1. Єврорегіон Буг: Обласний суспільно-географічний комплекс: теорія, методика, практика. – К.: ІСД МО, 1996. – 207 с.
 2. Єврорегіон Буг: Волинська область. – Луцьк: Ред.-вид. відд. Волин. ун-ту, 1997. – 448 с.
 3. Єврорегіон Буг: зовнішньоекономічна діяльність Волинського суспільно-територіального комплексу. – Луцьк: Ред.-вид. відд. Волин. ун-ту, 1998. – 206 с.
 4. Єврорегіон Буг: концепція та стратегія розвитку. – Луцьк: Ред.-вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2002. – 416 с.
- Навчальні посібники:*
1. Вступ до економічної і соціальної географії (основи теорії) – К.: НМКВО, 1993. – 160 с.
 2. Бізнес-планування: теорія, методика, практика. – Луцьк: Ред.- вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 1999. – 186 с.
 3. Географія продуктивних сил Польщі. – Луцьк: Ред.-вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000. – 356 с.
 4. Територіальна організація суспільства (основи теорії): Луцьк: Ред.- вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2001. – 334 с.

Підготував дев'ять кандидатів наук.

МАРЦИН
Володимир Степанович

Доктор економічних наук, професор, академік АН ВШ України. Завідувач кафедри економіки Львівської комерційної академії.

Службова адреса: м. Львів, вул. Туган-Барановського, 10.

Народився 23 лютого 1940 р. у с. Мокротин Жовківського району Львівської області. Закінчив Львівський торгово-економічний інститут у 1963 р., аспірантуру при кафедрі економіки торгівлі Львівського торгово-економічного інституту в 1967 р. З 1965 по 1969 р. – науковий співробітник Львівського філіалу Московського науково-дослідного інституту з вивчення кон’юнктури і попиту. З 1969 р. старший викладач кафедри економіки торгівлі ЛТЕІ.

У 1969 р. захистив кандидатську дисертацію «Попит сільського населення на товари культурно-побутового призначення і методика його вивчення».

З 1974 р. - доцент кафедри економіки торгівлі. У 1985 р. захистив докторську дисертацію «Проблеми потреб і споживання в суспільстві». З 1986 р. - член спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій при Львівському національному університеті ім. І. Франка. З 1987 р. по теперішній час – завідувач кафедри економіки Львівської комерційної академії; з 1989 р. – професор; з 1993 р. - заступник голови спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських дисертацій при Львівській комерційній академії.

Академік АН ВШ України з 1994 р., з 1997 р. – член Президії регіонального відділення АН ВШ України (Західне відділення).

Основні показники наукової діяльності.

Створив наукову школу з проблем потреб і споживання.

Основний напрям наукових досліджень – комплексне вивчення потреб і споживання; регулювання діяльності підприємств в умовах переходу до ринку; формування елементів ринкової інфраструктури економіки; сегментація окремих внутрішніх та зовнішніх ринків.

Розроблено структуру соціально-економічних комплексів територій і механізм їх господарювання; запропоновано підходи до формування попиту і товарного забезпечення в умовах становлення ринкової економіки.

Обґрунтовані особливості економічного мислення в ринкових умовах господарювання; конкурентна політика, її соціальна та економічна характеристики.

Опубліковано 398 наукових праць обсягом 635 д. а., у тому числі шість підручників і десять монографій.

Монографії:

1. Проблеми попиту і споживання. – К.: Наукова думка, 1978. – 18 д.а.
2. Потреби – попит – якість. – Львів: Вища школа, 1982. – 18 д.а.
3. Бізнес від А до Я. – Львів: Світ, 1994. – 12,0 д.а.
4. Економічний словник-довідник. – К.: Феміна, 1995. – 18,0 д.а. (у співавторстві).
5. Економічна робота і ринок. – К.: Феміна, 1996. – 16,0 д.а. (у співавторстві)
6. Становлення ринкової економіки в Україні (проблеми і перспективи). – Львів: Коопосвіта, 1999. – 18,0 д.а.
7. Споживча кооперація України: Проблеми сучасного розвитку. – Львів: Коопосвіта, 1999. – 22 д.а.
8. Національний кооперативний рух та структурні зміни в економіці України ХХІ століття. – К., 2001. – 15,0 д.а. (у співавторстві).
9. Українська кооперація. Т.2. – Львів: Коопосвіта, 2001. – 16,0 д.а. (у співавторстві).
10. Економічна енциклопедія. Т.1-2-3. – К.: Академія, 2001-2002 р. (у співавторстві).

Підручники і посібники:

1. Економіка кооперативної торгівлі. – М.: Економіка, 1978. – 28 д.а. (у співавторстві).
2. Економіка торгівлі. – Москва: Економіка, 1981. – 18 д.а. (у співавторстві).
3. Основи економічної теорії (І і ІІ). – К.: НМК, 1992.
4. Основи економічної теорії. – Тернопіль: Тернекс, 1993. – 43 д.а. (у співавторстві)
5. Економіка споживчої кооперації. – К.: Либідь, 1996. – 28,0 д.а.
6. Основи наукових досліджень. – Львів: Ромус-Поліграф, 2002. – 7,0 д.а.

Підготував 15 кандидатів і одного доктора економічних наук.

МЕДВЕДЄВ
Сергій Борисович

Доктор економічних наук. Віце-президент ВАТ “Концерн-Електрон”.

Службова адреса: м. Львів, вул. Стороженка, 32. Тел. 34-02-87.

Народився 8 вересня 1954 р. у м. Львові.

Закінчив інженерно-економічний факультет Львівського політехнічного інституту за спеціальністю “Економіка і організація промисловості будівельних матеріалів” у 1976 р.

З 1986 по 1989 р. навчався в заочній аспірантурі Львівського лісотехнічного інституту.

У 1989 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Вдосконалення внутрішньозаводського господарського розрахунку”.

В 1992 р. захистив докторську дисертацію на тему “Розвиток механізму господарювання в умовах переходу до акціонерної форми власності”.

За рішенням ВАК при РМ СРСР від 20.11.1992 р. присвоєно вчений ступінь доктора економічних наук.

Основні показники наукової діяльності.

Розробив і впровадив технологію цільового програмування переведу великих державних підприємств (на прикладі державного концерну “Електрон”) в акціонерне товариство.

Розробив концепцію соціального регулювання та орієнтації праці в умовах перетворення форм власності і демократизації управління.

Опублікував дві одноосібні монографії:

1. Підрядні форми організації праці в НВО “Електрон”. – К.: Техніка, 1991. – 81 с. – 5,2 д.а.
2. Акціонерне товариство: досвід створення та розвитку. – Львів, 1992. – 90 с. – 4 д.а.

МЕДВЕДЧУК
Сергій Володимирович

Доктор економічних наук, доцент.
Голова Державної податкової адміністрації України у Львівській області.
Службова адреса: 79003 м. Львів,
вул. Стрийська, 35. Тел. (0322) 97-30-22.

Народився 25 березня 1959 р. в с. Абан Абанського району Красноярського краю.

Закінчив Київський інститут фізичної культури в 1980 р. і соціально-економічний інститут Академії праці і соціальних відносин у 1991 р.

Кандидатську дисертацію “Організаційно-економічні методи формування і розвитку приватних закладів у сфері освіти” захистив у 1995 р.

Докторську дисертацію “Фінансово-господарські відносини держава – підприємництво (етапи становлення і перспективи розвитку)” захистив у 2001 р.

Доктор економічних наук з 2001 р., доцент з 1999 р., заслужений економіст України з 1999 р., член вченої ради Інституту регіональних досліджень НАН України з 1998 р, державний радник податкової служби II рангу з 1998 р.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів: удосконалення форм і методів організації приватних навчальних закладів у системі освіти та науки України, розробка заходів підвищення ефективності їх діяльності в умовах становлення ринкових відносин. Обґрунтування концепції побудови раціональних фінансово-господарських відносин держави з підприємницькими структурами, зниження податкового тиску на суб’єкти підприємництва, розвиток системи оподаткування в Україні. Дослідження проблеми функціонування фондового ринку, розкриття

економічної природи цінних паперів та функціональних особливостей їх окремих видів, обігу на первинному та вторинному ринках.

Автор 35 наукових публікацій, в тому числі трьох монографій, з них одна одноосібна.

Медведчук С.В. Фінансово-господарські відносини “держава – підприємництво” (етапи становлення і перспективи розвитку). – Львів: Інститут регіональних досліджень НАН України, 2000. – 371 с.

Публікації за кордоном:

1. *Медведчук С.В.* Принципи становлення і розвитку системи оподаткування підприємницької діяльності в Україні. (2000 р., Словаччина).
2. *Козоріз М.А. Медведчук С.В.* Напрями зниження податкового тиску на підприємництво. (Польща, Кельце).

МЕЛЬНИК
Алла Федорівна

Доктор економічних наук, професор, академік Української академії економічної кібернетики. Проректор з наукової роботи, завідувач кафедри державного і муніципального управління Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33- 40-18; 33-10-61.

Народилася 20 жовтня 1949 р. в с. Торчин Луцького району Волинської області. У 1966 р. закінчила Торчинську середню школу, в 1972 р. – Львівський державний університет ім. І.Франка. У 1972-1975 рр. навчалась в аспірантурі на кафедрі економіки і планування Львівського державного університету ім. І.Франка.

У 1975 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Територіальне планування побутового обслуговування населення: проблеми та шляхи вирішення». В 1997 р. захистила докторську дисертацію на тему «Організаційно-економічний механізм розвитку територіального комплексу послуг в умовах формування ринкових відносин».

Дійсний член Української академії економічної кібернетики. За вагомий особистий внесок у створення та розвиток загальнонаціональної системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації державних службовців отримала Подяку Кабінету Міністрів України; лауреат премії ім. С.Подолінського. Відзначена грамотою профспілок, медаллю «Ветеран праці».

Основні показники наукової діяльності. Напрям наукових досліджень: державне і муніципальне управління, державне регулювання економіки, регіональна економіка.

Керівник і розробник наукових тем «Обґрунтування напрямків і розробка науково-обґрунтованих рекомендацій по вдосконаленню механізму державного регулювання і підтримки малого бізнесу в сфері послуг», «Організаційно-економічний механізм реформування і

розвитку економіки регіону» та ін. Особисто розроблено: методологічні та організаційно-економічні засади формування та функціонування регіональних та локальних ринків послуг в умовах формування ринкової економіки. Розглянуто теоретичні засади системи державного регулювання економіки в умовах переходу до ринку.

Опублікувала 152 наукові праці загальним обсягом 234 д.а. Автор семи монографій (в т.ч. двох одноосібних), двох підручників, семи навчальних посібників.

Одноосібні монографії:

1. *Мельник А.Ф.* Державне регулювання економіки перехідного періоду (світовий досвід, проблеми України). – Тернопіль: Збруч, 1995.

Узагальнено світовий досвід державного регулювання економіки, визначено функціональні механізми і особливості державного регулювання перехідної економіки, запропоновано шляхи адаптації зарубіжного досвіду національного регулювання ринку в практику роботи урядових структур України.

2. *Мельник А.Ф.* Організаційно-економічний механізм розвитку територіального комплексу послуг. – Тернопіль: Збруч, 1997.

Розроблено методичні підходи до оцінки трансформації територіально-організаційної структури комплексу послуг, розроблено теоретико-методологічні положення теорії регіонального ринкознавства, розглянуто модель соціального механізму регулювання регіональних і локальних ринків послуг, зміст регіонального стандарту обслуговування та механізми його забезпечення, сформовано науково-методичні основи регіонального аналізу ринків послуг.

За кордоном перекладено і опубліковано 12 наукових праць (Польща, Болгарія).

Одноосібні навчальні посібники:

1. *Мельник А.Ф.* Прогнозування і регулювання економічного і соціального розвитку регіону. – К.: УМК ВО, 1992. – 188 с.
2. *Мельник А.Ф.* Державне регулювання економіки. – К.: ІСДО, 1994. – 272 с.

Підготовлено чотирьох кандидатів та одного доктора економічних наук.

MEX
Ярослав Васильович

Кандидат економічних наук, професор кафедри обліку, ревізії і аудиту Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-11-30.

Народився 8 квітня 1950 р., м. Зборові, Тернопільської області. Закінчив Тернопільський кооперативний техні-

кум (1968); Львівський торгово-економічний інститут (1972);

Навчався в аспірантурі (1977 – 1980) у Ленінградському фінансово-економічному інституті. У 1980 р. захистив кандидатську дисертацію.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів: економіка підприємств бавовняної промисловості, зокрема організація оперативного обліку, аналізу і контролю, внутрішній аудит, внутрішні резерви підприємств.

Монографії:

1. Системний облік роботи підприємств текстильної промисловості.

У монографії обґрунтовано поняття системного обліку. Виявлено показники ефективності, які характеризують результативність використання виробничих ресурсів, і на цій основі запропоновано їх охоплення системним обліком;

2. Облік і аналіз внутрішніх резервів промислового підприємства.

Монографія присвячена новій економічній категорії «внутрішні резерви». Вперше здійснено спробу облікувати використання внутрішніх резервів;

3. Обліково-аналітична інформація в управлінні внутрішніми резервами.

Досліджуються інформаційні системи та управління внутрішніми резервами; методологічні аспекти інформаційного забезпечення управління внутрішніми резервами; економічний механізм виявлення і використання внутрішніх резервів; проблеми становлення та методика статистики аудиту внутрішніх резервів.

МЕШКО
Іван Михайлович

Доктор історичних наук, професор
Ужгородського національного універ-
ситету.

Службова адреса: 88014 м. Ужгород,
пл. Народна, 3.

Народився 23 листопада 1925 р. у с. Лецовиця Мукачівського району на Закарпатті.

Закінчив Мукачівську торговельну академію (1945), Львівський торгово-економічний інститут (1950) та аспірантуру Львівського інституту суспільних наук АН УРСР (1956).

Кандидатську дисертацію на тему «Економічні погляди С.А. Подолинського» на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук захистив у 1956 р. Захистив докторську дисертацію на тему «Громадсько-політичний рух і суспільна думка Угорщини періоду кризи і падіння кріпосного права (кінець XVIII - перша половина XIX ст.)» і йому було присвоєно вчену ступінь доктора історичних наук.

В Ужгородському національному університеті працює з 1956 р. Талановитий педагог, вдумливий економіст професор І.М. Мешко по одиницях збирав спеціалістів для роботи на факультеті, організовував нові кафедри, дбав про створення матеріально-технічної бази, а головне, турбувався про підготовку викладацької зміни.

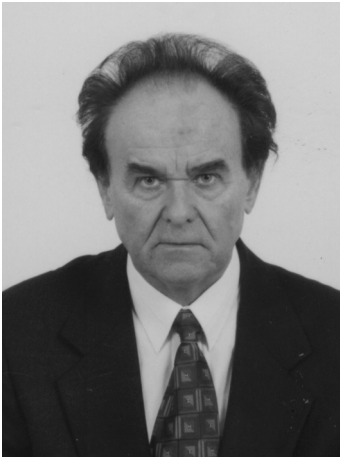
Основні показники наукової діяльності. І.М. Мешко – автор понад 90 наукових праць з різної економічної проблематики. Але головним об'єктом його наукових інтересів є історія української та світової економічної думки. У 1958 р. у видавництві АН УРСР у співавторстві з Л.Я. Корнійчук була видана монографія «Економічні погляди С.А. Подолинського», яка одержала позитивні відгуки не тільки в Україні, але й за рубежом.

У 1971 р. у видавництві Львівського університету виходить у світ монографія І.М. Мешка «Громадсько-політичний рух і суспільна думка Угорщини кінця XVIII – початку XIX століття», яка отримала схвальні відгуки не тільки в Україні та Росії, але і за кордоном (в Угорщині, США).

Впродовж 45 років викладацької роботи професор І.М. Мешко прочитав 10 курсів і спецкурсів, проте улюбленою його дисципліною завжди залишалася «Історія економічних вчень», з якої підготував і видав перший посібник українською мовою: «Історія економічних вчень: основні течії західноєвропейської та американської економічної думки» (К.: Вища школа 1994). Цей посібник зайняв перше місце у вузівському конкурсі монографій у 1995 р.

Останні публікації професора І.М. Мешка присвячені проблемам економічної думки та грошового обігу. Результатом багаторічного читання важливого спецкурсу ринкової економіки «Вексельний обіг» стало видання посібників - у 1999 р. «Вексель», а в 2002 р. «Сучасний монетаризм».

Багато праць професора І.М. Мешка присвячено також різним проблемам вищої школи та методики викладання економічних дисциплін.

МИХАСЮК
Іван Романович

Доктор економічних наук, заслужений професор. Завідувач кафедри економіки підприємства Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса – 79008 Львів, пр. Свободи, 18.

Народився 15 травня 1935 р. у м. Бресті у Польщі (тепер Білорусь).

Закінчив економічний факультет Львівського сільськогосподарського інституту (1958). У 1958-1962 рр. - агроном-економіст колгоспу, інженер-грунтознавець «Укрземпроекту». У 1962-1964 рр. – аспірант Львівського сільськогосподарського інституту. У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію «Економічна оцінка землі в колгоспах Львівської області». У 1964-1967 рр. – асистент, доцент кафедри економіки. З 1967 р. – доцент, а з 1971 р. – професор кафедри політекономії Львівського держуніверситету. У 1970 р. захистив докторську дисертацію «Земельний кадастр і диференціальна рента». З 1975 р. – завідувач кафедри економічного і соціального планування (з 1997 р. – кафедри економіки підприємства). У 1975-1984 рр. – декан економічного факультету університету. Читав лекції з економіки у Люблінському університеті ім. Марії Кюрі-Скłodовської (Польща, 1979); виступав з науковими доповідями в Коїмбрському університеті (Португалія, 1985), Темпл-університеті (США, Філадельфія, 1994), Колумбійському університеті (США, Нью-Йорк, 1995), Австрії (1998), Польщі (2001, 2002). Розробив і опублікував методикку та результати економічної оцінки землі в господарствах Західного регіону України. Науковий керівник концепції розвитку АПК Львівщини, брав участь у розробці Земельного кодексу України, а також низки програм виходу України з кризи. Автор понад 300 наукових праць, зокрема 12 монографій, підручника «Державне регулювання економіки» (1999 р. –

перше видання, 2000 р. – друге видання). Сформував наукову школу. Нагороджений нагрудним знаком Міносвіти СРСР «За відмінні успіхи в роботі» (1980), срібною медаллю ВДНГ (1983). Заслужений професор Львівського національного університету ім. І. Франка (2001).

Основні показники наукової діяльності. І.Р. Михасюк розробив і опублікував методику та результати розрахунків економічної оцінки землі в господарствах Західного регіону України. Є науковим керівником і співавтором Концепції відродження села і розвитку сільського господарства Львівщини.

Михасюк І.Р. здійснює науково-дослідну роботу з проблем управління і соціально-економічного планування, регіональної економіки, регіональних АПК – проблеми вдосконалення міжгосподарської кооперації та агропромислової інтеграції у Львівській та Закарпатській областях, за підсумками якої удосконалено законодавчо-нормативну базу приватизації майна і землі, розвитку регіональних комплексів.

Опублікував 12 монографій, в т.ч. п'ять одноосібних:

1. Досвід використання економічної оцінки землі в колгоспах. – К.: Урожай, 1965. – 5,5 д.а.

На матеріалах сільськогосподарських підприємств основних ґрунтово-кліматичних зон Львівщини з урахуванням даних економічної оцінки земель запропоновано методику розрахунків продуктивності земель на перспективу, планів закупівель продукції рослинництва, а також оптимізації ефективності використання земель за допомогою симплекс-методу.

2. История земельного кадастра на Западной Украине. – М.: Мысль 1965. – 6,3 д.а.

На базі узагальнення архівних матеріалів розкрито суть методики кадастрової оцінки землі як основи Австро-Угорського земельного кадастру, що діяв на теренах Західної України понад півтора століття, узагальнено досвід розрахунку земельного податку, який сплачували селяни окремих повітів основних ґрунтово-кліматичних зон.

3. Экономическая оценка земли и регулирование рентных отношений. – М.: Экономика, 1970. – 6,72 д.а.

Здійснено спробу локального перерозподілу рентних доходів між колгоспами на основі економічної оцінки землі, попередньо проведеної

автором в зонах Полісся і Лісостепу, вдосконалення закупівельних цін і цінових зон, науково обґрунтованого планування, спеціалізації.

4. Земельний кадастр і диференціальна рента: Монографія. – Львів: Національний університет ім. І.Франка, 1971. – 10,5 д.а.

Подано методологічні засади земле оцінних робіт, зокрема на меліоративних землях, особливості планування в господарствах з осушеними і освоєними землями, основи земельної ренти, економічні інтереси і проблеми вирівнювання рентних доходів, проблеми дальшого розвитку рентних відносин.

5. Эффективность плановой экономики. – Львів: Вища школа, 1983. – 14,7 д.а.

Висвітлюються основні проблеми ефективності розвитку планової економіки, вдосконалення господарського механізму планування науково-технічного прогресу, використання трудових ресурсів, охорони природи, інфраструктури.

Підготував 30 кандидатів і п'ять докторів економічних наук.

Опублікував два підручники, шість навчальних посібників, в т.ч. 2 одноосібні:

1. Державне регулювання економіки в умовах глобалізації. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2000.
2. Економічна безпека країни в умовах глобалізації. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2001.

МІКЛОВДА Василь Петрович

Член-кореспондент НАН України, доктор економічних наук, професор. Заслужений працівник освіти України. Декан економічного факультету, завідувач кафедри економіки, менеджменту та маркетингу Ужгородського національного університету.

Службова адреса: 88000 м. Ужгород, пл. Народна, 3 Тел. 3-23-67, 3-72-48.

Народився 8 грудня 1946 р. в с. Тур'я-Пасіка Перечинського району Закарпатської області. У 1970 р. закінчив економічний факультет Ужгородського державного університету, в 1979 р. – аспірантуру Львівського державного університету ім. І.Франка. У 1980 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Господарський розрахунок виробничих об'єднань та шляхи його удосконалення», а в 1994 р. – докторську на тему «Економіко-організаційні методи ефективної роботи промислових підприємств».

Кандидат економічних наук з 1980 р., доктор економічних наук з 1994 р., доцент з 1983 р., професор з 1995 р., член-кореспондент НАН України з 2000 р. У 1995 р. присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України», у 2001 р. нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Основні показники наукової діяльності.

Напрямами наукової роботи є дослідження нових економічних процесів, які впливають на роботу промислових об'єктів різних форм власності; вузлових проблем теорії і практики розвитку трудового потенціалу, механізму його реалізації; розвитку і ефективності функціонування підприємницьких структур в умовах формування національної економічної системи із врахуванням регіональних особливостей.

В.П. Мікловда – автор понад 130 наукових праць, у т.ч. 11 монографій, серед яких три одноосібні, п'ять написані у співавторстві і три колективні.

Одноосібні монографії:

Госпрозрахункове стимулювання ефективності виробництва. – Ужгород: Карпати, 1988. – 4 д.а.;

Організаційно-економічні фактори ефективного використання трудового потенціалу в умовах трансформації економіки. – Ніредьгаза (Угорщина): Угорська академія наук, 1996. – 12 д.а.;

Ринкова трансформація економіки регіону. – Ужгород: Карпати, 2000. – 11 д.а.

Підготував 14 кандидатів економічних наук і одного доктора наук.

МНИХ

Євген Володимирович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри обліку і аудиту
Львівського національного університету
ім. І.Франка.

Службова адреса: 79006 м. Львів,
пр. Свободи, 18.

Народився 28 квітня 1948 р. у с. Заболотці Іваничівського району Волинської області. Закінчив економічний факультет Львівського університету ім. І.Франка у 1972 р. У 1972-1975 рр. навчався в аспірантурі Львівського університету на кафедрі економіки промисловості, у 1975 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: “Проблеми раціонального використання паливно-енергетичних ресурсів західних областей України”. У 1975-1988 рр. працював в університеті на посадах доцента (1976-1980), заступника декана економічного факультету (1980-1984), завідувача кафедри бухгалтерського обліку, фінансів і статистики (1984-1988). У 1988-1991 рр. навчався у докторантурі Київського інституту народного господарства і у 1991 р. захистив докторську дисертацію на тему “Методика і організація комплексного економічного аналізу ефективності використання паливно-енергетичних ресурсів”. 1991-1993 рр. – професор кафедри обліку, фінансів і статистики, з 1993 р. – завідувач кафедри обліку і аудиту.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових досліджень. методологія та організація обліково-аналітичних та аудиторських робіт у діяльності господарюючих суб’єктів, пріоритетно у сфері паливно-енергетичного комплексу. Є.В. Мних – автор ряду наукових робіт з проблем підвищення ефективності використання паливно-енергетичних ресурсів, в яких було запропоновано нову методику економічного аналізу і оцінки енерговикористання, а також обґрунтовано нову структуру та зміст

комплексного економічного аналізу діяльності господарюючих суб'єктів в умовах формування ринкових відносин.

Автор більше 180 наукових робіт, зокрема монографій: «Экономическая оценка целевого использования топлива» (Львів, 1981), «Анализ эффективности использования топливно-энергетических ресурсов» (Львів, 1991); навчальних посібників: “Економічний аналіз на промисловому підприємстві” (Київ, 1996), “Економічний аналіз” (Львів, 2000) та ін.

У монографіях “Экономическая оценка целевого использования топлива» (Львів, 1981) та «Анализ эффективности использования топливно-энергетических ресурсов» (Львів, 1991) висвітлені проблеми участі енергоносіїв у формуванні витрат виробництва і ціноутворенні, діагностика резервів раціонального енерговикористання. Вперше в комплексі висвітлюються питання раціоналізації енерговідтворення та впливу енергомісткості на конкурентоспроможність продукції. У монографії “Розвиток обліку в Галичині” (Львів, 20010) дана характеристика еволюції розвитку методики облікових робіт та причин спотворення логіки обліку в час соціалізму. Всього автор видав чотири монографії. Близько 30 наукових праць опубліковано за кордоном, зокрема в Росії, Молдові, Польщі.

У вузах України популярними є навчальні посібники автора. Зокрема програмні – “Економічний аналіз” (Львів, 2000), “Економічний аналіз на промисловому підприємстві” (Львів, 1998), “Економічний аналіз діяльності промислових підприємств”(Київ, 1996), “Аналіз фінансових результатів і фінансового стану діяльності підприємств” (Київ, 1994) та ін. Професор Є.В. Мних – автор ряду навчальних програм курсів з бухгалтерського обліку і економічного аналізу.

Член редколегій трьох наукових журналів “Бухгалтерський облік і аудит”, “Баланс”, “Все про бухгалтерський облік”.

Під керівництвом професора Мниха Є.В. виконали і захистили дисертації 14 кандидатів економічних наук.

МОКІЙ
Анатолій Іванович

Доктор економічних наук, доцент.
Завідувач кафедри міжнародних економічних відносин Львівської комерційної академії.

Службова адреса: 79005 м. Львів,
вул. Братів Тершаковців, 2^а, к.321. Тел.:
(0322) 79-76-53.

Народився 2 листопада 1952 р. в с. Рочинці Роменського району Сумської області. У 1974 р. закінчив з відзнакою економічний факультет Львівського національного університету ім. І.Франка. В 1986-1989 рр. навчався в аспірантурі Українського науково-дослідного інституту торгівлі та громадського харчування і захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему «Економіко-організаційні питання раціонального використання ресурсів непродовольчих товарів» у 1989 р., а у 2000 р. – дисертацію на тему «Зовнішньоекономічна інтеграція регіонально-галузових комплексів» на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка. З 1994 р. – доцент кафедри маркетингу і зовнішньоекономічної діяльності Львівської комерційної академії, а з серпня 2000 – завідувач кафедри міжнародних економічних відносин ЛКА.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів охоплює проблеми інтеграції економіки нашої країни у глобальні світові господарські зв'язки, ілєгалізації міжнародних економічних відносин, економічної безпеки, регіональної інвестиційної та інноваційної політики державного регулювання і розвитку підприємництва, у тому числі внутрішньої торгівлі, створення спеціальних (вільних) економічних зон та залучення зарубіжних інвестицій. Особисто розроблені концептуальні засади селективної регіонально-секторальної моделі зовнішньоекономічної інтеграції

країни у світове господарство, парадигма інноваційного менеджменту на мікрорівні ієрархії управління, основні проектні рішення щодо створення спеціальних економічних зон «Мостиська» та «Курортوپоліс Трускавець», концептуальні рішення щодо забезпечення економічного суверенітету держави в умовах глобалізації світогосподарських зв'язків. За участю А.І. Мокія розроблені Концепція розвитку внутрішньої торгівлі України та Львівської області, Концепція розвитку ринкової торгівлі, Стратегія залучення зарубіжних інвестицій у Львівську область («Львівська ініціатива»), низка регіональних цільових програм підтримки підприємництва, реалізації інвестиційної та інноваційної політики, дерегулювання і регулювання підприємницької діяльності (торгівля, сфера послуг і туризму, готельне та транспортне обслуговування населення тощо) у м. Львові. А.І. Мокій опублікував три монографії, у тому числі одну одноосібну – «Регіонально-секторальна модель зовнішньоекономічної інтеграції: передумови та стратегія реалізації». В книзі обґрунтована доцільність застосування регіонально-секторальної моделі зовнішньої інтеграції перехідної економіки нашої країни. Виявлені особливості системної трансформації української економіки, сформульовані концептуальні засади та основні рішення стратегічного менеджменту і міжнародного маркетингу масштабних територіально-галузевих інтеграційних проектів. На основі системного дослідження проблем соціально-економічного розвитку держави та окремого регіону (Львівської області) окреслені стратегічні цілі та операційні завдання реалізації моделі стосовно формування системи прийому зарубіжних капіталів та інших передумов інтеграції, створення спеціальних економічних зон «Мостиська», «Курортوپоліс Трускавець», «Львів».

Загальна кількість наукових публікацій – більше 100. А.І. Мокій підготував чотирьох кандидатів економічних наук.

МОЧЕРНИЙ Степан Васильович

Доктор економічних наук, професор
кафедри менеджменту Тернопільської
академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тер-
нопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 1 січня 1943 р. в с. Заріччя Надвірнянського району Івано-Франківської області. В 1959 р. після закінчення середньої школи працював на Делятинському лісокомбінаті столяром-верстатником. У серпні 1961 р. вступив до Дрогобицького електромеханічного технікуму, звідки в 1962 р. був призваний на службу до лав Радянської армії.

Після демобілізації в 1965 р. вступив на I курс економічного факультету Київського державного університету і закінчив його в 1970 р. Закінчив економічний факультет Київського державного університету (нині Національного) в 1970 р. та отримав диплом з відзнакою за спеціальністю «Викладач політекономії. Економіст». Був стипендіатом ім. К. Маркса.

У цьому ж році поступив до аспірантури КДУ і в 1973 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Сутність та еволюція капіталістичної власності».

В 1980 р. захистив докторську дисертацію в Ленінградському (нині Санкт-Петербурзькому) університеті на тему «Сучасний державно-монополістичний капіталізм. Питання теорії та методології дослідження».

Після захисту кандидатської дисертації в 1973 р. працював асистентом кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів Київського інституту народного господарства (нині Київський Національний економічний університет); через рік - старшим викладачем, з 1978 – на посаді доцента, а з 1981 – на посаді

професора. В 1986 р. перейшов до Київського державного університету ім. Т. Шевченка на кафедру природничих факультетів на посаду професора. У 1988 р. був обраний завідувачем кафедри політичної економії Львівського державного університету ім. І. Франка і працював на цій посаді десять років. З 1998 р. працює в Тернопільській академії народного господарства на посаді професора кафедри менеджменту.

Основними напрямками наукових досліджень є: питання методології економічного, в тому числі політекономічного дослідження; еволюція основних типів і форм власності; сучасний державно-корпоративний (в тому числі монополістичний) капіталізм; сутність економічного, в тому числі народного та національного суверенітету України та шляхів його досягнення; найважливіші типи та групи економічних законів, що діють у межах однієї та декількох економічних систем; державне регулювання економіки, його форми та методи; процеси інтернаціоналізації національних економічних систем, в т. ч. продуктивних сил, техніко-економічних та організаційно-економічних відносин, відносин економічної власності і господарського механізму; основний економічний закон, основна економічна суперечність та основне виробниче відношення в різних суспільно-економічних формаціях; становлення та розвиток народної економіки у розвинутих країнах світу; теорії та концепції економічної системи капіталізму на різних етапах її розвитку.

Під час роботи у Львівському державному університеті здійснював керівництво і розробляв тему «Економічний суверенітет України та шляхи його досягнення».

Опублікував понад 2000 наукових робіт – 56 монографій, підручників і посібників з економічної теорії, політичної економії, основ підприємницької діяльності та ін., в тому числі індивідуальні монографії:

1. Сущность и эволюция капиталистической собственности. – М.: Мысль. – 1978. – 10,4 д. а.
2. Современный государственно-монополистический капитализм (вопросы методологии). – К.: Вища школа, 1978. – 10,4 д. а.
3. Критика антимарксистских теорий государственной собственности. – К.: Политиздат Украины, 1979. - 9,0 д. а.
4. Концепции государственно-монополистического капитализма. –

М.: Мысль, 1982. – 10,6 д. а.

5. Основное противоречие капитализма в экономической системе империализма. – К.: Вища школа, 1984. - 10,1 д. а.
6. Закон огосударствления капиталистической экономики. – К.: Вища школа, 1988. - 13,7 д. а.
7. Современный государственно-монополистический капитализм. – Братислава, 1981. – 10,3 д. а.
8. Противоречия современного капиталистического производства. – Братислава, 1988. – 18,7 д. а.
9. Економічний суверенітет України та шляхи його досягнення. – К.: Віпол, 1994. – 13,2 д. а.
10. Методологія економічного дослідження. – Львів: Світ, 2001. – 21,84 д. а.

С.В. Мочерний – відповідальний редактор і автор більше 1000 статей першої в Україні трийменної Економічної енциклопедії.

Підготував 43 кандидатів та трьох докторів наук.

НАВРОЦЬКИЙ В'ячеслав Олександрович

Доктор юридичних наук, доцент.
Професор кафедри кримінального права
і кримінології Львівського національ-
ного університету ім І. Франка.

Службова адреса: юридичний фа-
культет, Львівський національний
університет ім. І. Франка, вул. Універ-
ситетська, 1, м. Львів, 79001. E-mail: dek.
all@lawuniv.lviv.ua.

Народився 20 січня 1956 р. в м. Любешові Волинської області. Вищу освіту здобув на юридичному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка, який закінчив у 1978 р. Навчався в аспірантурі по кафедрі кримінального права Харківського юридичного інституту (1978-1981), для завершення роботи над докторською дисертацією переводився на посаду наукового співробітника і був прикомандирований до Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого (1999-2001 рр.).

У 1982 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Уголовная ответственность за загрязнение водоемов», а в 2000 р. – доктора юридичних наук на тему «Теоретичні проблеми кримінально-правової кваліфікації» (обидві за спеціальністю 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право»).

Професор кафедри кримінального права і кримінології Львівського національного університету ім. І. Франка.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів – кримінальне право України.

Обґрунтував необхідність створення теорії кримінально-правової кваліфікації (на відміну від раніше існуючої теорії кваліфікації злочинів), розробив основні положення відповідного вчення, включаючи поняття, підстави і принципи кримінально-правової кваліфікації.

Порівнюючи раніше діючий та чинний Кримінальні кодекси України, довів, що однією з основних тенденцій розвитку криміналь-

ного законодавства є його наступність.

Одноосібних монографій – дві:

1. Теоретичні проблеми кримінально-правової кваліфікації. – К.: Атіка, 1999. – 464 с.
2. Наступність кримінального законодавства України. – К.: Атіка, 2001. – 272 с.

Всіх наукових публікацій – понад 130.

Окремі наукові статті, виступи на наукових конференціях перекладені і видані за кордоном.

Підготував трьох кандидатів юридичних наук.

Одноосібно підготував 15 підручників та навчальних посібників, 14 з яких видані юридичним факультетом Львівського державного університету ім. І. Франка:

1. Проблеми кваліфікації злочинів: Конспект лекцій. – Львів, 1993. – 84 с.
2. Вступ до Особливої частини кримінального права України. – Львів, 1997. – 32 с.
3. Злочини проти держави. – Львів, 1997. – 48 с.
4. Злочини проти особи. – Львів, 1997. – 48 с.
5. Злочини проти власності. – Львів, 1997. – 80 с.
6. Злочини проти політичних і трудових прав громадян. – Львів, 1997. – 36 с.
7. Господарські злочини. – Львів, 1997. – 60 с.
8. Злочини проти природи. – Львів, 1997. – 56 с.
9. Посадові злочини. – Львів, 1997. – 28 с.
10. Злочини проти правосуддя. – Львів, 1997. – 48 с.
11. Злочини проти порядку управління. – Львів, 1997. – 40 с.
12. Злочини проти громадської безпеки, громадського порядку та народного здоров'я. – Львів, 1997. – 52 с.
13. Військові злочини. Особлива частина міжнародного кримінального права. – Львів, 1997. – 44 с.
14. Кримінальне законодавство зарубіжних держав: питання особливої частини. – Львів, 1999. – 56 с.
15. Кримінальне право України. Особлива частина: Курс лекцій. – К.: Т-во «Знання», КОО, 2000. – 771 с.

НАСІННИК Збігнєв Олександрович

Доктор економічних наук, професор, член-кореспондент Академії економічних наук України, академік міжнародної академії інформації. Завідувач кафедри статистики Тернопільської академії народного господарства

Службова адреса: Україна м. Тернопіль, вул. Львівська, 2, кв.76. Тел. (0352) 33-09-46, 33-60-28.

Народився 14 квітня 1935 р. в с. Новичка Волинського району Івано-Франківської області.

У 1957 р. закінчив Львівський торгово-економічний інститут і отримав освітню кваліфікацію економіста.

У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію при Московському економіко-статистичному інституті. В 1976 р. йому присвоєно звання доцента кафедри статистики Тернопільського фінансово-економічного інституту.

У 1981 р. захистив докторську дисертацію при Московському економіко-статистичному інституті В 1982 р. присвоєно звання професора.

У 1995 р. присвоєно звання члена-кореспондента Академії економічних наук України, а в 1996 р. - академіка міжнародної академії інформації.

З.О. Насінник був членом вченої ради із захисту докторських дисертацій при Київському державному економічному університеті. В 1986 р. нагороджений медаллю «Ветеран праці». Чверть віку очолює кафедру статистики Тернопільської академії народного господарства.

Основні показники наукової діяльності.

Займається розробкою методології економіко-статистичного дослідження ефективності виробництва в нафтовій промисловості з позиції системного інформаційного підходу, а саме - прогнозування собівартості видобутку нафти і попутного газу. Крім цього, досліджує

проблему розробки методології статистичної оцінки соціально-економічного потенціалу на різних рівнях економіки України.

Опублікував п'ять монографій, 196 наукових праць та методичних розробок загальним обсягом 310 друкованих аркушів.

Підготував трьох кандидатів наук. Керує науково-дослідними роботами з госпдогвірної та держбюджетної тематики «Розробка методології статистичної оцінки соціально-економічного потенціалу на різних рівнях економіки України», в рамках якої виконано ряд актуальних наукових і практичних досліджень.

НОР **Василь Тимофійович**

Доктор юридичних наук, професор, академік АН вищої школи України, член-кореспондент Академії правових наук України, заслужений юрист України. Декан юридичного факультету, завідувач кафедри кримінального процесу і криміналістики Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул. Університетська, 1, юридичний факультет. Тел. 96-47-28.

Народився 20 грудня 1940 р. в с. Мусіївка Хорольського району Полтавської області.

Закінчив з відзнакою юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка в 1967 р. і працював суддею Луцького району Волинської області. З вересня 1969 по вересень 1972 р. навчався в аспірантурі на кафедрі цивільного права і процесу Львівського університету. У жовтні 1972 р. захистив у Київському університеті ім. Т.Г. Шевченка дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук (спеціальність – 12.00.03) на тему «Майнова відповідальність за шкоду, завдану незаконними службовими діями у галузі адміністративної діяльності». У жовтні 1989 року захистив у Київському університеті дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук (спеціальність 12.00.09) на тему: «Правові і теоретичні основи захисту порушених злочином майнових прав у кримінальному процесі». Кандидат юридичних наук (1972), доцент (1975), доктор юридичних наук (1989), професор (1990), академік (дійсний член) АН Вищої школи України (1993), член-кореспондент Академії правових наук України (2000), Заслужений юрист України (1998). З 1972 р. працює у Львівському університеті на викладацьких посадах. З 1976 р. по даний час – завідувач кафедри кримінального процесу і криміналістики. З 1980 по 1991 та з 1994 по 2002 р. – декан юридичного факультету.

Основні показники наукової діяльності. У 70-х – на початку 80-х

р. наукова діяльність професора В.Т. Нора пов'язана з проблемою майнової відповідальності за шкоду, завдану незаконними актами (діями) державної влади. Цій проблемі було присвячено цикл наукових статей (12) та монографію «Имущественная ответственность за неправильные действия должностных лиц». У цих працях уперше у вітчизняній цивілістичній науці були обґрунтовані необхідність встановлення майнової відповідальності держави за шкоду, завдану незаконними актами (діями) службових осіб у галузі управління, кримінально-процесуальної та іншої владної діяльності, визначені підстави такої відповідальності, запропоновані зміни і доповнення до цивільного законодавства, які згодом були враховані законодавцем.

У 80-х р. В. Нор створив концептуальне вчення про захист майнових прав та законних інтересів потерпілих від злочину з допомогою кримінально-процесуальних засобів, чим започаткував відому в Україні наукову школу. В рамках наукових досліджень цієї школи було опубліковано понад 100 наукових праць, в т. ч. дві монографії,

Починаючи з 90-х років тематика наукової діяльності проф. В.Т. Нора розширюється за рахунок проблем, пов'язаних із формуванням України як правової держави та судово-правовою реформою.

Загальна кількість публікацій – 131. Опублікував вісім монографій, з них одноосібних – дві:

Нор В.Т. Имущественная ответственность за неправильные действия должностных лиц. – Львов: Вища школа, 1974. – 216 с.

Нор В.Т. Защита имущественных прав в уголовном судопроизводстве. – К.: Глав. изд-во «Вища школа», 1989. – 286 с.);

Вчений одноосібно опублікував чотири навчальні посібники:

Проблеми теорії і практики судових доказів. – Львів: вид-во ЛДУ, 1978. – 170 с.

Возмещение причиненного преступлением имущественного ущерба в уголовном процессе. – К.: УМО, 1988. – 95 с.

Практикум з кримінального процесу: Львів, 1994. – 228 с.

У співавторстві. видано перший український підручник для юридичних вищих навчальних закладів з кримінально-процесуального права (Михеєнко М.М., Нор В.Т., Шибіко В.П. Кримінальний процес України. – К.: Либідь. – 1992. – 431 с.; вид. 2-е 1999 р.- 536 с.). Ряд наукових праць опубліковано за кордоном (у США, Польщі, Румунії,

Угорщині) Вчений веде велику науково-громадську та громадсько-державницьку діяльність. Є членом редколегій Всеукраїнських періодичних видань «Право України», «Адвокат», «Вісник прокуратури України». З 1998 р. член Вищої ради юстиції України, член науково-консультативних рад Верховного Суду України, Міністерства юстиції України, член фахової Ради з правознавства та експертної Ради ДАК МОН України. Бере активну участь у робочих органах з проведення в Україні судово-правової реформи та кримінально-процесуального законодавства.

Під його керівництвом підготовлено і захищено шість кандидатських дисертацій та ведеться підготовка ще трьох.

ОКСАНИЧ
Олександр Емануїлович

Доктор економічних наук, професор.
Провідний науковий співробітник Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: 79026
м. Львів, вул. Козельницька, 4.
Тел. 70-71-93.

Народився 27 квітня 1956 р. у Львові. Закінчив Львівський лісотехнічний інститут у червні 1978 р. З листопада 1978 р. по листопад 1981 р. навчався в аспірантурі Львівського відділення Інституту економіки АН України. Захистив кандидатську дисертацію на тему «Планування освоєння нових виробів на промисловому підприємстві» (1982), докторську дисертацію на тему «Економічний механізм ресурсозбереження в промисловості» (1994). Доктор економічних наук (1994), професор (1997).

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів – економічні проблеми ресурсозбереження, регіональна інвестиційна політика. В особистому доробку – вирішення проблем формування економічного механізму ресурсозбереження, розробка концепції підвищення інвестиційної привабливості регіону. Оpubлікував одну індивідуальну монографію «Економічні проблеми ресурсозбереження (К.: Наукова думка, 1990). В монографії розглянуто теоретичні проблеми ресурсозбереження як фактора інтенсифікації виробництва, обґрунтовано основні напрями раціонального споживання ресурсів в умовах трансформації економіки. О.Е.Оксанич є автором понад 70 наукових публікацій.

Підготував десять кандидатів наук.

ОЛЕКСЮК
Олександр Степанович

Доктор економічних наук, професор.
Проректор з навчально-методичної
роботи та інформатики, завідувач
кафедри інтелектуальної власності,
комп'ютерного та інформаційного права
Тернопільської академії народного
господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тер-
нопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 27 жовтня 1947 р. в с. Малі Бережці Кременецького району Тернопільської області. У 1972 р. закінчив Тернопільський державний педагогічний інститут, фізико-математичний факультет за спеціальністю «Математика», у 1988 р. - Тернопільську академію народного господарства за спеціальністю «Фінанси», у 2002 р. – Інститут інтелектуальної власності і права (м. Київ) за спеціальністю «Інтелектуальна власність». У 1985 р. закінчив аспірантуру Київського інституту народного господарства ім. Д.С. Коротченка і захистив кандидатську дисертацію на тему «Розробка підсистеми комплексного економічного аналізу в АСУП». У 1997 р. закінчив докторантуру Київського державного економічного університету, захистив докторську дисертацію на тему «Концептуальні і методологічні основи та економіко-математичні моделі розробки систем підтримки прийняття фінансових рішень на мікрорівні». У 2001 р. отримав звання професора кафедри інтелектуальної власності та систем прийняття рішень. З 1999 р. – дійсний член Української академії економічної кібернетики.

З 1974 по 1981 р. працював у Тернопільському фінансово-економічному інституті на посадах математика-програміста та викладача кафедри автоматизованих систем обробки економічної інформації. У 1982-1985 рр. – молодший науковий співробітник Київського інституту народного господарства ім. Д. С. Коротченка. З 1985 по 1994 р. працював у Тернопільській академії народного господарства на посадах старшого викладача, доцента, професора кафедр автоматизованих систем обробки економічної інформації; фінансів; міжнародної економіки, фінансово-кредитних відносин та маркетингу.

З 1995 р. і по даний час працює у Тернопільській академії народного господарства проректором з навчально-методичної роботи та інформатики та завідувачем кафедри інтелектуальної власності, комп'ютерного та інформаційного права.

Основні показники наукової діяльності. Напрями наукових досліджень: людино-машинні системи (робототехніка); методи захисту інформації; моделювання процесів управління в галузях: економіки, фінансів, права, інтелектуальної власності.

Підготував трьох кандидатів економічних наук.

Опублікував понад 120 наукових праць, патентів на винаходи, методичних розробок, підручників та посібників. Зокрема три одноосібні монографії:

1. *Олексюк О.С.* Системи підтримки прийняття рішень – К.: Наукова думка, 1998. – 507 с.

Розроблено методологію створення систем підтримки прийняття фінансових рішень на мікрорівні.

2. *Олексюк О.С.* Моделювання прийняття ризикованих фінансових рішень. – К.: Вища школа, 1998. – 330 с.

Розроблені моделі прийняття ризикових фінансових рішень в умовах невизначеності і ризику.

3. *Олексюк О.С.* Методи оцінки інвестиційних проектів. – Тернопіль: Збруч, 2000. – 198 с.

Побудовано моделі для визначення внутрішньої норми рентабельності інвестиційних проектів. Розроблено методику створення інформаційного забезпечення аналізу інвестиційних проектів у концепції систем підтримки прийняття фінансових рішень.

Видано підручники та посібники:

1. *Олексюк О.С., Задірака В. К.* Методи захисту фінансової інформації: Навч. посібник. – Тернопіль: Збруч, 2000. – 456 с.

2. *Олексюк О.С., Задірака В.К.* Комп'ютерна криптологія: Підручник. – Тернопіль: Збруч, 2002. – 504 с.

О.С. Олексюк – один із наукових керівників створення робототехнічних апаратів типу «Екзоскелетон». Технічні рішення щодо них захищені патентами на винаходи, які з успіхом були продемонстровані на міжнародних виставках і отримали: Бронзову медаль на Міжнародному салоні «Брюссель-Еврика-97» (м. Брюссель, 1997); Гран-прі на Міжнародному конкурсі «ЛІПІН» (м. Париж, 1998); Срібну медаль на Міжнародному Салоні інвестицій та інновацій (о. Кіпр, 1998); Срібну медаль на 30-й Міжнародній виставці винаходів, нових технологій та продукції (м. Женева, 2002).

ОСТАПЕНКО **Олексій Іванович**

Доктор юридичних наук, доцент.
Перший проректор з навчальної та методичної роботи Львівського інституту внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ України.

Службова адреса: 79007 м. Львів, вул. Городоцька, 26. Тел. 78-25-02, 33-20-80.

Народився 9 вересня 1948 року в с. Печище Сумського району Сумської області.

У 1966 р. закінчив 11 класів середньої школи; у 1966-1967 рр. – навчався у Сумському технічному училищі; у 1972 р. закінчив Львівську спеціальну школу підготовки начальницького складу МВС СРСР; у 1976 р. – Київську вищу школу МВС СРСР ім. Ф.Е.Дзержинського.

1981-1984 рр. – ад’юнкт кафедри адміністративного права і наукової організації праці в органах внутрішніх справ Київської ВШ МВС СРСР. 1994-1995 рр. – докторант Української академії внутрішніх справ.

У 1984 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему “Административная деликтность в области общественного порядка и ее профилактика” за спеціальністю 12.00.02. У 1996 р. – докторську дисертацію на тему “Адміністративна деліктологія” за спеціальністю 12.00.07.

Доктор юридичних наук. У 1999 р. присвоєно вчене звання “доцент”. Нагороджений медалями “За бездоганну службу” III, II і I ступенів, нагрудним знаком “За відзнаку в службі” та медалями “10 років Внутрішнім Військам МВС України” і “10 років МВС України”.

Основні показники наукової діяльності. Основна сфера наукових інтересів – дослідження питань адміністративної деліктології, попередження та профілактики деліквентної поведінки, адміністративної відповідальності та ін.

У монографії “Адміністративна деліктологія: соціально-правовий феномен і проблеми розвитку” (Львів, 1995) на значному теоретичному, статистичному матеріалі та на основі емпіричних досліджень розглянуті

проблеми формування адміністративної деліктології. Розглядається значення адміністративного делікту і юрисдикційної діяльності органів внутрішніх справ, аналізуються проблеми адміністративно-правової політики та стратегії боротьби з деліктами. В основу висновків і рекомендацій покладено результати вивчення адміністративної практики.

Підготував трьох кандидатів юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – Адміністративне право, теорія управління, фінансове право.

Автор багатьох наукових публікацій та навчальних посібників. Серед них:

1. Адміністративне право. Загальна і особлива частини. Альбом схем. – Львів, 1993.
2. Зразки документів з адміністративної діяльності дільничного інспектора міліції: Навчально-практичний посібник. – Львів, 1994 (у співавторстві).
3. Довідник дільничного інспектора міліції: Навч.-практичний посібник. – Львів, 1997 (у співавторстві).
4. Кваліфікація адміністративних правопорушень: Навчальний посібник. – Львів, 2000.
5. Адміністративне право України: Навчальний посібник. – Львів, 2001 (у співавторстві).
6. Профілактика адміністративних правопорушень: Навч. посібник. – Львів, 2001.
7. Значення складу адміністративного делікту в юрисдикційній діяльності органів внутрішніх справ // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. – 1995. – № 2. – 0,25 д.а.
8. Проблеми і місце адміністративної деліктології в сучасних умовах реформування суспільства // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. – 1996. – №3. – 0,6 д.а.
9. Деякі аспекти віктимності і моральності в адміністративній деліктології // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. – 1996. – № 4. – 0,7 д.а.
10. Методи регулювання профілактики адміністративних правопорушень // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. – 2002. – №1. – 0,4 д.а.

ОСТАП'ЮК
Мирослав Ярославич

Кандидат економічних наук, професор. Професор кафедри обліку і контролю в невиробничій сфері Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-20-07.

Народився 3 липня 1947 р. в м. Тернополі.

Навчався у Львівському сільськогосподарському інституті, Тернопільському фінансово-економічному інституті (сьогодні Тернопільська академія народного господарства), який закінчив у 1972 році. Навчався в аспірантурі при Львівському державному університеті. В 1982 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Питання вдосконалення обліку праці і заробітної плати на підприємствах і об'єднаннях місцевої промисловості (за матеріалами Тернопільської області).

Академік Міжнародної кадрової академії.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів – підприємства малого бізнесу.

М.Я. Остап'юк розробив пропозиції щодо вдосконалення бухгалтерського обліку за формами, які характерні для малих підприємств.. Брав участь у розробці плану рахунків для підприємств малого бізнесу.

М.Я. Остап'юк зробив внесок у розвиток теорії бухгалтерського обліку. Запропонував нову класифікацію рахунків бухгалтерського обліку а також класифікацію балансів за різними ознаками. Господарські процеси розглянув широко, включив до них процес створення підприємства і припинення його діяльності. Розробив методiku обліку і контролю робочого часу; методiku оцінки витрат і непродуктивних витрат робочого часу; методiku розподілу непрямих витрат та ін.

Опублікував три монографії:

1. Організація обліку і аналізу в умовах бригадного підряду. – К.: Техніка, 1998. – 9.6 д.а.

Розглядаються питання ведення бухгалтерського обліку в підрозділах підприємства.

2. Учет и анализ деятельности характерных подразделений предприятия. – М.: Финансы и статистика, 1992. – 9.1. д.а.

Розглядаються питання організації первинного та аналітичного обліку госпрозрахунковими підрозділами підприємств.

3. Теорія бухгалтерського обліку (історичні та методологічні аспекти). – Ужгород: УжДУ, 1998. – 13 д.а.

Подаються пропозиції щодо класифікації балансів, рахунків, розширення сфери обліку за господарськими процесами.

Опублікував у співавторстві і одноосібно 14 навчальних посібників і підручників загальним обсягом 105 д. а., зокрема:

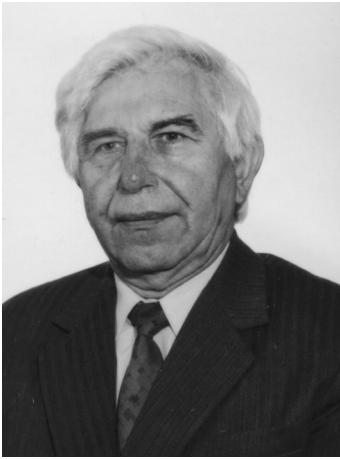
1. Теорія бухгалтерського обліку: Навч. посібник. – Ужгород: УНУ, 2001. – 162 с. (10,5 д. а.).

2. Облік та аналіз зовнішньоекономічної діяльності: Навч.-метод. посібник. – К.: КНЕУ, 2001. – 179 с. (10,5 д.а.).

3. Бухгалтерський облік в галузях економіки: Навч. посібник. – Ужгород: ПП «Графіка», 2002. – 142 с. (9,5 д. а.).

Опублікував 121 наукову працю, з них дві видані за кордоном (в Економічній академії у Вроцлаві, Польща, 1992 р.; Університеті м.Пряшева, Словаччина, 2002 р.).

Підготував п'ять кандидатів наук.

ПАВЛИШЕНКО
Михайло Миколайович

Доктор економічних наук. Професор Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-Дубляни, Львівський державний аграрний університет.

Народився 4 листопада 1935 р. в с. Верхнє Висоцьке Турківського району Львівської області.

У 1962 р. закінчив Львівський сільськогосподарський інститут (економічний факультет), у 1964-1967 рр. навчався в аспірантурі Львівського держуніверситету ім. І.Франка. В 1967 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Чистий дохід і рентабельність виробництва в колгоспах», а в 1979 р. – докторську дисертацію на тему «Форми вартості товару і утворення диференціальної ренти при соціалізмі». В 1968 р. присвоєно вчений ступінь кандидата економічних наук, у 1972 р. – вчене звання доцента кафедри політекономії. У 1980 р. здобув вчений ступінь доктора економічних наук і в 1983 р. – вчене звання професора кафедри політекономії зараз Львівського державного аграрного університету. В 1985 р. нагороджений значком «Відмінник вищої школи».

Основні показники наукової діяльності.

Сферою наукових інтересів є з'ясування суті і закономірностей розвитку товарних відносин у сучасних умовах, і зокрема, в сільсько-господарському виробництві. Обґрунтував суть госпрозрахунку як підсистему соціалістичних виробничих відносин із власними категоріями, побудовану винятково на використанні товарних відносин. Розкрив механізм формування госпрозрахункових категорій, зокрема витрат виробництва, прибутку ціни і госпрозрахункової власності. Довів, що диференціальна рента при соціалізмі утворюється на основі

госпрозрахункових відносин і розкрив механізм цього утворення.

Уточнив методику визначення вартості товару і грошей, розкрив зміст закону єдності товарного і грошового обігу і на його основі довів, що до інфляції грошей веде не тільки їх емісія, а й штучне підвищення цін. Показав, що однією з найголовніших причин інфляції 1992-1996 рр. була політика шокової терапії та лібералізації цін.

Розкрив об'єктивні причини модифікації вартості товару та механізм формування вартості виробництва, вартості відтворення (ринкової вартості), ціни виробництва як різновидності вартості відтворення і ринкової ціни як кінцевої форми прояву вартості товару і таким чином заклав основу для обмеження ринкової теорії ціноутворення з трудовою теорією цін. Обґрунтував суть і механізм дії закону ринкової вартості.

В даний час вивчає суть і закономірності розвитку приватної власності. Обґрунтував зміст трудової і нетрудової приватної власності і закономірності їх розвитку, єдність та відмінності індивідуальної, колективної і загальнонародної власності, об'єктивну необхідність та шляхи реалізації роздержавлення і приватизації соціалістичної власності.

М.М.Павлишенко є автором понад 200 друкованих праць, зокрема:

1. Госпрозрахункова ціна і прибуток при соціалізмі (модифікація вартості товару): Монографія. – Львів: Вища школа, 1974. – 192 с.
2. Диференціальна рента і ціноутворення в соціалістичному сільському господарстві: Монографія. – Львів: Вища школа, 1976. – С.240 (Співавтори - Петров В.С., Мартинюс С.Г., Михасюк Р.І.) 240 с..
3. Товарные отношения в условиях социализма: Монографія. – Львов: Вища школа, 1987. – 216 с..
4. Виробничі відносини, їх суть і закономірності розвитку: Посібник. – Львів, 1996. – 96 с.
5. Товарні відносини, їх суть і закономірності розвитку: Посібник. – Львів, 1998. – 120 с..
6. Розвиток товарного виробництва в умовах кооперації праці: Посібник. – Львів, 1999. – 140 с.
7. Ринковий механізм регулювання розвитку товарного виробництва: Посібник. – Львів, 2001. – 98 с.

ПАВЛОВ Володимир Іванович

Доктор економічних наук, професор, Заслужений економіст України, академік Академії економічних наук України та Української Академії економічної кібернетики. Завідувач кафедри економіки та підприємництва Луцького державного технічного університету.

Службова адреса: Волинська область, м. Луцьк, вул. С. Ковалевської, 29. Тел. 5-40-13.

Народився 1 травня 1946 р. у м. Генічеську, Херсонської області.

Закінчив у 1965 році Херсонський машинобудівний технікум, а в 1975 р. – економічний факультет Вищої школи профспілкового руху ВЦРПС (ВШПР ВЦРПС, м. Москва). Навчався в аспірантурі ВШПР ВЦРПС у 1975-1978 рр.

Захистив кандидатську дисертацію за темою «Шляхи підвищення ефективності колективних форм організації праці» в 1979 р. в ВШПР ВЦРПС (м. Москва). Захистив докторську дисертацію за темою «Політика регіонального розвитку в умовах ринкової трансформації (теоретико-методологічні аспекти та механізми реалізації)» у 2001 р. в Інституті регіональних досліджень НАН України (м. Львів).

Кандидат економічних наук з 1979 р.; доцент кафедри економіки і організації виробництва з 1986 р.; професор кафедри економіки і управління виробництвом – з 1996 р.; доктор економічних наук – з 2001 р.

Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений економіст України» 1998 р. Нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (1997), медаллю ВДНГ Української РСР (1985), ювілейною медаллю «За доблестный труд» (1970). Академік Академії економічних наук України (2002) та академік Української Академії економічної кібернетики (2001).

Основні показники наукової діяльності. Результати досліджень відображені у 264 публікаціях, з яких 96 наукового та 168 навчально-методичного характеру. Видано 17 книг, в тому числі одноосібні

монографія та навчальний посібник:

Павлов В.І. Політика регіонального розвитку в умовах ринкової трансформації: Монографія. – Луцьк: Надстир'я, 2000. – 580 с.;

Павлов В.І. Основи підприємництва: Навч. посібник. - Луцьк: Надстир'я, 1998. – Т.1 – 204 с.; Т.2 – 212 с.; Т. 3 – 212 с.

Підготував дев'ять кандидатів наук.

Очолює Волинську обласну організацію Спілки економістів України. Входить до складу редакційних колегій науково-практичного журналу «Регіональна економіка» Інституту регіональних досліджень НАН України, наукового вісника Волинського державного університету ім. Лесі Українки «Міжнародні відносини», збірника наукових праць Луцького державного технічного університету «Проблеми раціонального використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону: фінансова політика та інвестиції».

Опубліковано монографії:

1. *Павлов В.І., Павлюк В.М.* Регіональний агросервісний комплекс в умовах становлення ринкових відносин / Під ред. Писаренко С.М. – Луцьк: Надстир'я, 1995.

2. Кривицький А.Ф., *Павлов В.І.* Формування і розвиток територіально-виробничого комплексу міста (за матеріалами м. Луцька) / Під ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 1997.

3. *Павлов В.І., Черчик Л.М.* Рекреаційний комплекс Волині: теорія, практика, перспективи / Під ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 1998.

4. *Павлов В.І., Заремба В.М., Савош Л.В.* Реформування підприємств аграрної сфери регіону (за матеріалами Волинської області) / Під ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 1999.

5. *Павлов В.І.* Політика регіонального розвитку в умовах ринкової трансформації (теоретико-методологічні аспекти та механізми реалізації) / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 2000.

6. *Павлов В.І., Фурів І.І., Павліха Н.В.* Соціально-економічні наслідки Чорнобильської катастрофи: адаптація, проблеми / Під ред. Долішнього М.І., Клімчука Б.П., Божидарника В.В. – Луцьк: Надстир'я, 2000.

7. *Павлов В.І., Колісник Б.І. Ткачик В.І., Шубалий О.М.* Ефективність функціонування лісопереробних підприємств регіону (на прикладі ДЛГО «Волиньліс») / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я,

2000.

8. *Павлов В.І., Черчик Л.М., Голян В.А.* Підприємництво в локальному рекреаційному комплексі: стратегія розвитку (за матеріалами Шацького району Волинської області) / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 2000.

9. *Павлов В.І., Кривов'язюк І.В.* Ринок цінних паперів в умовах приватизації: регіональний аспект / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 2002.

10. *Павлов В.І., Лукін С.О.* Економічний потенціал регіонального розвитку: діагностика та реалізація / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 2002.

11. *Павліха Н.В., Голян В.А.* Оптимізація використання та охорони природних ресурсів: регіональний контекст. Монографія) / Під заг. ред. Долішнього М.І. Відп. за вип. *Павлов В.І.* – Луцьк: Надстир'я, 2002.

12. *Павлов В.І., Ліпич Л.Г., Павліха Н.В.* Економіка підприємства: бакалавр, спеціаліст, магістр / Упорядник Н.В. Павліха. – Луцьк: Надстир'я, 2002. – 236 с.

Навчальні посібники:

1. *Павлов В.І.* Основи підприємництва: бізнес-планування. Навч. посібник. – Луцьк: Надстир'я, 1998.
2. *Павлов В.І.* Основи підприємництва: терміни бізнесу: Навч. посібник. – Т.2. – Луцьк: Надстир'я, 1998.
3. *Павлов В.І.* Основи підприємництва: менеджмент праці: Навч. посібник, Т. 3. – Луцьк: Надстир'я, 1998.
4. *Павлов В.І., Кривов'язюк І.В.* Приватизація державних підприємств: Курс лекцій / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 1998.
5. *Павлов В.І., Кривов'язюк І.В.* Ринок цінних паперів. Курс лекцій / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 1999.
6. *Павлов В.І., Кривов'язюк І.В.* Економічний механізм функціонування підприємства. Структурований конспект лекцій / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 1999.
7. *Павлов В.І., Павліха Н.В., Мишко О.В., Опьонова І.В.* Основи стандартизації, сертифікації та ідентифікації товарів: Навч. посібник / Під заг. ред. Долішнього М.І. – Луцьк: Надстир'я, 2002.

ПАЛИГА
Євген Миколайович

Доктор економічних наук, старший науковий співробітник. Голова Правління – Президент ВАТ «Львівський мотозавод»,

Службова адреса: м. Львів, вул. Городоцька, 174. Тел. 62-22-85.

Народився 15 серпня 1944 р. в с. Чаниж Буського району Львівської області.

У 1961 р. закінчив СПТУ і два роки працював трактористом у колгоспі с. Чаниж. У 1962 р. вступив до Золочівського технікуму сільського господарства. У 1964 р. був призваний на діючу військову службу, паралельно навчався і закінчив Озерський технікум механізації сільського господарства. В 1967 р. після демобілізації почав працювати на заводі «Сільмаш», у той же час навчався заочно у Львівському сільськогосподарському інституті, який успішно закінчив в 1975 р. і отримав спеціальність інженера-механіка, за кваліфікацією «Механізація сільського господарства», 20 років працював на виробництві з випуску і освоєння оприскувачів на об'єднанні «Львівхімсільгоспмаш», обіймав різні керівні господарські і громадські посади. В 1987 р. був призначений директором Львівського мотозаводу. Застосовував прогресивні технології виробництва конкурентоспроможних видів мототехніки, запровадив корпоративне управління підприємством. У 1995 р. здобув науковий ступінь кандидата економічних наук, а в 2002 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему «Корпоративне управління виробництвом в умовах постприватизаційних відносин» і отримав звання доктора економічних наук. Більше десяти років викладає економічні дисципліни в навчальних закладах та є головою ДЕК у Національному університеті «Львівська політехніка».

Основні показники наукової діяльності. Вчений-практик, основною сферою наукових інтересів якого є формування ефективної і стабільної економіки в Україні на основі впровадження ринкових механізмів у промисловості.

Науковою проблемою, що вирішує Є.М. Палига, є дослідження теоретичних та методологічних проблем корпоративного управління промисловим виробництвом в умовах постприватизаційних відносин, його місія, структура основних функцій і забезпечувальних підсистем здійснення.

Запропоновані організаційно-економічні засади і методичні положення розробки механізмів реалізації засад корпоративного управління промисловості регіонів, пропонуються заходи державного регулювання процесів утворення корпорацій і становлення корпоративного управління.

Основні положення дослідження опубліковано у персональній монографії, чотирьох колективних монографіях та у 23 наукових роботах.

У монографії «Соціально-економічний механізм формування ефективної економіки» висвітлені концептуальні теоретичні, методологічні та практичні аспекти формування ефективної і стабільної економіки в ринкових умовах на прикладі акціонерних товариств у галузі машинобудування. На підставі узагальнення вітчизняного та зарубіжного досвіду обґрунтовані напрями підвищення ефективності функціонування акціонерних товариств та соціально-економічні механізми їх реалізації.

ПАНЧИШИН
Степан Михайлович

Кандидат економічних наук, професор кафедри економічної теорії Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул. Університетська, 2.

Народився 18 серпня 1950 р. в с. Зіболки, тепер Жовківського району Львівської області. У 1967 р. закінчив середню школу і вступив на економічний факультет Львівського державного університету, який закінчив з відзнакою у 1972 р. У 1972-1974 рр. працював асистентом кафедри політичної економії Львівського університету, а в 1974-1977 рр. навчався в аспірантурі при цій кафедрі. У 1977 р. захистив кандидатську дисертацію “Складна праця в умовах сучасного капіталізму”. У 1978 р. обрано на посаду доцента кафедри, а в 1998 р. – професора кафедри економічної теорії Львівського державного університету. С.М. Панчишин є нині професором кафедри економічної теорії Львівського національного університету ім. І. Франка.

Проходив стажування і читав курс лекцій з проблем перехідної економіки та економіки України в Мічиганському університеті (США, 1993), Вейнському університеті (США, 1994), Канзаському університеті (США, 1995), Університеті Джорджа Вашингтона (США, 2001).

Основні показники наукової діяльності. Досліджує еволюцію товарної форми виробництва, макроекономічне регулювання та українську економічну термінологію. Автор більше 100 наукових та науково-методичних праць. У 1990 р. опублікував монографію “Вартісні відносини в умовах сучасного капіталізму” (Львів: Світ, 1990. – 216 с.), в якій одним з перших у вітчизняній економічній літературі показав обмеженість затратного тлумачення вартості блага, простежив еволюцію макроекономічної координації у розвинутій ринковій

економіці. У 2001 р. видав навчальний посібник “Макроекономіка” (К.: Либідь, 2001. – 616 с.). Це перший одноосібний вітчизняний підручник з макроекономіки, в якому автор узагальнює надбання світової макроекономіки і, враховуючи особливості сучасного стану економіки України, подає власне тлумачення багатьох макроекономічних явищ і категорій.

Професор С.М. Панчишин – науковий редактор і співавтор дев’яти монографій, підручників і навчальних посібників, в тому числі “Економіка України: 10 років реформ” (Львів, 2001. – 496 с.); “Економічна теорія: макро- і мікроекономіка” (К.: Альтернативи, 2001. – 606 с.); “Економіка для учнів 10-11 класів” (К.: Знання, 1997; К.: Либідь, 1999, 2002. – 384 с.).

Професор С.М. Панчишин є науковим редактором і одним із перекладачів десять відомих англомовних підручників, у тому числі “Макроекономіка” (К.: Основи, 1995. – 572 с.) та “Мікроекономіка” (К.: Основи, 1998. – 676 с.) лауреата Нобелівської премії економіки Поля Самуельсона; “Економіка грошей, банківської справи та фінансових ринків” Ф. Мишкіна (К.: Основи, 1998. – 963 с.), “Макроекономіка” Г. Манківа (К.: Основи, 2000. – 589 с.). Як науковий редактор і перекладач зробив помітний внесок у формування української економічної термінології з макро- і мікроекономіки.

Підготував шість кандидатів економічних наук.

ПЕТРОВИЧ Йосиф Михайлович

Доктор економічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії інженерних наук та Міжнародної академії науки і практики організації виробництва. Завідувач кафедри «Економіки підприємства і менеджменту» Львівського національного інституту «Львівська політехніка».

Службова адреса: 99013 м. Львів, вул. Степана Бандери, 12.

Народився 24 липня 1934 р. в с. Вовча Старосамбірського району Львівської області. У 1954 р. закінчив з відзнакою Самбірський статистичний технікум. У 1959 р. закінчив навчання на механічному факультеті Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Економіка і організація машинобудівної промисловості», отримав кваліфікацію інженера-економіста. З 1959 до 1960 р. працював на інженерних посадах у науково-дослідному секторі Політехнічного інституту, а в 1960-1963 рр. – в Інституті суспільних наук АН УРСР молодшим науковим співробітником у відділі економіки. З 1963 по 1965 р. навчався в аспірантурі при кафедрі «Економіка та організація галузей промисловості» Львівського політехнічного інституту. З 1965 р. працював на посаді старшого наукового співробітника у Львівському відділенні Інституту економіки АН УРСР. У 1967 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Резерви збільшення виробничих потужностей машинобудівних заводів і шляхи їх використання» і отримав ступінь кандидата економічних наук. У 1970 році отримав вчене звання старшого наукового співробітника за спеціальністю «економіка, організація і планування народного господарства». У 1983 р. захистив докторську дисертацію в Інституті економіки промисловості АН УРСР у м. Донецьку на тему «Організація інтенсивного використання виробничих потужностей підприємств машинобудування (теорія і методи)» і отримав науковий ступінь доктора економічних

наук. У 1985 р. присвоєно вчене звання професора зі спеціальності «Економіка, планування і організація управління промисловістю і її галузями». Указом президента України від 29 вересня 1994 р. присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». В грудні 1991 р. рішенням загальних зборів Академії інженерних наук України обраний академіком. В 2002 р. обраний академіком Міжнародної академії науки і практики організації виробництва. З 1985 р. працює завідувачем кафедри економіки та організації машинобудування та приладобудування. У 1996 році (тепер кафедра Економіки підприємства і менеджменту) Національного університету «Львівська політехніка».

Основні показники наукової діяльності. Досліджує широке коло проблем економіки і організації промислового виробництва. Сформував науковий напрям «Організаційно-економічні проблеми інтенсивного використання виробничого потенціалу», який став науковою школою, відомою в Україні та за її межами. Вперше здійснив і науково обґрунтував постановку проблеми інтенсивного використання виробничих потужностей промислових підприємств і розробив наукові основи її розв'язання. Сформулював принципово нові теоретичні положення щодо організації інтенсивного використання виробничих потужностей, обґрунтував і ввів у науковий обіг критерій оцінки рівня інтенсивного використання, розробив шляхи удосконалення методології визначення виробничих потужностей. Професор Й.М.Петрович ґрунтовно дослідив закономірності формування резервів виробничого потенціалу і розробив методологію їх використання. Зокрема, обґрунтував доцільність поділу наявних резервів на комплексні і некомплексні, розробив методи економічної оцінки варіантів ефективної побудови системи машин та систему економіко-математичних моделей і алгоритмів вирішення задач на ЕОМ для найбільш раціонального вибору таких варіантів.

З початку 90-х років минулого століття вчений здійснив корекцію наукового напрямку, який очолює. Тепер основну увагу зосередив на Проблемах адаптації та інтенсивного використання виробничого, інноваційного та організаційно-управлінського потенціалу промислових підприємств в умовах ринкової трансформації економіки. В межах даного напрямку здійснено розробки, пов'язані зі структурною перебудовою економіки, серед яких значне місце відведено дослідженню питань управління адаптацією виробничого та науково-

технічного потенціалу промислових підприємств до ринкових умов господарювання, обґрунтовано напрями та шляхи здійснення конверсії, диверсифікації та перепрофілювання підприємств, сформульовано основи і засади управління цими процесами, обґрунтовано необхідність застосування при цьому критерію стабільної ефективності, стратегічної, структурної та операційної гнучкості.

Серед наукових інтересів вченого важливе місце займає також проблема узгодженого функціонування досконалих економічних, організаційних та мотиваційних механізмів, їх вплив на використання виробничого, корпоративного та особистісного потенціалів. З проблематики цих наукових напрямів під керівництвом та консультуванням Й.М.Петровича захищено 22 кандидатських та дві докторські дисертації. На даний час аспірантами та здобувачами завершено підготовку п'яти кандидатських дисертацій, двоє працюють над докторськими і 12 – над кандидатськими дисертаціями.

Результати наукової діяльності вченого знайшли відображення в наукових монографіях, статтях та наукових посібниках. Серед них слід відзначити:

1. Интенсификация использования производственных мощностей предприятий машиностроения. – К.: Техніка, 1984. – 207 с.
2. Планирование использования системы машин. – Львів: Світ, 1990. – 188 с.
3. Производственная мощность и экономика предприятия. – М.: Экономика, 1990. – 180 с.
4. Організація підприємництва в Україні. Навч. посібник з грифом Міністерства освіти і науки України (у співавторстві, за редакцією Петровича Й.М.) – Львів: Оксарт, 2000. – 320 с.
5. Економіка виробничого підприємництва: Навч. посібник з грифом Міністерства освіти і науки України (у співавторстві, за ред. Петровича Й.М.). 2-ге вид. перероб. і доп. – К.: Знання, 2001. – 406 с.

На даний час вчений опублікував більше 420 наукових робіт. Серед них понад 30 монографій і книг, шість навчальних посібників, п'ять із них мають гриф Міністерства освіти і науки.

ПИЛИПЕНКО
Пилип Данилович

Доктор юридичних наук, професор.
Завідувач кафедри трудового, аграрного та екологічного права юридичного факультету Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000
м. Львів, вул. Січових стрільців, 14.
Тел. 96-47-97.

Народився 24 жовтня 1953 р. у с. Лука Барська Барського району на Вінниччині. У 1976 р. закінчив Львівський державний університет, юридичний факультет Дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата юридичних наук на тему «Локальне правове регулювання праці осіб на підприємствах агропромислового комплексу» захистив у 1985 р. Докторську дисертацію «Проблеми теорії трудових правовідносин в умовах переходу до ринкової економіки» - у 2001 р.

Основними напрямками наукової діяльності є дослідження правового забезпечення трудових відносин в умовах переходу України до ринкової економіки. У наукових працях - монографіях, статтях, тезах виступів на наукових конференціях - розкриваються проблеми теорії трудового права, принципи правового регулювання відносин найманої праці, правовий статус працівників, роботодавців та інших учасників трудових правовідносин. З нових позицій з'ясовуються загальнотеоретичні засади юридичних фактів, властивих трудовому праву, та трудового договору як основної підстави для виникнення трудових правовідносин.

Науковий доробок становлять дві монографії, понад 80 статей та методичних розробок, два навчальні посібники, участь у чотирьох підручниках з основ правознавства та підручники з трудового права для студентів вищих навчальних закладів за редакцією автора.

Підготував трьох кандидатів юридичних наук.

ПИСАРЕНКО
Світлана Марківна

Доктор географічних наук, професор кафедри міжнародних економічних відносин факультету міжнародних відносин Львівського національного університету ім. І. Франка. Провідний науковий співробітник Інституту регіональних досліджень НАН України.

Службова адреса: 70026 Львів, вул. Козельницька, 4. Тел. 70-70-89.

Народилася 24 грудня 1937 р. у м. Гомелі (Білорусь). У 1961 р. закінчила Чернівецький державний університет, географічний факультет, з відзнакою.

З 1967 по 1971 р. навчалася в аспірантурі (без відриву від виробництва) у Львівському державному університеті ім. І. Франка зі спеціальності «Економічна географія». У 1974 р. захистила кандидатську дисертацію (кандидат географічних наук) на тему «Чернівецький економічний вузол (формування, структура та тенденції розвитку)» у Львівському державному університеті ім. І. Франка.

У 1990 р. захистила докторську дисертацію (доктор географічних наук) на тему «Трудові ресурси і територіальна структура суспільно-територіального комплексу (економіко-географічні аспекти дослідження)» у Відділенні географії Інституту геофізики НАН України.

Вчене звання професора отримала у 1994 р. зі спеціальності «Розміщення продуктивних сил, економіка районів України».

Нагороджена Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Трудову діяльність розпочала у 1961 р. До 1962 р. працювала в аеропорту м. Астрахані на посаді інженера-синоптика. З 1962 по 1966 р. – в школі-інтернаті №2 міста Чернівці викладачем географії. У 1966-1971 рр. – в Чернівецькому обласному статистичному управлінні на посаді економіста, а в подальшому – старшого економіста. В 1973-1995 рр. працювала у Львівському відділенні Інституту економіки НАН

України, на базі якого у 1996 р. було створено Інститут регіональних досліджень НАН України, (працюю тут дотепер. Займала посади молодшого, старшого, провідного наукового співробітника. Одночасно працює на посаді професора кафедри міжнародних економічних відносин факультету міжнародних відносин Львівського національного університету ім. І. Франка.

Основні показники наукової діяльності. Основна сфера наукової діяльності - вивчення проблем регіональної політики України, особливостей її реалізації в умовах трансформації економічної системи України, переходу до ринкових умов господарювання; дослідження сучасних проблем європейської інтеграції, місця України в цих процесах, роль і значення транскордонного співробітництва, євро регіонів у розширенні зовнішньоекономічних зв'язків України з країнами Центральної і Східної Європи, особливо у зв'язку з розширенням Європейського Союзу на Схід. Досліджуються питання організаційно-економічних механізмів реалізації регіональної політики Європейського Союзу, її роль у вирішенні проблем соціально-економічного розвитку країн-членів Європейського Союзу.

С.М. Писаренко автор одноосібної монографії – «Целевое планирование и территориальные комплексы». (К.: Наукова думка, 1983). У праці висвітлені основні принципи програмно-цільового підходу до планування територіальних комплексів і управління ними. Класифікація цільових комплексних програм подана у тісному взаємозв'язку з типологією територіальних комплексів. Висвітлюється досвід програмно-цільового управління в Україні.

Опубліковано 235 наукових праць, серед них - статті у закордонних періодичних виданнях та матеріалах конференцій, в яких брала участь (англійською, польською та сербською мовами).

Підготовлено 12 кандидатів наук.

ПІТЮЛИЧ Михайло Іванович

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії, проректор Ужгородського національного університету.

Службова адреса: 88014 Ужгород, пл. Народна, 3. Тел. 4-32-50, 3-42-92.

Народився 11 жовтня 1950 р. в смт. Великий Березний Великоберезнянського району Закарпатської області.

Закінчив історичний (1976), а згодом економічний (1982 р.) факультети Ужгородського національного університету. Навчався в аспірантурі львівського Інституту регіональних досліджень (1982–1984) та докторантурі (1990–1993). Кандидатську дисертацію захистив у 1984 р. на тему «Управління розподілом та перерозподілом трудових ресурсів в регіоні». У 1993 р. захистив докторську дисертацію на тему «Територіальна організація зайнятості та механізм її регулювання в умовах становлення ринкових відносин».

Основні показники наукової діяльності. Сферою наукових інтересів є трудоворесурсна проблематика, зайнятість населення, формування територіальних механізмів регулювання трудових відносин, організація самостійної зайнятості, трудова міграція, транскордонне співробітництво в сфері реалізації трудового потенціалу. З даної проблеми опубліковано чотири монографії: «Маневр трудовими ресурсами» (1990), «Формування економічного механізму регулювання зайнятості в умовах становлення ринкових відносин» (1994), «Трудовий потенціал регіону: стратегія розвитку і функціонування» (1998), «Область еколого-економічного розвитку» (2000).

Всього М.І. Пітюлич є автором понад 100 наукових праць, п'ять з них опубліковані в Угорщині, Словаччині, Польщі. Підготував п'ять кандидатів наук.

Видав навчальні посібники «Основи економічної теорії» (1998) та «Підготовка менеджерів» (1996).

ПОБУРКО
Ярослав Олексійович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач міжвідомчого відділу методології регіональної та транскордонної статистики Інституту регіональних досліджень НАН України та НДІ статистики Держкомстату України,

Службова адреса: 79026 м. Львів, вул.
Козельницька, 4. Тел.: 70-71-68.

Народився 8 березня 1944 р. у с. Тучапи Городоцького району Львівської області.

У 1968 р. закінчив механіко-економічний факультет Львівського національного університету ім. І. Франка.

У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Формування завдань виробничим виконавцям (на прикладі підприємств деревообробки)”.

У 1993 р. захистив докторську дисертацію на тему “Виробничий потенціал: проблеми формування розвитку”.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів:

- Економіко-математичне моделювання задач календарного планування.
- Економічне прогнозування розвитку регіону.
- Розробка теорії та методології кількісного оцінювання соціально-економічного розвитку території і регіонів.

У науковій роботі чималу увагу приділив таким питанням, як:

- економіко-математичні моделі розв’язання задач календарного планування (завантаження–розвантаження сушильних камер деревообробного цеху; відвантаження продукції багатомономенклатурного деревообробного виробництва; графіки планових ремонтів устаткування великого підприємства).
- методичні рекомендації щодо розробки комплексних програм

-
- соціально-економічного і науково-технічного розвитку регіону;
- методологія розрахунку інтегральних статистичних показників оцінки соціально-економічних явищ і процесів;
 - методологія комплексної оцінки соціально-економічного стану регіону;
 - математико-статистична модель розподілу бюджетних ресурсів, що формуються на території, між регіонами;
 - методологія комплексної оцінки темпів економічного зростання регіону;
 - методологія комплексної оцінки рівня економічного стану регіону;
 - методологія комплексної оцінки розподілу результативності економічної діяльності по регіонах України (регіонах адміністративної області);
 - методологія оцінки рівномірності економічного розвитку регіонів України (регіонів адміністративної області).

Всього опублікував понад 100 наукових праць, у т.ч. одну монографію “Статистика соціально-економічного розвитку території і регіонів” (Львів: ІРД НАН України. – 2003. – 250 с.).

Підготовлено одинадцять кандидатів економічних наук.

Організував щоквартальне видання додатку до журналу “Регіональна економіка” – “Регіони України. Економіко-статистичні порівняння”.

ПОПЛАВСЬКИЙ
Василь Григорович

Доктор економічних наук, професор
Львівського державного аграрного
університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-
Дубляни.

Народився 4 квітня 1935 р. в с. Кустині Радеківського району
Львівської області.

Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут у 1958 р.
Навчався в аспірантурі з червня 1962 р. по серпень 1965 р.

У 1966 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Економічне
обґрунтування структури посівних площ в бурякосійній зоні
Львівщини” (Одеський сільськогосподарський інститут).

Докторську дисертацію на тему «Економічна ефективність
бурякоцукрового підкомплексу АПК західноукраїнського регіону»
захистив у 1995 р. (Тернопільська академія народного господарства).

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових досліджень - проблеми аграрної економіки і зокрема
бурякоцукрового виробництва, хоча розглядається більш широкий
аспект народногосподарської економіки.

В.Г. Поплавський є автором близько 150 наукових публікацій,
зокрема таких як:

1. Економічна політика України: Навч. посібник. – Львів: МАУП,
2002. – 268 с.

Показано закономірності, правила та принципи формування
економічних програм держави; обґрунтовано вибір цілей і ефективних
інструментів їх досягнення; піднімаються питання розвитку
національної економіки та економічної політики вітчизняного
господарства.

2. Бурякоцукровий підкомплекс України: стан, проблеми, перспективи: Монографія. – Львів: ЛДАУ, 2001. – 164 с.

Викладено основи ринкових відносин у бурякоцукровому підкомплексі, дано оцінку сучасного стану бурякоцукрового виробництва та розкрито чинники його ефективності, подано прогноз розвитку підкомплексу.

3. Агропромышленная интеграция в свеклосахарном подкомплексе: Монографія. – Львів: Вища школа, 1981. – 154 с.

Розглядаються проблеми бурякоцукрового агропромислового підкомплексу, обґрунтовується розвиток агропромислової інтеграції в бурякоцукровому виробництві, досліджується питання ефективності буряковиробництва, вплив агропромислової інтеграції на соціальний розвиток села.

4. Економіка сільського господарства. – К.: Вища школа, 1981.

5. Економіка сільського господарства. – К.: Вища школа, 1990.

6. Механізоване вирощування цукрових буряків. – К.: Вища школа, 1991.

За кордоном опублікована одна.

Підготував двох кандидатів економічних наук.

Перспективні напрями наукових пошуків – розкриття суті соціально-економічних аспектів безробіття та зайнятості населення України; проблеми формування людського капіталу; розрахунки ефективності функціонування спеціальних економічних зон; інвестиції в українську економіку, реформування економіки в агросфері, а також глобалізація української економіки.

ПУШКАР
Михайло Семенович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри бухгалтерського
обліку в Тернопільській академії народ-
ного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тер-
нопіль, вул. Львівська, 11.

Народився на Вінниччині в 1940 р.
Закінчив Одеський кооперативний технікум (1959), економічний
(1965) та географічний (1967) факультети Пермського державного
університету.

Працював старшим бухгалтером та ревізором у споживчій кооперації
на Уралі, старшим бухгалтером Алтаймоторзаводу (Барнаул),
викладачем управління підготовки кадрів ЦСУ РРФСР (Барнаул).
Закінчив аспірантуру Київського державного університету і захистив
кандидатську дисертацію на тему «М'ясна промисловість Південно-
Західного району: питання територіальної організації» (1973). З
1971 р. працює на кафедрі бухгалтерського обліку в промисловості
Тернопільської академії народного господарства на посадах викладача,
старшого викладача, доцента. З 1991 р. – професор кафедри. У 2000 р.
захистив докторську дисертацію на тему «Тенденції та закономірності
розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні
аспекти). Працює завідувачем кафедри бухгалтерського обліку в Терно-
пільській академії народного господарства з 1984 р.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів: теорія та практика менеджменту,
маркетингу, теорія та історія бухгалтерського обліку, фінансовий та
управлінський облік, аудит, контролінг, розміщення продуктивних сил,
географія зарубіжних країн.

Опублікував близько 140 наукових праць, в тому числі підручники
і посібники для вузів, кілька монографій, статті та тези виступів на

наукових конференціях. Автор понад 60 методичних посібників для студентів.

Підготував трьох кандидатів економічних наук.

Основні публікації:

1. Бухгалтерский учет в строительстве: Учебник для вузов. – Львов: Вища школа, 1984. – 272 с.
2. Забалансовый учет. – М.: Финансы, 1982. – 48 с.
3. Бухгалтерский учет в производственных объединениях: Монография. – Львов: Світ, 1990. – 188 с.
4. Бухгалтерский учет в системе управления: Монография. – М.: Финансы и статистика, 1991. – 176 с.
5. Основы маркетинга. – Тернопіль: Вісник, 1992. – 80 с. (у співавторстві).
6. Аналіз господарської діяльності: Посібник для бізнесменів. – Тернопіль: Оріон, 1993. – 48 с. (у співавторстві).
7. Управлінський облік. – Тернопіль: Поліграфіст Лтд, 1995. – 164 с.
8. Управлінський облік: 2-ге вид. – Тернопіль: Поліграфіст Лтд, 1997. – 160 с.
9. Бухгалтерський облік: основи методології та організації. Підручник для вузів. – Тернопіль: Таля, 1997. – 266 с. (у співавторстві).
10. Тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні аспекти): Монографія. – Тернопіль: Економічна думка. – 422 с.
11. Фінансовий облік: Підручник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2002. – 628 с.
12. Історія бухгалтерського обліку: Посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2001. – 161 с. (у співавторстві).

РЕВЕРЧУК

Сергій Корнійович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри банківського і страхового бізнесу Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: м.Львів, пр.Свободи, 18, к. 302. Тел. 96-45-89.

Народився 15 листопада 1956 р. в с. Майдан-Голонищівський Летичівського району Хмельницької області.

У 1978 р. закінчив економічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка а з грудня 1980 р. по червень 1983 р. навчався в аспірантурі на кафедрі політекономії.

В 1983 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Дрібнотоварне виробництво в системі сучасної капіталістичної експлуатації (на прикладі країн розвинутого капіталізму)”. В 1997 р. захистив докторську дисертацію на тему “Мале підприємництво в Україні (макро- і мікроаспекти)”.

Основна сфера наукових інтересів: розробка теорії бізнесмології та інвестології для умов ринкової трансформації економіки.

Опублікував одноосібну монографію.

Реверчук С.К. “Малий бізнес: методологія, теорія і практика”.

У монографії на основі наукової методології аналізу теорії і практики малого бізнесу в командній та ринковій економіках досліджуються закономірності, механізми і тенденції функціонування та розвитку малого бізнесу в перехідній економіці України.

С.К.Реверчук – автор близько 200 наукових публікацій.

Підготував п'ять кандидатів економічних наук.

РЕГУЛЬСЬКИЙ Віктор Лук'янович

Кандидат юридичних наук, професор, заслужений юрист України. Перший ректор Львівського інституту внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ України.

Службова адреса: м. Львів, вул. Городоцька, 26.

Народився 1 січня 1940 р. в с. Кобилецьке Тиврівського району Вінницької області.

Закінчив Львівську спеціальну середню школу в 1965 р.; Львівський державний університет ім. І. Франка у 1977 р.. Кандидат юридичних наук з 1997 р., доцент (1996), професор (2000), заслужений юрист України (1998). Перший ректор Львівського інституту внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ України (1994-2002).

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (1999), десятима медалями; шістьма нагрудними знаками, серед них – «Почесний знак МВС України» (1995), «Хрест Слави» (2000).

Нагороджений премією МВС України «За розвиток науки, техніки та освіти» II ступеня (2000).

Лауреат Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості «Золота фортуна» (2000) та лауреат II Всеукраїнського конкурсу Спілки юристів України на краще професійне досягнення «Юрист року» у номінації «Юрист – організатор юридичної науки і освіти» за 2000 р.

Нагороджений орденами Української Православної Церкви Київського патріархату «Лицарської доблесті» II ступеня (1999) та «Христа Спасителя» (2001).

Член Міжнародної поліцейської асоціації, Спілки юристів України та Кримінологічної асоціації України.

Організатор міжнародного проекту «Гармонія» з Мічиганським державним університетом (США).

Основні показники наукової діяльності. *Сферу наукових інтересів* становлять проблеми оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ України, боротьби з незаконним розповсюдженням наркотиків, психотропних речовин та прекурсорів; історії виникнення, становлення та діяльності правоохоронних органів Західноукраїнської Народної Республіки часів національно-визвольних змагань українського народу періоду 1918-1921 рр.

Автор (співавтор) понад 60 наукових і науково-методичних праць, зокрема чотирьох монографій, одного підручника, семи навчальних посібників. Серед них:

1. Правові, морально-етичні та організаційні основи оперативно-розшукової діяльності: Монографія. – Львів, 1999. – 12,0 д.а. (авторська участь – 6,0 д.а.)
2. ЗУНР: становлення і захист завоювань (1918-1921 рр.): Монографія. – Львів, 1998. – 5,58 д.а. (авторська участь – 2,79 д. а.).

Автор низки праць, присвячених питанням розкриття злочинів у сфері економіки, попередження і розкриття злочинів, пов'язаних з корупційними діяннями, економічної безпеки як складової національної безпеки.

Співорганізатор та учасник науково-практичних та науково-теоретичних конференцій, зокрема:

- Міжнародної науково-практичної конференції «Права і свободи людини та сучасний суспільний прогрес» (24-25 лютого 1999 р., м. Ужгород).
- Всеукраїнської науково-теоретичної конференції «Засади християнської етики та формування світоглядних основ працівників органів внутрішніх справ» (29 квітня 1999 р., м. Львів).
- Всеукраїнської науково-практичної конференції «Організаційно-правові проблеми оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ у сучасних умовах» (20-21 травня 1999 р., м. Львів).

РИМАР

Микола Васильович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри обліку та аудиту
Українського державного лісотехнічного
університету.

Службова адреса: 80138 Львів-
Дубляни. Тел. 39-06-14.

Народився 2 грудня 1933 р. в с. Людвизах Шумського району Тернопільської області. Після закінчення 8-го класу школи в 1950 р. був заарештований і засуджений військовим трибуналом до 25 років позбавлення волі за приналежність і співпрацю з ОУН. У 1955 р. звільнений з-під варті і восени цього року мобілізований до лав Радянської армії. В 1958 р. вступив до Львівського лісотехнічного інституту, який закінчив у 1963 р. за спеціальністю «Лісове господарство». У 1969 р. закінчив механічний факультет Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова за спеціальністю «Технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти».

Впродовж 1963-1977 рр. працював на різних інженерних посадах (старший інженер лісового господарства, інженер-механік, інженер-нормувальник, начальник планово-нормативного бюро, начальник планово-економічного відділу, начальник планово-виробничого відділу) промислових підприємств.

У 1975 р. без відриву від виробництва захистив кандидатську дисертацію на тему «Технічний прогрес і ефективність використання основних фондів у машинобудуванні (на прикладі західних областей України)», а в 1990 р. за сукупністю праць – докторську дисертацію на тему «Організація господарського розрахунку в умовах територіально-міжгалузевої інтеграції (теорія і методи)». У 1991 р. присвоєно звання професора.

З 1977 р. працює у Львівському лісотехнічному інституті (нині Український державний лісотехнічний університет на посаді доцента,

завідувача кафедри економіки підприємств і організації виробництва, а з 1992 р. і по даний час завідує кафедрою обліку та аудиту.

Основні показники наукової діяльності. Опублікував понад 150 наукових праць, в тому числі дев'ять монографій, підручників і навчальних посібників. Автор трьох одноосібних монографій:

1. Внутрипроизводственный хозрасчет (проблемы совершенствования и эффективность применения). – Львов: Вища школа, 1986. – 12,2 д.а.
2. Интенсификация использования средств труда в новых условиях хозяйствования. – К.: Техніка, 1989. – 9 д. а.
3. Хозрасчет и арендный подряд. – Львов: Вища школа, 1989. – 7,2 д.а.

В одноосібних монографіях розглядалися питання:

- а) основні напрями вдосконалення внутрівиробничого госпрозрахунку; проблеми побудови раціональної системи внутрівиробничих госпрозрахункових показників; методи економічного аналізу; аналіз стану діючої нормативної бази і її вдосконалення та ін.
- б) використання засобів праці на підприємствах металообробної, хімічної, легкої, лісової і деревообробної промисловості; раціоналізація робочих місць, оптимізація термінів служби обладнання, розробка нормативів, створення територіально-міжгалузевих об'єднань; методика визначення і ефективність застосування показників засобів праці, впровадження прогресивної технології, нової техніки, комплексної механізації і автоматизації; економічний механізм ефективності використання засобів праці при новій формі інтеграції виробництва та ін.
- в) територіально-міжгалузева інтеграція виробництва; можливості резервів соціально-економічного розвитку міст і населених пунктів у нових умовах господарювання; нові форми організації виробництва; економічні нововведення і вдосконалення нових умов господарювання.

Створив наукову школу з питань раціонального використання і відтворення лісових ресурсів, а також вдосконалення і організації виробництва в умовах територіально-міжгалузевої інтеграції.

Професор М.В.Римар підготував 15 кандидатів наук, є консультантом трьох докторантів.

**РОМОВСЬКА Зорислава
Василівна**

Доктор юридичних наук, професор.
Заслужений юрист України. Професор
кафедри цивільного права і процесу
Львівського національного університету
ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул.
Університетська, 1. Тел. 96-47-60.

Народилася 18 вересня 1940 р. у м. Косові Івано-Франківської області. У 1957 р. закінчила Косівську середню школу, у 1962 р. – юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка.

З 1966 по 1968 р. навчалася в аспірантурі по кафедрі цивільного права Київського державного університету ім. Т. Шевченка.

У жовтні 1968 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Особисті немайнові права громадян СРСР».

З 1982 по 1984 р. навчалася в докторантурі.

У 1986 р. у Харківському юридичному інституті захистила докторську дисертацію на тему «Проблеми захисту в радянському сімейному праві».

Народний депутат України (1998-2002).

Основні показники наукової діяльності.

Сферу наукових інтересів становлять проблеми цивільного права, сімейного права, загальнотеоретичні аспекти законотворчості.

Співавтор проекту Закону України «Про власність», автор проекту Земельного Кодексу України (1992 р.), автор проекту Закону України «Про регламент Верховної Ради України».

Автор проекту Сімейного Кодексу України.

Член робочої Комісії з опрацювання проекту Цивільного Кодексу України. Автор двох книг проекту: «Особисті немайнові права фізичної особи», «Спадкове право» та семи глав у інших Книгах.

Член Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України із доопрацювання проекту Цивільного Кодексу України. За її дорученням здійснила наукове редагування та доопрацювання більшості статей проекту.

Брала участь в опрацюванні проекту Кримінального Кодексу України та проектів інших законів.

Опублікувала одноособові монографії:

1. Права та обов'язки батьків та дітей. – Львів, 1975.
Проаналізовано чинне на той час сімейне законодавство, практику його застосування, запропоновано зміни до Кодексу про шлюб та сім'ю УРСР.
2. Аліментні зобов'язання. – Львів, 1975.
Викладено особливості аліментних зобов'язань, зміст обов'язків щодо утримання одного з подружжя, дітей, інших членів сім'ї. Проаналізовано спірні питання розгляду судами цієї категорії сімейних спорів і запропоновано варіанти їх вирішення.
3. Защита в советском семейном праве. – Львов, 1985.
У монографії проаналізовано питання загальної теорії права, способи захисту сімейних прав. Праця містить цілий ряд пропозицій щодо удосконалення системи захисту сімейних прав.
4. Сімейний Кодекс України. Науково-практичний коментар. – К., 2002.

В книзі коментується кожна стаття кодексу, дається порівняльний аналіз попереднього і нового сімейного законодавства України, пропонуються конкретні поради щодо здійснення сімейних прав та виконання сімейних обов'язків.

РУЩАК
Михайло Юрійович

Доктор економічних наук, професор.
Професор кафедри економіки, менеджменту та маркетингу Ужгородського національного університету.

Службова адреса: 88000 м. Ужгород,
пл. Народна, 3. Тел. 3-72-48.

Народився 5 березня 1930 р. в с. Буштино Тячівського району Закарпатської області. В 1961 р. закінчив Львівський лісотехнічний інститут, факультет механічної технології деревини. Займався господарською діяльністю, працював в апараті облвиконкому, а з вересня 1986 року – в Ужгородському національному університеті. У 1974 р. на вченій раді із захисту кандидатських дисертацій при Київському інституті економіки Академії наук Української РСР захистив кандидатську дисертацію на тему «Экономические вопросы комплексного развития местной промышленности (на примере Закарпатской области), а в 1991 р. – на вченій раді із захисту докторських дисертацій при Раді з вивчення продуктивних сил Української РСР АН УРСР захистив докторську дисертацію на тему «Эффективность развития и территориальной организации местной промышленности (на примере Украинской ССР)».

Основні показники наукової діяльності. М.Ю. Рушак результативно працює над питаннями розвитку та раціонального розміщення підприємств місцевої промисловості України, концентрації виробництв, над організаційно-економічними проблемами управління науково-технічним прогресом та удосконаленням організаційної структури управління галуззю. Займається проблемами оптимального розміщення та функціонування малих промислових підприємств.

Професор М.Ю. Рушак дослідив передумови та проблеми розвитку малих промислових підприємств в Україні і запропонував шляхи

їх розв'язання. Вперше визначив переваги малих промислових підприємств над великими. Вчений розробив схему управління лісовим господарством області та запропонував шляхи розвитку та відтворення лісового господарства на умовах самоокупності.

Автор більше 55 наукових публікацій, в т. ч. трьох одноосібних монографій:

1. Развитие и размещение местной промышленности Украинской ССР. – Львів: Вища школа, 1980. – 176 с.

В монографії аналізуються рівень, напрям розвитку, територіальна організація місцевої промисловості Української РСР. Розглянуто фактори розміщення місцевої промисловості, питання концентрації виробництва і оптимальних розмірів підприємства та основні передумови і тенденції розвитку галузі. Внесені пропозиції щодо доцільної концентрації виробництва та удосконалення його територіальної організації.

2. Интенсификация производства в местной промышленности Украинской ССР (проблемы и направления). – Львів: Вища школа, 1989. – 184 с.

В монографії розглянуто організаційно-економічні проблеми управління науково-технічним прогресом і його вплив на ефективність виробництва в місцевій промисловості. Автор запропонував шляхи покращання якості планування науково-технічного прогресу, напрями удосконалення організаційної структури управління галуззю та вдосконалення зовнішньоекономічної діяльності місцевої промисловості.

3. Малі промислові підприємства в Україні: проблеми створення та оптимального розміщення. – Виноградів: районна друкарня, 2000. –156 с.

Монографія присвячена дослідженню проблем створення та оптимального розміщення малих промислових підприємств в Україні. Проаналізовано досліджено значення малих промислових підприємств та їх переваги в сфері бізнесу. Висвітлено передумови створення та оптимального розміщення малих промислових підприємств в Україні. Акцентовано увагу на проблемах розвитку малих промислових підприємств та запропоновано шляхи їх розв'язання.

САВЕЛЬСВ
Євген Васильович

Доктор економічних наук, професор.
Проректор, завідувач кафедри міжнародної економіки, фінансово-кредитних відносин і маркетингу Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46000 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. (0352) 33-47-73.

Народився 4 січня 1938 р. Закінчив Одеський кредитно-економічний інститут (нині – Одеський економічний університет) у 1960 р.

Аспірантура Донецького національного університету (1966), докторантура Ради з використання продуктивних сил України Академії наук Української РСР.

Теми захищених дисертацій:

- кандидатської: «Заробітна плата як форма матеріального стимулювання підвищення ефективності виробництва»;
- докторської: «Методологічні проблеми організації змагання у промисловості».

Головний редактор «Журналу європейської економіки»; редактор «Вісника Тернопільської академії народного господарства» і «Народностопански архив» (Болгарія).

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів: міжнародна економіка, маркетинг.

Науковий пошук спрямований на вирішення таких проблем:

- удосконалення форму заробітної плати, адаптованої до вартості робочої сили;
- створення методики оцінки діяльності працівників і підприємств;
- розробка системи інтеграції України в Європейський Союз;
- формування основ маркетингової діяльності в умовах перехідної економіки та виходу українських підприємств на світовий ринок.

Одноосібні монографії:

1. Соціалістическе соревнованіе. Методическіе проблемі управління. – Львов: Вища школа, 1981. – 10,0 д. а.

Розроблена концепція змагання як форми конкуренції в умовах соціально орієнтованої ринкової економіки. Запропоновані методи оцінки діяльності на різних ієрархічних рівнях (від працівника до міністерства), що охоплюють сферу економічних і соціальних аспектів діяльності у сфері виробництва.

2. Загальна стратегія маркетингу. – К., 1993. – 5,5 д.а.

Розроблена загальна стратегія маркетингу, яка має становити основу маркетингової діяльності українських підприємств.

3. Міжнародний маркетинг. – К.: Інститут системних досліджень, 1994. – 11,2 д.а.

Вперше в українській науковій літературі обґрунтовано систему форм і методів міжнародного маркетингу підприємств з перехідною економікою.

4. Маркетинг нового продукту. – К.: Інститут системних досліджень, 1994. – 7,0 д.а.

Обґрунтовано концепцію маркетингового підходу до розробки нового продукту і його просування на вітчизняному і зарубіжному ринках для українських підприємств.

Загальна кількість наукових публікацій – 233.

За кордоном, зокрема в Болгарії, Німеччині, Польщі, Словенії, опубліковано 16 праць.

СИНЯКЕВИЧ Ігор Макарович

Доктор економічних наук, професор. Віце-президент Лісівничої академії України, заслужений працівник народної освіти України. Завідувач кафедри економіки і менеджменту лісових підприємств Українського державного лісотехнічного університету.

Службова адреса: 79057, м. Львів, вул. Генерала Чупринки, 105/512. Тел. 35-43-74.

Народився 16 травня 1940 р. в м. Березно Рівненської області. У 1964 р. закінчив Львівський лісотехнічний інститут за спеціальністю «Лісове господарство». В 1977 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук на тему «Економічна ефективність виробництва і споживання технологічної тріски з відходів лісозаготівель і маломірної деревини від рубок догляду за лісом» у Ленінградській лісотехнічній академії ім. С.М. Кірова, а в 1990 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора економічних наук на тему «Еколого-економічні основи стимулювання комплексного лісокористування (на прикладі Української РСР)» в Московському лісотехнічному інституті.

Віце-президент Лісівничої академії України, заслужений працівник народної освіти України. Нагороджений медалями ВДНГ СРСР, «Ветеран праці» та знаком «Відмінник освіти».

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів: економічне стимулювання раціонального природокористування, екологічна і лісова політика. Опублікував 150 наукових праць.

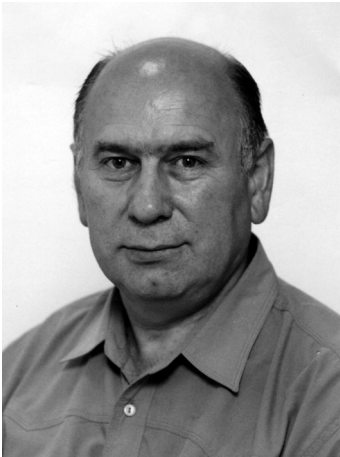
Одноосібні монографії і підручники:

1. Стимулирование эколого-экономической эффективности лесопользования. Депонирована во ВНИПИЭИлеспроем (Москва, 1835-лб). – 1986. – 356 с.
2. Економіка галузей лісового комплексу: Навч. підручник. – Львів:

Світ. – 1996. – 182 с.

3. Економіка природокористування: Навч. посібник. – К.: ІЗМН. – 1996. – 156 с.
4. Економіка лісокористування: Навч. підручник. – Львів: УкрДЛТУ. – 2000. – 402 с.
5. Екологічна і лісова політика. – Львів: УкрДЛТУ. – 2001. – 202 с.
6. Інструменти екополітики: теорія і практика (рукопис). – Львів: УкрДЛТУ. – 2002. – 226 с.

Підготував шість кандидатів економічних наук.

СКИБІНСЬКИЙ **Станіслав Володимирович**

Кандидат економічних наук, професор. Завідувач кафедри маркетингу Львівської комерційної академії.

Службова адреса: м.Львів, вул.Туган-Барановського, 10. Тел.79-76-04.

Народився 16 липня 1947 р. у с. Сапожин Гощанського району Рівненської обл.

Освіту здобував у Рівненському кооперативному технікумі (1961-1964), Львівському торгово-економічному інституті, з відзнакою (1966-1970) та аспірантурі цього ж інституту (1973-1977). Працював за фахом після завершення навчання у кожному навчальному закладі в організаціях і підприємствах споживчої кооперації.

У 1979 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Вдосконалення комерційної діяльності підприємств споживчої кооперації”, у 1989 р. присвоєно вчене звання доцента, а у 2000 р. – професора кафедри маркетингу.

На науково-педагогічній роботі в інституті (нині Львівська комерційна академія) з 1977 р. на посадах асистента, доцента, а з 1989 р. – завідувача кафедри маркетингу, вперше організованої серед вузів колишнього СРСР.

Професор Скибінський С.В. є автором близько 100 наукових, навчально-методичних праць, серед яких шість підручників, посібників та монографій. Під його керівництвом підготовлені п’ять кандидатів наук.

Основні показники наукової діяльності.

Наукові інтереси Скибінського С.В. охоплюють широке коло проблем формування і розвитку ринку споживчих товарів, удосконалення функціонування підприємств в умовах ринкового середовища

на засадах маркетингу, застосування новітніх підходів у дослідженнях маркетингової діяльності підприємств, поєднання запитів ринку з економічними інтересами підприємств та вимогами суспільства, цінностей, покладених у його основу.

Науково-теоретичні положення відображені в підручнику нового покоління “Маркетинг”, виданому в Україні з врахуванням світового досвіду, вперше, у монографії “Маркетинг готельних послуг”, принципово новому типу навчальних посібників “Маркетинг” (в тестах) та “Маркетинг” із застосуванням комп’ютерної техніки та графіки, у багатьох доповідях та статтях.

СЛИВКА **Степан Степанович**

Доктор юридичних наук. Заслужений юрист України. Професор кафедри теорії та історії держави і права Львівського інституту внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ України.

Службова адреса: м. Львів, вул. Городоцька, 26. Тел. 782-506, 782-537.

Народився 14 квітня 1951 р. у с. Ганачівка Перемишлянського району Львівської області. У 1976 р. закінчив фізико-математичний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту (нині Прикарпатський державний університет ім. В. Стефаника), а у 1988 р. – юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка.

У 1989 р. був прикріплений до кафедри теорії та історії держави і права Львівського державного університету ім. І. Франка як здобувач наукового ступеня кандидата юридичних наук. Перебував здобувачем наукового ступеня доктора юридичних наук з 1994 р. на кафедрі теорії та історії держави і права Львівського інституту внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ України.

Кандидатську дисертацію «Професійна етика працівника міліції: теоретико-правовий аналіз» захистив 1994 р., а докторську дисертацію «Філософсько-правові проблеми професійної культури юриста» – 2002 р.

Науковий ступінь – кандидат юридичних наук, наукове звання – доцент, почесне звання – заслужений юрист України, спеціальне звання – полковник міліції, нагороджений медаллю «За відмінну службу по охороні громадського порядку».

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів – філософія права, правнича деонтологія, правнича етика, культурологія права, синергетика права, філософія людини — досліджуються особисто.

Опубліковано десять монографій, серед яких вісім одноосібних: «Професійна культура юриста (теоретико-методологічний аспект)» – 2000 р. (наголошується, що діалог культур становить світоглядно-

гуманістичну основу юридичної діяльності, культурологічної концепції, правотворчості, взаємодії українського національного і міжнародного права); «Українська національна філософія права: антологічний ракурс» — 2001 р. (з'ясовуються предмет, принципи, функції філософії права, дається філософсько-правове обґрунтування онтології людини та національної держави, під кутом зору антології висвітлюється історія національної філософії права); «Професійна етика працівника міліції» — 1995 р. (обґрунтовується концепція вимог професійної етики працівника міліції, здатних вплинути на процес правоохоронної діяльності); «Професійна культура працівника міліції» — 1995 р. (висвітлюються зміст професійної культури, її структурні елементи, правова основа тощо, розглядаються методи формування та функції професійної культури працівника міліції); «Інформаційна культура юриста» — 1996 р. (досліджуються зміст, принципи та функції інформаційної культури юриста, процес соціалізації особи юриста на основі інформаційних процесів); «Самозахист населення: моральний аспект» — 1996 р. (аналізуються причини скоєння злочинів та способи захисту життя, честі та гідності людини); «Правове виховання працівників органів внутрішніх справ в сучасних умовах» — 1991 р. (досліджуються форми та методи правового виховання, зв'язок з професійною етикою, підкреслюється роль диференційованого виховання та індивідуально-виховної роботи); «Дисципліна та професійна правомірна поведінка працівників органів внутрішніх справ» — 1991 р. (обґрунтовуються зв'язок дисципліни з професійною етикою, причини неправомірної поведінки, доводиться різниця між дисципліною та правомірною поведінкою). Загальна кількість наукових публікацій — понад 80, загальний обсяг — понад 170 друкованих аркушів. Більшість наукових праць є у фондах центральних бібліотек США, Німеччини, Польщі, Бельгії, Італії, Австралії, Білорусі та ін.

Підготував одного кандидата юридичних наук.

Із трьох опублікованих підручників одноосібними є: «Юридична деонтологія» — 2001 р. (отримав гриф Міністерства освіти і науки України); «Правнича деонтологія» — 1999 р. Крім цього, друком вийшло п'ять навчальних посібників, серед яких одноосібні: «Юридична деонтологія» — 1996 р., 1997 р., «Основні аспекти прояву соціальної культури працівників міліції» — 1992 р., «Культурно-масова робота та підвищення духовного рівня працівника міліції» — 1991 р.

СМОВЖЕНКО Тамара Степанівна

Доктор економічних наук, доцент.
Ректор, завідувач кафедри банківських
дисциплін Львівського банківського
інституту Національного банку України.

Службова адреса: 79005 м. Львів,
пр. Шевченка, 9. Тел. 40-37-66.

Народилась 7 серпня 1951 р. в
с. Якимів Кам'яно-Бузького району
Львівської області.

В 1973 р. закінчила Національний
університет «Львівська політехніка», здобувши фах інженера (хіміка-
технолога), а в 1980 р. – Львівську комерційну академію і здобула
фах економіста. В 1991-1994 рр. Т.С.Смовженко – здобувач наукового
ступеня кандидата наук Інституту регіональних досліджень НАН
України. В 1994 р. захистила кандидатську дисертацію «Економічні
і організаційні методи регулювання ринку акціонерної власності (на
прикладі промислових АТ)». У 1995-2002 рр. – здобувач наукового
ступеня доктора наук Інституту регіональних досліджень НАН
України. У 2002 р. захистила докторську дисертацію «Організаційно-
економічна політика сприяння розвитку підприємництва та механізми
її реалізації».

Доктор економічних наук, доцент, президент фонду «Центр наукових
досліджень банківської справи та розвитку ділового бізнесу», заступник
голови науково-методичної комісії з економічної освіти Міністерства
освіти і науки України, член економічної ради при Львівській облдерж-
адміністрації.

Т.С. Смовженко нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня,
премією ім. І. Огієнка в галузі освіти, відзнакою ВАТ «Державний
Ощадний банк України», Знаком «Відмінник освіти України»,
Почесною Грамотою Правління Національного банку України,
Грамотою Міністерства освіти України, Грамотою управління освіти
Львівської облдержадміністрації, Грамотою Львівського обласного
спортивного клубу «Гарт». Їй присвоєно звання кавалера бронзового
та срібного пам'ятних знаків «Національний банк України».

Основні показники наукової діяльності. Обґрунтовано цілісну концепцію сприяння розвитку підприємницької діяльності, яка спрямована на усунення впливу виявлених негативних факторів та створення умов для ефективного функціонування підприємницьких структур. Запропонована концепція побудована на принципах комплексності і системності в ув'язці інтересів держави і підприємців; посиленні координаційних функцій держави у взаємодії суб'єктів господарювання при розв'язанні глобальних проблем національної економіки та зниженні прямого адміністративного втручання в оперативну виробничо-господарську діяльність підприємницьких структур.

Сформульовано нові підходи до вибору класифікаційних ознак форм і методів впливу держави на розвиток підприємництва. Обґрунтовано теоретичні засади синхронізації стратегії економічного зростання і стратегії сприяння розвитку підприємництва (на національному та регіональному рівнях). Розвинуто методологію оцінки підприємницьких ризиків в умовах інформаційної невизначеності макро- та мікро-економічної ситуації, в основу якої покладено доцільність типізації видів ризиків вітчизняних суб'єктів підприємництва та необхідність формалізації їх розрахунку. Побудовано економетричні моделі оцінки і прогнозування рівня ризикованості підприємницької діяльності, сформульовано нові підходи щодо організації кадрового забезпечення підприємницького сектора економіки.

Опубліковано монографію:

Смовженко Т.С. Державна політика сприяння розвитку підприємництва: Монографія / Інститут регіональних досліджень НАН України. – Львів: Вид-во ЛБІ НБУ, 2001. – 464 с.

У монографії обґрунтовано концепцію формування державної політики сприяння розвитку підприємництва та запропоновано механізми її реалізації в Україні. Основну увагу приділено формуванню фінансово-кредитних механізмів, спрямованих на забезпечення сприятливих умов для функціонування малого і середнього бізнесу, використання нових технологій у сфері підготовки спеціалістів для підприємницького сектора економіки.

Опубліковано понад 70 наукових та навчально-методичних праць.

Ряд праць опубліковано за кордоном (у ФРН, Польщі).

Підготувала трьох кандидатів економічних наук.

СТАДНИЦЬКИЙ

Юрій Іванович

Доктор економічних наук, доцент.
Декан повної вищої освіти Інституту економіки і менеджменту Національного університету «Львівська політехніка».

Службова адреса: 79646 м. Львів, вул.
С. Бандери, 12. Тел. 72-88-69.

Народився 21 липня 1962 р. у м. Львові. Закінчив інженерно-економічний факультет Львівського політехнічного інституту в 1984 р. У 1988-1990 рр. навчався в аспірантурі.

Дисертацію «Економічна ефективність заміни металевих труб пластмасовими» на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук захистив у 1990 р.

Дисертацію «Економічні основи управління оздоровленням навколишнього середовища» на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук захистив у 2001 р.

Основні показники наукової діяльності

Сфера наукових інтересів: економіка природокористування (розроблено економічні засади оптимізації екологічного оздоровлення довкілля), інвестування (розробки щодо удосконалення економічного обґрунтування інвестиційних проектів), розміщення продуктивних сил (розробки щодо удосконалення економічного обґрунтування територіальної організації продуктивних сил).

Опублікував чотири монографії, з них дві одноосібні, а саме:

1. *Стадницький Ю.І.* Економіка охорони довкілля: Монографія. – Львів: Вид-во Національного університету «Львівська політехніка», 1998. – 210 с.
2. *Стадницький Ю.І.* Економічні основи управління оздоровленням довкілля: Монографія. – Львів: Вид-во Національного університету «Львівська політехніка», 1999. – 260 с.

Результати дослідження у своїй сукупності вирішують важливу науково-прикладну проблему розробки теоретико-методологічних засад оптимізації протизабруднювальної діяльності. Наукова новизна результатів полягає у наступному:

- розвинуто і поглиблено теоретичні та методологічні основи, що стосуються суті та змісту поняття економічних збитків від забруднення довкілля;
- обґрунтовано нові методологічні підходи до визначення вартості заходів щодо оздоровлення навколишнього середовища;
- вперше розроблено систему критеріїв для оцінки ефективності механізмів управління оздоровленням навколишнього середовища у регіоні;
- вперше розроблено оптимальний механізм управління оздоровленням навколишнього середовища у регіоні, який базується на формуванні спеціалізованою структурою програми протизабруднювальних заходів у регіоні та особливих засадах фінансування її реалізації за кошти розташованих там підприємств;
- запропоновано шляхи підвищення ефективності протизабруднювальної діяльності на рівні підприємства, регіону, держави та міждержавному рівні, які стосуються визначення вартості заходів щодо зменшення рівня антропогенного забруднення навколишнього середовища, формування їх ранжирів та оптимальної програми.

Загальна кількість наукових публікацій – 130.

СТЕЛЬМАЩУК
Антон Михайлович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри аграрного бізнесу
Тернопільської академії народного
господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул.
Дорошенка, 7.

Народився 6 травня 1947 року в селі Скородинці Чортківського району Тернопільської області.

У 1972 р. закінчив Львівський сільськогосподарський інститут за спеціальністю «Економіка і організація сільськогосподарського виробництва». У 1978-1981 рр. навчався в аспірантурі Української сільськогосподарської академії.

У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Шляхи підвищення ефективності інтенсифікації землеробства».

У 1991 р. захистив докторську дисертацію на тему «Економічний механізм прискорення інтенсифікації АПК».

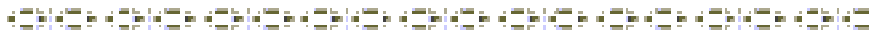
Основні показники наукової діяльності. Працював над проблемами:

Інтенсифікації агропромислового виробництва. Обґрунтував модель інтенсифікації сільськогосподарського виробництва. Матеріали дослідження опублікував у книгах:

1. Шлях до щедрого поля. – К.: Політвидав України, 1984. – 3,5 д.а.
2. Інтенсифікація і соціальний розвиток села. – К.: Урожай, 1986. – 9,0 д.а.

Економічного механізму господарювання. Обґрунтував економічний механізм ефективного господарювання в агропромисловому комплексі. Результати дослідження висвітлив у наукових працях і методичних рекомендаціях:

1. Удосконалення економічного механізму господарювання в АПК. –

К.: Урожай, 1989. – 10 д.а.

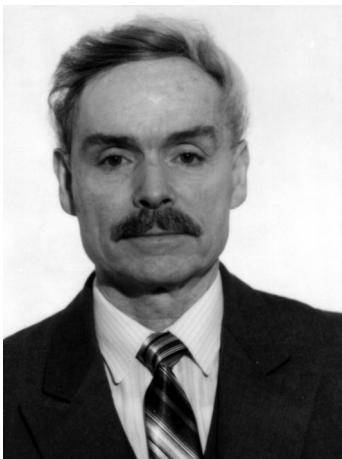
2. Економічний механізм прискорення інтенсифікації виробництва в АПК. – К.: Урожай, 1990. – 11,3 д.а.
3. Методичні рекомендації по організації територіально-господарського розрахунку. – Тернопіль, 1990. – 2,1 д.а.
4. Методичні пропозиції по економічній оцінці і покращенню використання ресурсного потенціалу в скотарстві. – Тернопіль, 1990. – 1,5 д.а.
5. Методичні рекомендації по оптимізації кормовиробництва і тваринництва. – Тернопіль, 1990. – 1,5 д.а.

Реформування економічних відносин в АПК. Обґрунтував економічний механізм реформування економічних відносин і ефективного функціонування підприємств АПК. Результати дослідження висвітлив у наукових працях і методичних рекомендаціях:

1. Роздержавлення і приватизація власності в АПК. – Заліщики, 1992. – 2,0 д.а.
2. Реорганізація колгоспно-радгоспної системи при переході до ринку. – Тернопіль, 1992. – 2,0 д.а.
3. Земля: власність, оренда, рента. – К.: Урожай, 1994. – 10 д.а.
4. Реорганізація об'єктів соціальної сфери. – К.: ІАЕ УААН, 1998. – 4,2 д.а.

За період наукової діяльності опублікував 106 наукових праць; видав чотири навчальні посібники, в тому числі: «Державне регулювання економіки», «Економіка і організація інноваційної діяльності», «Аграрний сервіс», «Експертна оцінка майна, землі і бізнесу підприємства».

За час роботи у вузі підготував чотирьох кандидатів наук.

СТОРОЖУК Володимир Петрович

Кандидат економічних наук, професор кафедри статистики. Заступник директора інституту післядипломної освіти Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11, к.1222. Тел. 33-48-53.

Народився 18 травня 1940 р. на Київщині.

Після закінчення Сквирського сільськогосподарського технікуму працював рахівником у Таращанському районі на Київщині, а одержавши спеціальність статистика в Київському інституті народного господарства в 1964 р., був скерований на роботу в органи державної статистики Тернопільської області, де працював спочатку старшим економістом, а потім начальником відділу.

У січні 1969 р. обраний за конкурсом і перейшов працювати на Тернопільський факультет Київського інституту народного господарства, спочатку на посаді викладача, потім старшого викладача, доцента, а з січня 1993 р. – професора кафедри статистики. З вересня 1989 року призначений заступником декана, а з 1994 р. – заступником директора інституту післядипломної освіти.

В 1971-1974 рр. навчався в аспірантурі Київського інституту народного господарства. Захистив у 1974 р. у спеціалізованій раді Київського інституту народного господарства дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук. Тема дисертації: «Економіко-статистичний аналіз резервів зростання продуктивності праці в будівництві» (на прикладі організації Головкиївміськбуду).

Вчене звання доцента по кафедрі статистики присвоєно в 1981 р., а в 1996 р. - вчене звання професора по цій же кафедрі.

Основні показники наукової діяльності. *Коло наукових інтересів*

охоплює питання вдосконалення, застосування та ефективного використання статистичних методів в оцінці роботи окремих підприємств, організацій, фірм, зокрема, розробки узагальнюючих показників вимірювання рівня окремих явищ та процесів, застосування індексних моделей у факторному аналізі, методу групувань та кореляційно-регресійного аналізу. Брав участь у здійсненні науково-технічних програм, керував виконанням бюджетних та госпдоговірних тем, таких як «Розроблення методології статистичної оцінки соціально-економічного потенціалу та ефективності його використання», «Техніко-економічне обґрунтування допоміжного виробництва і вдосконалення фінансових важелів підвищення ефективності виробництва», «Вдосконалення внутрігосподарського розрахунку на умовах орендного підяду у допоміжному виробництві» та ін.. Оpubлікував два монографічні дослідження. Зокрема в праці «Статистичні індекси та їх використання у факторному аналізі», підготував самостійно, розглянув методологічні основи індексів, принципи їх побудови і застосування.

Всього опублікував 123 роботи загальним обсягом 221,3 д. а., з них 79 наукового та 44 навчально-методичного характеру.

Здійснює керівництво аспірантами, двоє з них успішно захистили дисертації, здобувши ступінь кандидата економічних наук.

Основні праці:

Статистика капітального будівництва: Навчальний посібник. – Тернопіль: Збруч, 1995. – 20,07 д. а. (підготовлений самостійно).

1. Практикум з статистики капітального будівництва: Навчальний посібник. – Тернопіль: Астон, 1996. – 10,0 д.а. (підготовлений самостійно).
2. Статистика підприємництва: Підручник. – К.: Національний банк України, 1999. - 37,5 д.а. (у співавторстві).
3. Теорія статистики: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 2001. – 19,11 д.а. (у співавторстві).
4. Статистика промисловості: Навчальний посібник. – К., 1993. – 15,81 д.а.(у співавторстві).
5. Загальна теорія статистики: Навчальний посібник. – Тернопіль, 1996. – 6 д.а. (у співавторстві).

СЯВАВКО **Мар'ян Степанович**

Доктор фізико-математичних наук, професор, член-кореспондент Академії економіки України. Завідувач кафедри інформаційних технологій Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-Дубляни.

Народився 17 липня 1939 р. в с. Мужилівці Яворівського району Львівської області. В 1961 р. закінчив механіко-математичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка. Отримав спеціальність математика-обчислювача. Із серпня 1961 р. по лютий 1987 р. працював у Львівському політехнічному інституті. На кафедрах математики пройшов всі щаблі викладача: спочатку асистента, згодом старшого викладача, доцента і професора. Вісім років (1987–1995) працював старшим науковим співробітником Інституту прикладних проблем механіки і математики НАН України.

Кандидатську дисертацію на тему «Деякі питання теорії рівнянь у функціональних похідних» за спеціальністю 01.01.02 «Функціональний аналіз і теорія функцій» – захистив у м. Львові в 1968 р.

Докторську дисертацію «Теорія і застосування інтегральних ланцюгових дробів за мірою» за спеціальністю 01.01.07 «Обчислювальна математика» захистив у м. Новосибірську (Росія) у 1990 р.

З жовтня 1995 р. по теперішній час М.С. Сявавко працює завідувачем кафедри інформаційних технологій Львівського державного аграрного університету. Доктор фізико-математичних наук, професор, член-кореспондент Академії економіки України.

Основні показники наукової діяльності. М.С. Сявавко вирішив наступні наукові проблеми: 1) доведена теорема Коші-Ковалевської для континуального випадку; 2) введено нове поняття – інтегрального ланцюгового дробу (ІЛД); 3) вивчено властивості та встановлено ознаки збіжності ІЛД; 4) розроблено алгоритм перетворення інтегростепеневих рядів у ІЛД; 5) з єдиних методологічних позицій викладено теорію

розв'язків лінійних операторних рівнянь: 6) здійснена мероморфна регуляризація розв'язків рівнянь першого роду для некоректно поставлених задач; 7) на підставі нових підходів (апроксимант Паде та нечітких множин) викладено способи математичного опису та аналізу різноманітних задач прийняття рішень в економіці, землекористуванні, агрономії, медицині та біології; 8) на засадах використання унікальних властивостей людського розуму (здатності до самонавчання та лінгвістичності) запропонована концепція побудови математичних моделей інтелектуальних задач.

М.С. Сявавко є автором або головним співавтором чотирьох монографій:

1. *Сявавко М.С.* Інтегральні ланцюгові дробы. – К.: Наук. думка, 1994. – 205 с.
2. *Гаврилов М.І., Скоробогатько В.Я., Сявавко М.С.* Стійкість математичної моделі сонячної системи і швидкозбіжний метод малого параметра. – Львів, 1996. – 180 с.
3. *Сявавко М., Рибицька О.* Математичне моделювання за умов невизначеності. – Львів: Українські технології, 2000. – 320 с.
4. *Снітинський В.В., Сявавко М.С., Сохнич А.Я.* Землекористування та екологія: Системи підтримки прийняття рішень. – Львів: Українські технології, 2002. – 584 с.

Дві останні мають важливе значення для вдосконалення економіко-математичних методів стосовно автоматизації аграрних процесів в економіці та екології. В них автор вперше у вітчизняній науці зосереджує увагу на таких важливих аспектах агроекології та економіки, як невизначеність, ризик, нечіткість та некоректність. Тільки на таких засадах доцільно будувати математичні моделі і тільки тоді вони матимуть реальне підґрунтя.

Автор опублікував понад 120 наукових праць, серед яких 45 перекладено і видано за кордоном. В працях М.С. Сявавка вперше в аграрній науці використовується лінгвістичне моделювання, що дає змогу аналізувати не тільки кількісні, а й якісні економічні показники.

Професор М.С. Сявавко підготував десять кандидатів наук, розробив конспект лекцій з лінгвістичного моделювання для аспірантів-аграрників. Він є членом двох спеціалізованих вчених рад із захисту як докторських, так і кандидатських дисертацій з економіко-математичного моделювання і обчислювальної математики.

ТИВОНЧУК Іван Опанасович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри теоретичної економіки та економіки України Національного університету «Львівська політехніка».

Службова адреса: 79646 м. Львів, вул. С. Бандери, 12.

Народився 1 серпня 1929 р. в с. Степань Сарненського району Рівненської області. 1947 р. закінчив середню школу. З 1947 до 1951 р. навчався на економічному факультеті Львівського торгово-економічного інституту, який закінчив із відзнакою. З 1951 до 1952 р. навчався на курсах підготовки викладачів суспільних наук при Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка. З вересня 1952 р. працює на кафедрі політичної економії Національного університету «Львівська політехніка» асистентом, старшим викладачем, доцентом. 1961 р. захистив кандидатську дисертацію, а 1980 р. – докторську. Тема докторської дисертації – «Політико-економічні проблеми ефективності міжнародного поділу праці і товарообміну соціалістичних країн». З 1992 р. – завідувач кафедри теоретичної економіки та економіки України Національного університету «Львівська політехніка».

Проходив наукові стажування за кордоном – у 1976 р. у Вищій торговельній школі у Варшаві (Польща), шість місяців; у Вищій економічній школі в Празі (Чехія) – три місяці.

Автор понад 200 наукових і науково-методичних публікацій. Більшість із них присвячена проблемам міжнародних економічних відносин, фінансів і банківської справи.

Основні показники наукової діяльності. Основною сферою наукової діяльності є макроекономічні проблеми, пов'язані із взаємодією національної й світової економіки, а також фінанси, фінансові ринки і банківська система.

До числа проблем, які були досліджені і з яких були дані відповідні

рекомендації щодо практичного використання, належать такі:

- Розробка теорії ефективності зовнішньоекономічної діяльності, яка давала можливість колишнім країнам – членам РЕВ оптимізувати свій експорт та імпорт таким чином, щоб отримувати максимальну економічну вигоду.
- Розробка теорії еквівалентності зовнішньоторговельного обміну. Теорія дає об'єктивні орієнтири для оцінки взаємовигідності товарообміну між країнами.

За розробку даних теорій І.О.Тивончук отримав науковий ступінь доктора економічних наук.

- Дослідження впливу глобалізації на фінансову систему країни і проблеми фінансової безпеки України. З даної проблеми було надруковано серію статей, в яких розкритий механізм впливу глобалізації на фінансову систему країни і розроблені рекомендації щодо її захисту від негативного впливу міжнародного руху спекулятивного капіталу.

Опубліковано одноосібну монографію:

Зовнішня торгівля та ефективність соціалістичного відтворення. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1978. – 182 с.

У монографії викладені основи теорії ефективності зовнішньої торгівлі, а також запропонована теорія визначення еквівалентності товарообміну між країнами.

У співавторстві опубліковано п'ять монографій. За кордоном надруковано десять статей.

Підготовлено двох докторів наук, вісім кандидатів економічних наук.

І.О.Тивончук є автором посібника «Макроекономіка» і співавтором п'яти посібників з економічної теорії, а також перших навчальних програм з мікро- і макроекономіки, за якими читались дані дисципліни у вузах Львова на початку 90-х років.

ТИЩИК
Борис Йосипович

Кандидат юридичних наук, професор. Завідувач кафедри історії та теорії держави і права Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул. Університетська, 2.

Народився 26 вересня 1936 р. у м. Львові. У 1954-1959 рр. навчався на юридичному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка, який закінчив з відзнакою. Після закінчення університету працював юрисконсультантом університету. У грудні 1959 р. зарахований на посаду асистента кафедри історії та теорії держави і права університету.

У 1966 р. захистив у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка кандидатську дисертацію на тему «Утворення і діяльність Галицької Соціалістичної Радянської Республіки (1920 рік)», спеціальність 12.00.01.

У 1968 р. присвоєно вчене звання доцента. В 1968-1972 рр. працював заступником декана юридичного факультету.

З 1990 р. Б.Й.Тищик працює завідувачем кафедри історії та теорії держави і права Львівського державного університету.

У 1991 р. присвоєно вчене звання професора.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів – історія держави і права (України та загальна). Наукові проблеми, які вирішено, охоплюють процес утворення державності, формування центрального і місцевого державного апарату, системи правоохоронних органів, суду, правової основи (законодавства) Західноукраїнської Народної Республіки, Української народної Республіки та Української Держави. Опрацьовуються також історико-правові проблеми загальної історії – Австрії і Австро-Угорщини, Пруссії, Візантії, Польщі та ін.

Опублікував одноосібну монографію – Галицька Соціалістична Радянська Республіка 1920 р. (Львів, 1972). Дев'ять монографій опубліковано у співавторстві.

Професор Б.Й.Тищик є автором близько 100 наукових праць.

За кордоном видані: розділ у спільній польсько-українській монографії «Rozwoj demokracji socjalistycznej» (Lublin, 1977) та дві статті у наукових збірниках Перемишльської вищої школи адміністрації і управління (1986) та Люблінського католицького університету (2002 р.)

Підготував чотирьох кандидатів юридичних наук.

Видано 25 підручників і навчальних посібників, з них сім – одноособово. Серед них: «Держава і право Стародавнього Риму» – 10 д.а. (Львів, 1998); «Держава і право Стародавньої Греції» – 5 д.а. (Львів, 1998); «Історія держави і права Стародавнього світу», 24,5 д.а. (Львів, 2001); «Історія держави і права України» –17 д.а. (К., 2001); «Історія держави і права Австрії і Австро-Угорщини» –5 д.а. (Львів, 2001).

Всього опубліковано 150 наукових, навчальних та навчально-методичних праць загальним обсягом 220 друкованих аркушів.

ТКАЧЕНКО
Іван Семенович

Доктор економічних наук. Академік Української академії національного прогресу. Професор кафедри економіко-математичних методів і моделей Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. (0352)33-50-79; e-mail: iprof@yahoo.com.

Народився 20 червня 1939 р. у м. Маріуполі Донецької області. Закінчив Бердянський державний педагогічний інститут ім. П.Д. Осипенка, фізико-математичний факультет (1963).

Навчався в аспірантурі (заочно) Інституту гірничої механіки та технічної кібернетики ім. М.М.Федорова (1970, м. Донецьк). Захистив кандидатську дисертацію „Моделювання системи розподілу залізничних вагонів між пріоритетними вимогами вугільних шахт” (1971). Докторську дисертацію „Імітаційне моделювання функціонування матеріальних потоків у виробничо-економічних системах” захистив у 1989 р.

Доцент кафедри економічної кібернетики (1976), професор кафедри економіко-математичних методів і моделей (1998) Тернопільської академії народного господарства, дійсний член (академік) Української академії національного прогресу (1992), почесний член вченої ради Американського Біографічного інституту (1999).

Основні показники наукової діяльності. Побудував комплекс імітаційних моделей дослідження матеріальних потоків у виробничо-економічних системах в умовах функціонування ринкової економіки для різних галузей економіки (харчова промисловість, електротехнічна, машинобудівна тощо). Запропонував авторський підхід до дослідження проблеми нової математичної галузі науки – функцій Фібоначчі та Люка.

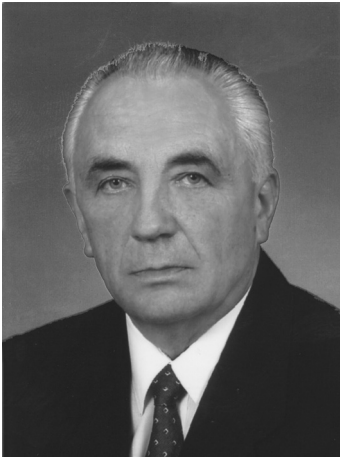
Наукові дослідження зосереджені на розробці комплексів економіко-

математичних моделей: економіки поселень, бізнесу та підприємництва, гнучкого управління вищими навчальними закладами; на розробці методичного забезпечення викладання таких дисциплін, як: “Економетрія”, “Економіко-математичні методи і моделі”, “Системний аналіз”, “Вища математика для економістів”, а також на вивченні математичних властивостей золотого перетину в суспільстві та природі.

Підготовлено та захищено шість кандидатських дисертацій на тему економіко-математичного моделювання.

Опублікував понад 130 наукових праць, присвячених науковим дослідженням з системного аналізу та економіко-математичного моделювання виробничих процесів і систем, формування нової теорії гіперболічної тригонометрії Фібоначчі, методики викладання економічних дисциплін, проблем економіки вищої освіти тощо, зокрема:

1. Исследование сложных транспортных систем методом вероятностно-автоматного моделирования. – Донецк, 1973. – 72 с. (Яровицкий Н.В.).
2. Рабочая тетрадь по основам бизнес-планирования: Методическое пособие. – Тернополь: Економічна думка. – 1997. – 59 с.
3. Економіко-математичне моделювання структури малого бізнесу сфери послуг на регіональному рівні. — Тернопіль: Економічна думка. – 1999. – 152 с. (Григор’єва Т.В.)
4. Житлова адресна субсидія: комп’ютеризований моніторинг. – Тернопіль: Економічна думка. – 1999. – 59 с. (Сухецький Р.П., Ішук О.Р.)
5. Професійно-кадрове забезпечення малого бізнесу: аспекти економіко-математичного моделювання. – Тернопіль: Економічна думка. – 2000. – 126 с. (Ющенко Н.Л.)

ТРИНЬКО **Роман Іванович**

Доктор економічних наук, професор, дійсний член (академік) Української академії аграрних наук, заслужений діяч науки і техніки України. Завідувач кафедри статистики і аналізу Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80381 м. Львів–Дубляни. Тел. 793-935.

Народився 14 липня 1933 р. в с. Краснопуца Бережанського району Тернопільської області. У 1957 р. закінчив Львівський сільськогосподарський інститут, працював у Науково-дослідному інституті гідротехніки і меліорації (м. Київ). в органах державної статистики Львівщини, а з 1961 р. працює у Львівському сільськогосподарському інституті (тепер Львівський державний аграрний університет).

Кандидатську дисертацію “Економічна ефективність спеціалізації і концентрації виробництва в колгоспах Західного Полісся УРСР” захистив 22 березня 1966 р. в Інституті економіки Академії наук України, м. Київ.

Докторську дисертацію “Питання теорії і аналізу ефективності використання виробничих ресурсів (на прикладі колгоспів західних областей УРСР)” захистив 20 березня 1975 р. в Одеському сільськогосподарському інституті.

У 1968 р. присвоєно вчене звання доцента, а в 1978 р. – вчене звання професора. Протягом 1974-1989 рр. працював на посаді проректора з науково-дослідної роботи, а з 1989 р. по 1998 р. – на посаді ректора Львівського сільськогосподарського інституту.

Основні показники наукової діяльності. Зміст наукової праці становить теоретичне обґрунтування методологічних засад єдиної оцінки виробничих ресурсів аграрного сектора та комплексного їх аналізу, що лягло в основу докторської дисертації. У своїх працях, у числі перших науковців, Р.І. Тринько обґрунтував методику

комплексної оцінки та аналізу виробничих ресурсів сільськогосподарських формувань. В дослідженнях Р.І. Тринька та учнів його школи чільне місце посідає соціальна проблематика села. Вперше здійснено спробу проводити дослідження з гендерної тематики.

Опублікував понад 300 наукових та навчально-методичних праць, під його керівництвом підготовлено три докторські дисертації (одна захищена), підготовлено і захищено 35 кандидатських дисертацій. Починаючи з 1985 р. очолював спеціалізовану вчену раду із захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності «Економіка сільського господарства і АПК», в якій захищено 150 дисертацій.

За час перебування на посаді ректора створив передумови для зміцнення, за тодішніх економічних умов, матеріальної бази, кількісного і якісного зростання наукових кадрів, що дозволило інституту в 1995 р. успішно пройти атестацію, одержати четвертий рівень акредитації та статус державного аграрного університету.

В травні 1995 р. обраний дійсним членом (академіком) Української академії аграрних наук. За успіхи у підготовці кадрів для народного господарства, науково-дослідній роботі в 1989 р. присвоєно почесне звання “Заслужений діяч науки і техніки України”, а в 1996 р. Указом Президента України професор Р.І. Тринько нагороджений Почесною відзнакою Президента України.

Серед одноосібних видань автора слід відзначити:

1. *Тринько Р.І.* Статистические методы в экономических исследованиях: Учеб. пособие. – Львов, 1978. – 87 с.
2. *Тринько Р.І.* Методика економічних досліджень: Навчально-метод. посібник. – Львів, 1999. – 356 с.
3. *Тринько Р.І.* Статистичні групування: Метод. посібник. – Львів, 1999. – 60 с.

ТРУБИЧ
Степан Юрійович

Доктор економічних наук. Доцент кафедри економічної теорії Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-47-40.

Народився 7 січня 1951 р. в с. Старе Село Бібрського району Львівської області.

Після закінчення в 1973 р. Львівського державного університету ім. І. Франка зі спеціальності “Планування народного господарства” працював у Тернопільському педагогічному інституті, де пройшов шлях від асистента до завідувача кафедри філософії і політичної економії.

Навчався в аспірантурі з 1977 по 1980 р. В останній рік навчання захистив кандидатську дисертацію на тему «Вирівнювання умов відтворення робочої сили в сільському господарстві».

У 2001 р., після закінчення докторантури, захистив докторську дисертацію на тему «Трудовий потенціал і зайнятість населення в умовах ринкової трансформації економіки» і перейшов на посаду доцента кафедри економічної теорії Тернопільської академії народного господарства.

Основні показники наукової діяльності. Працюючи в педінституті, а з часом – заступником голови Тернопільської адміністрації і доцентом кафедри розміщення продуктивних сил і управління трудовими ресурсами Тернопільської академії народного господарства, зосередив свої творчі інтереси на розробці теоретико-методологічних засад аналізу трудового потенціалу, його структури та зайнятості населення України, обґрунтуванні практичних рекомендацій щодо вдосконалення, підвищення ефективності та реформування механізмів їх регулювання в умовах ринкової трансформації економіки. Зробив вагомий внесок у пізнання сучасних проблем зайнятості, перетворення трудового

потенціалу у вирішальний фактор технологічного і суспільного прогресу. Під його керівництвом та за безпосередньою участю вперше розроблена сучасна парадигма української моделі зайнятості населення, яка отримала позитивну оцінку Державного фонду сприяння зайнятості населення. Вона стала одним із основних напрямів вивчення ринку праці в Україні.

С.Ю. Трубич – автор понад 50 наукових праць, серед яких одна індивідуальна монографія, три колективних. Він співавтор двох посібників і підручника з основ економічної теорії. В індивідуальній монографії «Трудовий потенціал і зайнятість населення», яка вийшла в перші роки проголошення незалежності України, вчений окреслив основні напрями, формування ринку праці в Україні в перехідний до ринкових відносин період, засоби підвищення ефективності використання трудового потенціалу в державі.

ТУНИЦЯ Юрій Юрійович

Член-кореспондент НАН України,
доктор економічних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України.
Ректор Українського державного лісотех-
нічного університету.

Службова адреса: Львів, вул. Генерала
Чупринки, 105.

Народився 19 травня 1941 р.
в с. Онок Виноградівського району
Закарпатської області. У 1964 р. закінчив
Львівського лісотехнічного інституту, з
1965 по 1968 рр. навчався в аспірантурі цього ж інституту. З 1968 по
1973 рр. працював старшим викладачем кафедри економіки і організації
лісової промисловості і лісового господарства, з 1973 по 1978 рр.
– доцентом, а з 1978 по 1988 рр. – завідувачем цієї ж кафедри. З
березня 1982 по 1984 рр. працював проректором з навчальної роботи
Львівського лісотехнічного інституту. З 1988 по 1993 рр. – завідує
кафедрою раціонального природокористування та охорони природи
географічного факультету Львівського державного університету ім. І.
Франка. З березня 1993 р. працює ректором Українського державного
лісотехнічного університету (м. Львів).

У 1977 р. захистив докторську дисертацію на тему «Еколого-
економічні проблеми комплексного використання та охорони лісових
ресурсів (на прикладі Українських Карпат)». У 2003 р. обраний
членом – кореспондентом НАН України.

У 1995 р. нагороджений Почесною відзнакою Президента України –
Орденом за заслуги III-го ступеня, а в 1999 р. йому присвоєно Почесне
звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Основні показники наукової діяльності.

Туниця Юрій Юрійович – відомий вчений в Україні і за її межами в
галузі раціонального природокористування і охорони навколишнього
середовища, засновник нового наукового напрямку – екологічна
економіка.

До числа найбільш вагомих результатів наукової діяльності Ю.Ю. Туниці слід віднести відкриття та обґрунтування ним економічного закону – зростання екологічних витрат у структурі витрат суспільного виробництва (1975 р.), обґрунтування нових категорій в економічній науці – «екологічні витрати і втрати» (1977 р.), «еколого-економічна ефективність природокористування» (1980 р.), розробку шляхів подолання еколого-економічної кризи в Україні.

У 1980 р. вийшла у світ монографія Ю.Ю. Туниці «Еколого-економічна ефективність природокористування» (Москва: Наука, 1980, 168 с.).

Паралельно з фундаментальними та прикладними науковими дослідженнями Ю.Ю. Туниця плідно займається науково-педагогічною діяльністю. Ним розроблено спецкурс «Основи економічної екології», який високо оцінений спеціалістами цієї важливої сфери знань.

Професор Ю.Ю. Туниця – ініціатор здійснення Спільного Європейського проекту ENARECO (Економіка довкілля і природних ресурсів) в рамках Європейської програми TEMPUS-TACIS. За його пропозиціями запроваджено нову магістерську спеціальність «Економіка довкілля і природних ресурсів».

Ю.Ю. Туниця неодноразово виступав з доповідями на багатьох міжнародних наукових конференціях з економічних проблем охорони природного життєвого середовища та раціонального використання природних ресурсів, зокрема на симпозіумах у Вірменії (1977), США (1989), Росії (1990), на XVIII Світовому конгресі лісівницьких дослідних організацій (Югославія, 1986), на конференціях з економічних питань захисту клімату Землі (Нідерланди, 1993; Данія, 1994), XXI Світовому Конгресі Міжнародного Союзу лісівницьких дослідних організацій (Малайзія, 2000) та інших важливих форумах.

Професором Ю.Ю. Туницею підготовлено чотирьох докторів та 22 кандидатів наук з еколого-економічних проблем природокористування та охорони навколишнього середовища. Ним опубліковано більше 140 наукових праць, в т. ч. 10 монографій і два підручники. За результатами наукових досліджень та підготовки наукових кадрів Ю.Ю. Туницею сформовано еколого-економічну школу.

УСАЧ
Богдан Федорович

Доктор економічних наук, професор.
Завідувач кафедри обліку і аудиту
Львівського банківського інституту.

Службова адреса: м. Львів, вул.
Січових стрільців, 1. Тел. 72-66-00.

Народився 22 травня 1933 р. у смт.
Верхнє Синьовидне Сколівського району Львівської області.

У 1957 р. закінчив Львівський торгово-економічний інститут за спеціальністю «Фінанси і кредит». 1965-1968 рр. – аспірант кафедри бухгалтерського обліку Львівського торгово-економічного інституту. В 1970 р. у Московському кооперативному інституті захистив кандидатську дисертацію на тему «Методи виявлення резервів виробництва на плодоовочевих консервних підприємствах споживчої кооперації у процесі проведення комплексних ревізій». У 1994 р. у Київському національному економічному університеті захистив докторську дисертацію на тему «Методологія та організація контролю господарської діяльності підприємств і організацій споживчої кооперації України».

Основні показники наукової діяльності. Досліджено питання методології і організації аудиту, ревізії, судово-бухгалтерської експертизи, внесено рекомендації щодо підвищення ефективності аналізу і аудиту фінансової звітності суб'єктів підприємницької діяльності. Запропоновані підходи до розрахунків дебіторсько-кредиторської заборгованості, рентабельності та коефіцієнтів платоспроможності і фінансової стійкості підприємств. Розроблено методику фінансового аналізу звітності підприємства та методику аудиту комерційних банків.

Визначено етапи еволюції і проблеми сучасного розвитку фінансово-господарського контролю господарських суб'єктів. Досліджено проблеми застосування прийомів економічного аналізу в контрольному

процесі. Розроблені науково-методичні підходи до вивчення дисциплін «Аудиторська діяльність» та «Контроль і ревізія» у вищих навчальних закладах.

Керує дисертаційними роботами аспірантів на кафедрі обліку і аудиту Львівського банківського інституту.

Опублікував дві одноосібні монографії:

1. Судово-бухгалтерська експертиза та її контрольні функції (деп. в ДНТБ України 22.04.93, №839 – Ук 93. – 107 с.).

У монографії науково обґрунтовано методи, способи і прийоми визначення розміру матеріальних збитків, встановлення дописок до звітів посадових осіб і стану розрахунків між підприємствами і організаціями під час розгляду судом і арбітражем спорів з майнових чи цивільних справ.

2. Основи ревізії і контролю у споживчій кооперації (деп. в ДНТБ України 22.04.93, №838 – Ук 93. – 101 с.)

У монографії визначено основні етапи розвитку контролю у споживчій кооперації, запропоновано методiku своєчасного і науково обґрунтованого аналізу роботи підприємства – запоруку виявлення і використання внутрішньовиробничих резервів, дотримання суворого режиму економії. Показано основні принципи організації контролю в сучасних умовах.

Опубліковано понад 110 наукових та навчально-методичних праць. Видано шість одноосібних підручників і посібників:

1. *Усач Б.Ф.* Ревізія и контроль в потребительской кооперации. Учеб. пособие.- Львов: Выща школа, 1988. – 294 с.
2. *Усач Б.Ф.* Ревізія і контроль у споживчій кооперації: Підручник для вищих навчальних закладів. – Львів: Світ, 1992. – 320 с.
3. *Усач Б.Ф.* Контроль і ревізія. Підручник для ВЗН, 2-Ге вид. – К.: Ін Юре. – 1998. – 352 с.
4. *Усач Б.Ф.* Контроль і ревізія: Підручник. – 3-тє вид. – К.: Знання-Прес, 2001. – 253 с. (з грифом Міністерства освіти України).
5. *Усач Б.Ф.* Контроль і ревізія: Підручник. – 4-тє вид., стер. – К.: Знання-Прес, 2002. – 253 с. (Вища освіта ХХІ століття).
6. *Усач Б.Ф.* Аудит: Навч. посіб. – К.: Знання-Прес, 2002. – 223 с.

УСТЕНКО **Олександр Андрійович**

Кандидат економічних наук, професор, академік Академії інженерних наук України та Академії економічних наук України, дійсний член Української академії економічної кібернетики. Президент, голова наглядової ради, завідувач кафедри менеджменту Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 17 жовтня 1930 р. в м. Вінниці.

У 1954 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка. Отримав диплом юриста. У 1962-64 рр. навчався в аспірантурі на кафедрі політичної економії Львівського державного університету.

У 1965 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Зміни характеру праці працівників промисловості».

За вагомий внесок у розвиток науки та підготовку висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства присвоєно почесне звання «Заслужений працівник народної освіти УРСР». За наукові та освітянські досягнення удостоєний Диплома Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України. Нагороджений медаллю ім. М.Туган-Барановського.

3 березня 2002 р. – народний депутат України, голова підкомітету з фахової освіти Комітету Верховної Ради з науки та освіти.

Основні показники наукової діяльності.

Напрями наукових досліджень: політична економія, проблеми використання трудових ресурсів, економічні проблеми вищої освіти.

Опублікував понад 200 наукових праць, в т. ч. шість монографій. Автор та співавтор статей у тритомній «Енциклопедії України», економічних підручників і посібників, зокрема «Політичної економії» видання видавництва (Херсон: Дніпро, 2002).

ФАРІОН

Іван Дем'янович

Доктор економічних наук, професор. Завідувач кафедри економіки, обліку та економічного аналізу у сфері соціальної інфраструктури Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46000 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-11-89.

Народився 30 червня 1947 р. в с. Бурканів Тереховлянського району Тернопільської області. У 1965 р. вступив до Тернопільського кооперативного технікуму, який закінчив у 1967 р., отримавши кваліфікацію економіста. У 1967 р. вступив до Київського торгово-економічного інституту і в 1972 р. закінчив повний курс за спеціальністю «Економіка торгівлі», отримав кваліфікацію економіста. Після закінчення інституту працював економістом, начальником планово-фінансового управління тресту харчової промисловості Тернопільської облспоживспілки.

З 1974 р. почав працювати викладачем кафедри економічного аналізу Тернопільського фінансово-економічного інституту. У 1975 р. вступив до аспірантури Київського інституту народного господарства, яку закінчив у 1979 р. У 1989-1992 рр. – докторант Київського державного економічного університету. Науковий ступінь кандидата економічних наук отримав у 1979 р., науковий ступінь доктора економічних наук – 1992 р.. Вчене звання доцента присвоєно у 1983 р., а вчене звання професора – у 1994 р.

Кандидатську дисертацію на тему «Аналіз продуктивності праці» захистив у 1979 р. Докторську дисертацію на тему «Аналіз ефективності використання виробничого потенціалу» захистив у 1992 р.

Основні показники наукової діяльності.

Коло наукових інтересів – проблеми, пов’язані з дослідженням обліку, аналізу і аудиту ефективності використання виробничого потенціалу та його складових частин. Особисто розробив методику аналізу виробничого потенціалу, а також ефективності використання трудового потенціалу.

Опублікував монографію «Аналіз ефективності використання виробничого потенціалу», особисто розробив та запропонував його методику.

Надрукував два одноосібні посібники: «Фінансовий аналіз» та «Бухгалтерський облік у бюджетних установах та фінансових органах».

Автор 180 наукових публікацій.

Підготував трьох кандидатів наук.

ФЕДОРОВИЧ
Роман Володимирович

Кандидат економічних наук, професор. Академік Академії економічних наук. Директор інституту економіки і управління Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 1 січня 1947 р. в с. Брошнів-Осада Рожнятівського району Івано-Франківської області.

У 1969 р. після служби в армії, вступив до Київського інституту народного господарства (Тернопільський факультет) і в 1973 р. закінчив Тернопільський фінансово-економічний інститут, за спеціальністю «Бухгалтерський облік в промисловості». З 1975 по 1978 р. навчався в аспірантурі Московського фінансового інституту. В 1978 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Удосконалення оперативного аналізу діяльності виробничих об'єднань швейної промисловості» за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» (м. Москва).

Сфера наукових інтересів – економічний аналіз і об'єкт його дослідження – господарсько-фінансова діяльність підприємств. Особливої уваги надано методам визначення ефективності фінансово-господарської діяльності на підприємстві, які умовно поділені на три групи: традиційні, математико-статистичні та евристичні. До першої групи належать такі методи, які використовують майже з моменту виникнення економічного аналізу як відокремленої галузі спеціальних знань, як самостійного навчального курсу. До другої – математико-статистичні методи, які ввійшли в коло економічних розробок значно пізніше, коли було налагоджено випуск і використання засобів обчислювальної техніки та виникла необхідність прийняття рішень в умовах невизначеності, конфліктності, багатокритерійності та ризику.

Третя група – евристичні методи, тобто методи генерації варіантів рішень проблеми на основі притаманних людині здібностей до творчої діяльності.

Опублікував 95 наукових праць з проблем теорії економічного аналізу, оперативного аналізу, фінансового аналізу, проектного аналізу, бухгалтерського обліку, економіки підприємств. Неодноразово брав участь у Міжнародних конференціях з проблем економічного аналізу, бухгалтерського обліку та управління. В Болгарії опублікував дві статті: «Бухгалтерський облік в системі управління доходами бюджету», «Деякі аспекти використання методики «директ–костінг» в управлінській діяльності» (Свіщов, Стопанська академія «Д.А. Ценов»).

За редакцією Р.В. Федоровича опубліковано навчальні посібники «Оперативний економічний аналіз діяльності підприємств» (1998), «Теорія економічного аналізу: математичний аспект» (2000) «Проектний аналіз» (2001), «Фінансовий аналіз» (2001), підручник «Теорія економічного аналізу». У співавторстві – підручники «Економічний аналіз» (2000), «Економіка підприємств» (2002).

Підготував п'ять кандидатів наук.

ФУРДИЧКО **Орест Іванович**

Доктор економічних наук, професор, член-кореспондент Української академії аграрних наук, заслужений працівник сільського господарства України. Перший заступник Голови Держкомлісу України.

Службова адреса: м. Київ, вул. Хрещатик, 5. Тел. (044) 226-32-65; (044) 228-56-86.

Народився 10 жовтня 1952 р. в с. Стрільбичі Старосамбірського району Львівської області.

У 1975 р. закінчив з відзнакою Львівський лісотехнічний інститут за спеціальністю «Інженер лісового господарства».

У 1992 р. О.І. Фурдичко захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю «Економіка, планування, організація управління народним господарством і його галузями» на тему «Резерви підвищення ефективності використання лісових ресурсів (на прикладі підприємств лісогосподарського комплексу)» у Львівському відділенні Інституту економіки НАН України.

В 1995 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю «Територіальні системи та комплекси» на тему «Ефективність використання ресурсо-виробничого потенціалу лісогосподарського комплексу» в Інституті регіональних досліджень НАН України.

Нагороджений відзнаками Президента України – орденами «За заслуги» II і III ступеня.

Працює в державному комітеті лісового господарства України.

Основні показники наукової діяльності. Сучасним напрямом наукової діяльності професора О. Фурдичка є фахова еколого-економічна оцінка використання природних ресурсів Карпатського

регіону України, зменшення впливу господарської діяльності на довкілля та шляхи розширення заповідного фонду, розробка засад регіональної екологічної політики України.

О.І.Фурдичко є автором дев'яти монографій (в т.ч. двох наукових посібників), присвячених раціональному природокористуванню та історії лісівництва в Україні, зокрема: «Ефективність ресурсо-виробничого потенціалу лісогосподарського комплексу»; «Економіка комплексного використання і відтворення харчових ресурсів лісу»; «Ліс і рекреація в лісі»; «Історія лісівництва в Україні»; «Узлісся (екологія, функції та формування)»; «Лісовими стежками Львівщини»; «Лікарські та медоносні рослини Галичини»; «Першопостаті українського лісівництва»; «Карпатські ліси: проблеми екологічної безпеки і сталого розвитку».

Фундаментальну монографію «Ефективність ресурсо-виробничого потенціалу лісогосподарського комплексу» було покладено в основу затвердженої Кабінетом Міністрів України «Програми розвитку лісогосподарського і лісопромислового комплексів України на період до 2015 року». Завдяки науковим розробкам професора О.І. Фурдичка та їх впровадженню у виробництво значно вдосконалено систему захисту гірських районів від стихійних лих та запроваджено нові принципи господарювання, що сприяло підвищенню економічної стабільності Карпатського регіону.

О.І. Фурдичко опублікував 45 наукових статей з економічних, еколого-економічних, та лісівничих проблем.

Під керівництвом професора О.І. Фурдичка захистилося п'ять кандидатів наук за тематикою природокористування та підвищення ефективності лісового господарства, іншими темами, що перебувають на стику екології та економіки і стосуються впровадження та реалізації принципів екологічно збалансованого господарювання та підвищення рівня раціональності використання природних ресурсів.

ХМІЛЬ Федір Іванович

Доктор економічних наук, професор. Завідувач кафедри менеджменту Львівської комерційної академії, професор кафедри управління Малопольської вищої економічної школи в м. Тарнові (Польща).

Службова адреса: 79601 м. Львів, вул. Туган-Барановського, 10. Тел. (0322) 797668.

Народився 18 червня 1947 р. в с. Сиволож Борзнянського району Чернігівської області.

Закінчив Львівський торгово-економічний інститут (тепер Львівська комерційна академія) у 1971 р.

Навчався в аспірантурі Львівського торгово-економічного інституту (кафедра економіки торгівлі) в 1971-1973 рр.

Кандидатську дисертацію «Визначення товарно-групових витрат обігу та їх використання в економічній роботі» захистив у 1977 р.

Докторську дисертацію «Менеджмент організацій в умовах трансформації економіки України» захистив у 1998 р.

Основні показники наукової діяльності. Сфера наукових інтересів – обґрунтування наукових основ вітчизняного менеджменту. В цьому напрямі визначений склад та аргументований зміст понятійно-категорійного апарату як теоретичної основи вітчизняної науки менеджменту; виявлений комплекс чинників зовнішнього середовища діяльності виробничо-господарських організацій в умовах перехідної економіки, що формують сучасну практику менеджменту в Україні; розроблена методологія програмованого активно-адаптивного управління діяльністю виробничо-господарських організацій в умовах нестабільного соціально-економічного середовища, методика реструктуризації виробництва і управління в корпоратизованих підприємствах; обґрунтовані основні напрями становлення нової

системи соціально-психологічних відносин у трудових колективах та культури організацій.

Автор одноосібної монографії «Становлення сучасного менеджменту в Україні (проблеми теорії та практики)» (Львів: ЛКА, 1996. – 15 д. а.). У монографії здійснений науковий аналіз проблем розвитку вітчизняного менеджменту, його ролі в процесі соціально-економічних реформ у суспільстві. Визначені ключові віхи, досягнення яких дасть змогу побудувати систему управління виробничо-господарськими організаціями, яка поєднувала б національно-етнічні, економічні, світоглядні особливості українського суспільства із здобутками світової науки й практики управління.

Загальна кількість наукових публікацій – більше ста.

Публікації за кордоном: ‘The social responsibility of business in Ukraine» (Угорщина, матеріали Міжнародної конференції, 2000 р.); «Formowanie kultury organizacji w warunkach rozwoju postsocialistycznego» (Польща, Матеріали наукової конференції, 2002 р.).

Одноосібні підручники та посібники:

1. Ділове спілкування: Навч. посібник. – К.: Укоопспілка, 1993. – 5,90 д. а.
2. Менеджмент: Підручник. – К.: Вища школа, 1995. – 19,80 д. а.
3. Основи теорії менеджменту. Навч. посібник. – К.: ІСДО, 1995. – 8,65 д. а.
4. Організаційно-кооперативна робота: Навч. посібник. – К.: Укоопспілка, 1996. – 3,75 д. а.
5. Практичні завдання менеджменту торговельного підприємства: Навч. посібник. – К.: Укоопспілка, 1996. – 4,15 д.а.

ХОРОНЖИЙ Андрій Гнатович

Доктор економічних наук, професор.
Відмінник освіти України. Завідувач
кафедри соціології Львівського національного університету ім. І. Франка.

Службова адреса: 79008
м. Львів, проспект Свободи, 18.
Тел. 74-23-82, 96-41-28.

Народився 2 березня 1933 р. в с. Лучицях Сокальського району Львівської області. У 1962 р. закінчив Донецький інститут радянської торгівлі. З 1966 р. навчався в аспірантурі у Львівському державному університеті ім. І. Франка. У 1969 році закінчив аспірантуру і захистив кандидатську дисертацію на тему «Оборотні засоби промислових підприємств та їх ефективність». Докторську дисертацію на тему «Інтенсифікація процесу управління основною ланкою народного господарства (на прикладі ВО і НВО)» за спеціальністю 08.00.21 «Економіка, планування, організація управління промисловістю та її галузями» захистив у 1989 р. в Інституті економіки промисловості Академії наук УРСР. Науковий ступінь доктора економічних наук присвоєно у 1990 р., а вчене звання професора кафедри соціології у 1991 р. Нагороджений знаком «Відмінник освіти України».

Основні показники наукової діяльності. Наукові інтереси сформував на базі актуальних проблем вдосконалення і розвитку соціального управління і самоврядування, аналітичної соціології та способу життєдіяльності людей. Постановка і дослідження проблем з названих напрямів дали змогу сформулювати оригінальні концепції, підходи і методи їх вирішення. Зокрема, сформульовано концепцію інтенсифікації процесу управління, яка ґрунтується на ущільненні управлінських операцій. Розробив і обґрунтував для дослідження складних проблем соціального управління і самоврядування метод декомпозиції, який полягає у їх розчленуванні на частинні (локальні)

проблеми. Узагальнення результатів вирішення частинних (локальних) проблем становить результат вирішення складної проблеми. Розвинув структурно-функціональний підхід до соціального управління і самоврядування, який базується на функціях управління. Довів, що обсяги робіт у розрізі функцій управління стають основою організаційної побудови управлінського апарату та оптимізації апарату структурних підрозділів. Уміло поєднав теоретико-методологічні аспекти з конкретними соціологічними дослідженнями, що дозволило розвинути аналітичну соціологію і застосувати її для вивчення і дослідження соціальної та економічної сфер у регіоні. Успішно здійснює керівництво науково-дослідними темами кафедри, пов'язаними з аналітичною соціологією.

Опублікував одноосібну монографію «Організація управління виробничим об'єднанням» (Львів: Вища школа, 1985). У монографії розглядаються теоретичні і методичні питання організації управління виробничим об'єднанням, аналізуються організаційні структури і процеси управління, показані шляхи їх раціоналізації та вдосконалення. Запропоновані нові ситуаційні, системні і комплексні підходи до вирішення широкої низки проблем управління – як глобальних, так і локальних.

Опублікував 102 наукові праці.

Підготував п'ять кандидатів наук з економіки та соціології. Здійснює керівництво аспірантами з тематики аналітичної соціології і забезпечує на високому професійно-кваліфікаційному рівні підготовку соціологів-аналітиків. Розробив методичні вказівки щодо викладання основ соціального управління, економічної соціології і соціології менеджменту.

ЧЕРЕВКО **Георгій Владиславович**

Доктор економічних наук, професор.
Проректор з науково-дослідної роботи,
завідувач кафедри економіки АПК
Львівського державного аграрного університету.

Службова адреса: 80138 м. Львів-
Дубляни.

Народився 7 лютого 1958 р. в м. Івано-
Франківську. З 1974-1979 рр. нав-
чався у Львівському сільськогосподар-

ському інституті (нині Державний аграрний університет) на економічному факультеті за фахом «Економіка і організація сільського господарства», який у 1979 р. закінчив з відзнакою. Був скерований на роботу на кафедру економіки сільського господарства Львівського сільськогосподарського інституту.

Працюючи асистентом кафедри, у 1985 р. захистив кандидатську дисертацію «Ефективність використання виробничих фондів у ското-відгодівельних міжгосподарських підприємствах» (науковий керівник – д.е.н., професор В.А. Павчак) у спеціалізованій вченій раді Харківського сільськогосподарського інституту ім. В.В. Докучаєва

У 1993 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри економіки АПК Львівського державного сільськогосподарського інституту.

У 1995 р. в Інституті аграрної економіки УААН захистив докторську дисертацію «Зниження матеріаломісткості тваринницької продукції».

З 1995 р. – завідувач кафедри економіки АПК Львівського державного сільськогосподарського інституту.

Вчене звання професора кафедри економіки АПК Львівського державного аграрного університету присвоєно у 2000 р.

З 1999 р. – проректор з науково-дослідної роботи ЛДАУ.

Основні показники наукової діяльності.

За 1979-2002 рр. опубліковано 220 праць, з них 150 наукових і 70 навчально-методичного характеру, в т. ч. вісім монографій, дві брошури, два навчальні посібники. 12 публікацій здійснено в закордонних виданнях (США, Польща).

Найважливіші публікації:

1. Проблеми зниження матеріаломісткості сільськогосподарської продукції: Монографія – К.: Урожай. – 1991. – 184 с. (у співавторстві).
2. Економіка природокористування. Підручник – Львів: Світ. – 1995. – 220 с. (у співавторстві).
3. Держава і ринок: Монографія – Львів: Українські технології. – 1998. – 115 с. (у співавторстві).
4. Аграрна економіка: реформи та стабілізація кризи: Монографія – Львів: Українські технології. – 1998. – 80 с. (у співавторстві).
5. Економіка зернопродуктового підкомплексу: Монографія – Львів, 2000. – 198 с. (у співавторстві).
6. Основи сільськогосподарської обслуговуючої кооперації: Навч. посібник – К.: Вища школа, 2001. – 464 с. (у співавторстві).
7. Ціновий та ринковий моніторинг в АПК: проблеми та перспективи: Монографія – Львів: Українські технології, 2001. – 152 с. (у співавторстві).
8. Монографія «Transformacja Rolnictwa Polskiego i Ukraińskiego w latach 90». – Warszawa: Wień Jutra, 2002. – 156 с. (у співавторстві).

Учасник 40 міжнародних наукових конференцій, семінарів і конгресів.

У 1995 р. пройшов п'ятитижневе тижневе і піврічне стажування в США (м. Фенікс, Сент-Луїс, Чикаго, Індіанополіс, Лос-Анджелес).

У 1996 р. пройшов місячне стажування в м. Мюнхені (ФРН) за програмою Ост-Вест-Трейнінг за напрямом «Управління людськими ресурсами»; у 1997-1998 рр. навчався у Люблінській рільничій академії (Польща) за програмою «Європейські екологічні стандарти».

Викладає дисципліни: Економіка АПК, Державне регулювання ринкової економіки, Витратно-ціновий моніторинг, Реформування АПК. До трьох останніх є автором навчальних програм і структур курсів, розробив шість навчальних програм з курсу «Кооперація».

Член Міжнародної асоціації сільськогосподарських економістів.

Під його керівництвом захищено чотири кандидатські дисертації з актуальних проблем розвитку АПК.

Коло наукових інтересів включає проблеми ефективності виробництва і вдосконалення системи економічних взаємовідносин в АПК, інвестування, оптимізації структури виробництва, зрівноважений розвиток сільських регіонів, агропромислові ринки.

ШАБЛІЙ Олег Іванович

Доктор географічних наук, професор, академік Академії Вищої школи України та Української екологічної академії, Почесний член Українського Географічного Товариства, дійсний член Наукового Товариства ім. Т.Г. Шевченка, завідувач кафедри економічної і соціальної географії Львівського національного університету ім. І. Франка, Заслужений професор цього вищого навчального закладу.

Службова адреса: 79000 м. Львів, вул. Університетська, 2.

Народився в 1935 р. у с. Курівці Зборівського району Тернопільської області. У 1954 р. закінчив з відзнакою Бережанське педагогічне училище. З 1954 р. О.Шаблій пов'язує своє життя з Львівським університетом. Спочатку як студент (до 1959 р.), а після закінчення – як старший лаборант, викладач (1961 р.), доцент (1968), професор (1989), завідувач кафедри (1990). У 1961 р. О.Шаблій вступив до заочної аспірантури. Кандидатську дисертацію “Лісопромисловий комплекс Українських Карпат (тенденції розвитку і структура)” захистив у 1966 р. Ця ж проблема стала темою докторської дисертації, захищеної у 1978 р. на спеціалізованій раді з економічної і соціальної географії Санкт-Петербурзького університету.

Основні показники наукової діяльності.

Спектр наукової діяльності: методологічні, теоретичні і прикладні питання і проблеми суспільної географії, геоекології, геоекономіки та картографії, які охоплюють такі важливі питання:

1) загальні проблеми суспільної географії (СГ), теорії районування і суспільно-географічного комплексування, законів і закономірностей територіальної організації суспільства (ТОС) та ін.;

2) дослідження конкретних міжгалузевих комплексів і систем Західного регіону (лісовиробничих, агропромислових, рекреаційних, транспортних) тощо;

-
- 3) сутність і структура екологічної науки і місце у ній геоecології;
 - 4) районування території України і окремих її регіонів;
 - 5) нові галузеві напрями розвитку (“точки зростання”) соціально-економічної географії: проблеми етногеографії, політичної, сакральної та медичної географії, їх загального об’єкта і предмета дослідження, конкретних об’єктів вивчення та змісту;
 - 6) історія географії загалом та української зокрема;
 - 7) картографічне моделювання територіальних систем розселення і господарства;
 - 8) математичні методи і моделі в соціально-економічній географії.

Усі ці напрями синтезовано у монографії «Суспільна географія: теорія, історія, українознавчі студії (2001, 46 д.а.).

Перу вченого належить понад 350 наукових праць, у т. ч. понад 20 з них – це монографії і навчальні посібники. Частина з них видані з грифом Міносвіти України. Зокрема «Математичні методи в економічній географії» (1984), «Математичні методи в соціально-економічній географії» (1993), «Основи загальної суспільної географії» (2002).

Одноособові монографії:

1. Лісопромислові комплекси Української РСР (питання теорії і моделювання). – Львів: Вища школа. – 1973. – 186 с. (Теоретичні питання поняття лісопромислового комплексу України (ЛПК); вперше виділено у структурі ЛПК систему виробничо-технологічних циклів, систематизовано фактори розвитку і територіальної організації ЛПК; викладено основи математичного і картографічного моделювання ЛПК).

2. Межотраслевые территориальные системы (проблемы методологии и теории). – Львів: Вища школа. – 1976. – 200 с. (Розгортання міжгалузевої територіальної системи (МТС) як понятійного конструкта. Типізація і класифікація МТС. Математичне і картографічне моделювання МТС на прикладі агро-, лісопромислових і транспортних комплексів).

3. Академік Степан Рудницький – фундатор української географії. – Львів; Мюнхен: Ред.-вид. відділ Львів. ун-ту, 1993. – 222 с. (Життєвий шлях і наукова діяльність фундатора української географії Степана Рудницького. Його внесок у розвиток теорії (визначення об’єкта

географії, її класифікація, понятійний апарат), науки, формування національної політичної географії і геополітики, картографії).

4. Володимир Кубійович: енциклопедія життя і творення. – Львів: Фенікс, 1996. – 704 с. (Розгорнутий життєпис В.Кубійовича як географа, картографа, енциклопедиста та громадського діяча. Його науково-організаційна діяльність у Науковому Товаристві ім. Т.Г.Шевченка. Спогади про В.Кубійовича відомих українських діячів і вчених (Ю.Шевельова, А.Жуковського та ін.), бібліографія його праць).

5. Суспільна географія: теорія, історія, українознавчі студії. – Львів: Львівський національний університет ім. І. Франка, 2001. – 744 с. (Сучасні проблеми суспільної географії – її онтологічний та гносеологічний об’єкти, предмет дослідження, внутрішня структура та зв’язки з іншими науками; система понять і категорій, в т. ч. головне поняття цієї науки; закони суспільної географії, система методів дослідження. Вивчені дискусійні проблеми розвитку політичної географії і геоекології. Питання географічного українознавства, історії української суспільної географії, її визначні постаті. Розглядаються загальноукраїнські (демо-, соціально- і сакрально-географічні) та регіональні – західноукраїнські, галицькі та карпатські суспільно-географічні проблеми).

Наукову роботу О.Шаблій творчо поєднує з викладацькою і навчально-методичною. Він викладає “Основи суспільної географії”, “Головні проблеми суспільної географії”, “Математичні методи в соціально-економічній географії” та ін. дисципліни на географічному та курс “Економічна географія” – на економічному факультетах. В Українському Вільному Університеті (УВУ) у Мюнхені прочитав курси лекцій “Історія української географії” та “Політична географія України”. Видав з грифом Міносвіти навчальний посібник “Соціально-економічна географія України” (42 д.а. у 1994 р., 45 д.а. рос. перевид. у 1995 р., друге вид. укр. мовою у 2000 р.) у співавторстві.

Під його керівництвом та за консультацією захищено 16 дисертацій, у т. ч. одну докторську.

ШЕВЧЕНКО Григорій Сергійович

Доктор економічних наук, професор.
Академік Української академії інформатики. Відмінник освіти України.
Завідувач кафедри економіки та менеджменту деревообробних підприємств Українського державного лісотехнічного університету.

Службова адреса: 79057 м.Львів, вул.
Ген.Чупринки, 103.

Народився 23 серпня 1937 р. в с. Богданівка Знам'янського району Кіровоградської області. Закінчив у 1964 р. з відзнакою Львівський лісотехнічний інститут. У 1964-1976 рр. працював на різних посадах в установах Львівської області. З 1976 по 1985 р. – начальник Львівського управління «Держкомнафтопродукту» України. З 1985 по 1989 р. – голова «Держкомнафтопродукту» Естонії.

З січня 1989 р. по березень 1993 р. – директор Львівського центру науково-технічної інформації.

З 1993 р. – професор, а з 1996 р. – завідувачем кафедри економіки та менеджменту деревообробних підприємств УкрДЛТУ.

В 1980 р. захистив у Київському інституті народного господарства кандидатську дисертацію на тему «Економічна ефективність і природоохоронне значення організації збору і раціонального використання відпрацьованих нафтопродуктів» (наукові керівники – д.е.н., проф. Черевко І.О., д.е.н., проф. Долішній М.І.). Після захисту кандидатської дисертації працював за сумісництвом на посаді доцента кафедри економіки лісу Львівського лісотехнічного інституту.

У 1990 р. в Московському інституті народного господарства захистив докторську дисертацію на тему «Підвищення ефективності використання нафтопродуктів». У 1994 році присвоєно звання професора кафедри маркетингу та кон'юнктури ринку УкрДЛТУ.

Нагороджений орденом «Знак Пошани», Почесною Грамотою Міністерства освіти і науки України та знаком «Відмінник освіти України».

Член вченої ради УкрДЛТУ та вченої ради економічного факультету.

Основні показники наукової діяльності.

Професор Г.С. Шевченко – автор двох монографій, трьох навчальних посібників та більше 65 наукових праць. Він є науковим керівником держбюджетних тем «Розробка методичних основ удосконалення форм організації виробництва і управління деревообробною промисловістю України» та «Еколого-економічна ефективність утилізації відходів виробництва».

Підготував двох кандидатів наук. В даний час є керівником трьох аспірантів та здобувачів.

Найважливіші публікації:

1. Утилизация отработанных нефтепродуктов: Монографія, - К.: Техніка, 1983.
2. Економічний аналіз виробничої діяльності лісогосподарських і деревообробних підприємств. Навч. посібник. – Львів: УкрДЛТУ, 1999. (у співавторстві).
3. Соціально-економічне прогнозування. Навч. посібник. – Львів, 1998. (наук, керівник і співавтор).
4. Проблеми розвитку деревообробної галузі в перехідний період становлення ринкових відносин в Україні. – Всеукраїнська газета «Деревообробник». – 2000. – №17. – Грудень.
5. Планування на деревообробних підприємствах. Навч. посібник. – Львів, 2000. (наук. керівник і співавтор).

ШКАРАБАН **Степан Іванович**

Доктор економічних наук, професор. Заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри економічного аналізу Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 6 березня 1940 р. в с. Шайноги Радехівського району Львівської області.

Закінчив Львівський торгово-економічний інститут в 1961 р. В 1964-1967 рр. навчався в аспірантурі цього ж інституту. В 1967 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Аналіз ефективності використання основних фондів в роздрібній торгівлі споживчої кооперації».

В 1985-1987 рр. перебував у докторантурі. У 1987 р. захистив докторську дисертацію на тему «Оперативний економічний аналіз в управлінні промисловим виробництвом».

Основні напрями наукової діяльності.

Займається розробкою теоретичних проблем оперативного економічного аналізу діяльності промислових підприємств. Особисто автором розробив методику оперативного економічного аналізу в швейній промисловості, яка впроваджена на підприємствах Укршвейпрому.

Опублікував 12 монографій (з них п'ять одноосібних), зокрема

1. Оперативный анализ финансово-хозяйственной деятельности производственного объединения. – М.: Финансы, 1978.

Розглянуто теоретичні основи і методику оперативного аналізу на виробничих об'єднаннях швейної промисловості.

2. Совершенствование хозрасчета в объединениях швейной промышленности. – К.: Техника, 1981.

Розглянуто теоретичні основи і практику впровадження і вдосконалення господарського розрахунку в швейній промисловості.

3. Оперативный экономический анализ в производственном объединении. – М.: Финансы и статистика, 1985.

Методики оперативного аналізу в нових умовах господарювання.

4. Основы оперативного экономического анализа. – Львов: Изд-во при Львовском государственном ун-те, 1988.

Обґрунтовано теоретичні положення щодо організації оперативного економічного аналізу в промисловості.

5. Аналіз фінансового стану підприємства в ринкових умовах. – Тернопіль: Економічна думка, 1992.

Наведено методику аналізу фінансового стану підприємства в умовах ринкової економіки.

Загальна кількість опублікованих робіт – 198, в т. ч. болгарською мовою – три.

Підготував сім кандидатів наук і двох докторів наук.

ШКОЛА Ігор Миколайович

Доктор економічних наук, професор. Академік інженерної академії України. Завідувач кафедри економіки, підприємництва та менеджменту Чернівецького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету.

Службова адреса: 58002 м. Чернівці, пл. Центральна, 7. Тел. (03722) 2-23-03.

Народився 14 лютого 1940 р. в м. Ашхабаді Туркменської РСР. У 1945 р. сім'я переїхала до м. Кривого Рогу.

В 1964 р. закінчив Криворізький гірничорудний інститут, а в 1967 р. - Харківський інженерно-економічний інститут за спеціальністю «інженер-економіст». З 1968 р. – аспірант Харківського інженерно-економічного інституту. Кандидатську дисертацію на тему «Пути повышения эффективности использования оборотных средств в горнорудной промышленности» захистив у 1972 р.

У 1988 р. захистив докторську дисертацію на тему «Теория и методы комплексной оценки взаимодействия вещественных и личных факторов производства».

Основні показники наукової діяльності. Досліджує проблеми взаємодії комплексної оцінки речових та особистих факторів виробництва, форми регіонального розвитку, міжнародні економічні відносини та розвиток туристичної індустрії.

Всього опубліковано дванадцять монографій загальним обсягом 162 друковані аркуші.

Монографії:

1. Оборотные средства горнорудных предприятий в новых условиях планирования и экономического стимулирования. – К., 1971.

Запропонована методика розрахунку оборотних коштів з допомогою економіко-математичного моделювання.

2. Основные производственные фонды горнорудного предприятия. – Москва: Недра, 1976.

Визначено якісний та кількісний вплив активної частини основних виробничих фондів на кінцеві результати роботи підприємства гірничорудної промисловості.

3. Ритмичность и эффективность работы горнорудных предприятий. – Москва: Недра, 1980.

Вперше у вітчизняній науці були запропоновані показники визначення ритмічності і рівномірності роботи гірничорудних підприємств та їх вплив на ефективність роботи підприємств з підземним видобутком залізної руди. Розроблена методика їх розрахунку.

4. Управление производственными фондами горнорудных предприятий. – Москва: Недра, 1988.

Вперше у вітчизняній науці була розроблена і запропонована модель управління виробничими фондами у взаємозв'язку і взаємодії з особистими факторами виробництва.

5. Развитие международного туризма в Украине. – Чернівці: Рута, 1997. (Співавтори Григорків В.С., Кифяк В.Ф.)

Проаналізовано організацію та розвиток міжнародного туризму в Україні. Запропоновано економіко-математичні моделі оптимізації туристичної діяльності.

6. Актуальні проблеми регіонального розвитку. – Чернівці: Прут, 2000.

На основі соціологічних досліджень визначено вплив різних форм регіонального розвитку на відтворювальний потенціал регіону.

Загальна кількість опублікованих праць – 223.

Підготовлено 21 кандидата та одного доктора економічних наук.

Опублікував у співавторстві чотири підручники та сім навчальних посібників для студентів вузів.

ШТЕФАНИЧ Дмитро Андрійович

Доктор економічних наук, професор. Член-кореспондент Академії інженерних наук України. Професор кафедри міжнародної економіки, фінансово-кредитних відносин та маркетингу Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел. 33-60-43.

Народився 20 квітня 1947 р. в с. Веренчанка Заставнівського району Чернівецької області.

Закінчив Київський інститут народного господарства в 1965 р.; навчався в аспірантурі з 1967 по 1970 р. Кандидатську дисертацію на тему «Ефективність використання виробничих потужностей (на прикладі цегельних заводів БРСР)» захистив у 1971 р..

У докторантурі навчався з 1978 по 1980 р.; докторську дисертацію на тему «Вдосконалення планування, оцінки і стимулювання ефективності використання виробничого потенціалу» захистив в 1988 р..

Основні показники наукової діяльності. Основна сфера наукових інтересів: методологічні основи визначення і стимулювання напруженості планових завдань (суть напруженості планових завдань, її оцінка на різних рівнях управління підприємством, стимулювання прийняття напружених планів); оцінка рівня економічного ризику на фірмі (суть економічного ризику, його класифікація, фактори та джерела економічного ризику, визначення величини втрат від ризику, оцінка імовірності втрат, диверсифікація ризику).

Опублікував одноосібну монографію «Напряженные планы предприятий и их стимулирование». В ній розглянуто питання суті напруженості планів, її оцінку, методи стимулювання прийняття напружених планів. Автор розробив методiku оцінки напруженості планових завдань на різних ієрархічних рівнях управління підприємством та їх стимулювання.

Загальна кількість наукових публікацій – 97.

Наукові праці, видані за кордоном:

1. Оцінка величини економічного ризику (Словенія), нім. мов.; 1996 р.
2. Вдосконалення розробки бізнес-плану (Болгарія), рос. мов.; 2000 р.
3. Методичні основи визначення збутового потенціалу промислового підприємства (Словаччина), англ. мов., 2001 р.
4. Вдосконалення оцінки рівня конкурентоздатності фірми (Польща), польськ. мов., 2001 р.
5. Вдосконалення організації розробки бізнес-плану (Польща), укр. мов., 2002 р.

Підготував трьох кандидатів наук.

ЮРІЙ Сергій Ілліч

Доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук. Ректор, завідувач кафедри фінансів Тернопільської академії народного господарства.

Службова адреса: м. Тернопіль, вул. Львівська, 11. Тел.33-30-33.

Народився 30 січня 1950 року в с. Шишківці Новоселицького району, Чернівецької області.

Закінчив Чернівецький фінансовий технікум в 1969 р., а в 1976 р. – Тернопільський фінансово-економічний інститут.

Навчався в аспірантурі при Московському економіко-статистичному інституті на кафедрі фінансів. У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Розширене відтворення основних фондів в умовах соціалістичної економічної інтеграції”.

У 1996 р. захистив докторську дисертацію на тему “Спільне підприємництво в Україні: фінансовий аспект розвитку”.

Основні показники наукової діяльності. Коло наукових інтересів: державні фінанси, бюджетна сфера.

Монографії:

1. Спільне підприємництво: фінанси, кредит, валюта. – Тернопіль: Громада, 1995. – 12,5 д. а.

Здійснено комплексно-теоретичне дослідження логічного й історичного функціонування спільного підприємництва з точки зору розвитку форм власності, які розглянуті як іманентні з боку розвитку продуктивних сил та економічних відносин. Аналіз фінансових аспектів еволюції форм власності дав можливість зробити висновок, що на конкретному етапі розвитку країни виправдана та форма власності, яка найбільшою мірою відповідає реальному усупільненню виробництва, рівню його концентрації й найкращим чином з’єднує виробника із засобами праці, викликає у нього зацікавленість у їх примноженні та ефективному застосуванні.

2. Фінансово-кредитні відносини нових форм зовнішньоекономічних зв'язків. – К.: НМК ВО, 1992. – 8,5 д. а.

Визначено основні складові мотиваційного механізму залучення іноземних інвестицій з урахуванням специфічності інвестиційного клімату в Україні та з'ясовано вплив об'єктивних і суб'єктивних факторів на розгортання спільного підприємництва.

3. Фінансово-кредитний механізм спільних підприємств (методологія, теорія і практика). – К.: НМК ВО, 1991. – 6 д.а.

Доведено об'єктивну доцільність функціонування синдикуваного пулу валютних ресурсів спільних підприємств, який створює фундамент для внутрішньо- та міжфірменного спільнопідприємницького валютного кредиту.

4. Бюджетна система України. – К.: НІОС, 2000. – 211 д. а.

Розкрито становлення та функціонування бюджетної системи України.

5. Фінанси / За ред. Вишкіл студії. –Тернопіль: Карт-бланш, 2002. – 21 д. а.

Охарактеризовано, проведений аналіз, вказані шляхи на вірус тлумачення основних фінансових категорій та їх використання на практиці.

6. Бюджетна система / За ред. Вишкіл студії. – К.: Таксон, 2002. – 13.5 д. а.

Розроблені напрями вдосконалення підготовки фахівців для фінансової сфери зі складання, виконання та контролю за коштами як державного, так і місцевих бюджетів.

Всього надруковано 79 наукових праць, із них: п'ять одноосібних монографій, три наукові збірники за редакцією та шість навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки України.

Опублікував ряд навчальних посібників та підручників, серед яких одноосібний:

1. Фінансовий екстерналії зовнішньої заборгованості України.

Народногосподарський архів. – Свищов, година LIV, книга 1. – 2001.

Брав участь у роботі групи фахівців з підготовки Бюджетного кодексу України.

Підготував шість кандидатів та двох докторів наук.

ЯНКІВ

Мирон Дмитрович

Доктор економічних наук, професор. Віце-Президент Польсько-Української Господарської Палати. Голова Львівської обласної державної адміністрації.

Службова адреса: м. Львів, вул. Винниченка, 18.

Народився 25 липня 1951 р. у с. Лисовичі Стрийського району Львівської області. З 1968 по 1973 р. навчався на економічному факультеті Львівського

державного університету ім. І. Франка. Спеціальність за освітою – планування народного господарства.

У 1973-75 рр. викладав у Тернопільському фінансово-економічному інституті. Впродовж 1975-1988 рр. – аспірант, доцент, старший науковий співробітник Львівського державного університету ім. І. Франка. 1988-1990 рр. – керівник сектору аграрного відділу Львівського обкому партії. В 1990-1994 рр. – доцент, зав. кафедри економіки та організації сільгоспвиробництва Львівської академії ветеринарної медицини ім. С. Гжицького. З 1994 р. – голова комітету економіки Львівського облвиконкому, з 1995 р. – начальник Головного управління економіки Львівської облдержадміністрації. З 1998 по 2000 р. – перший заступник голови Львівської облдержадміністрації. В 2000-2002 рр. працював керівником Торгово-економічної місії у складі Посольства України в Республіці Польща.

У 1994-2000 рр. працював за сумісництвом на посаді професора кафедри маркетингу Львівської академії ветеринарної медицини ім. С. Гжицького, зав. кафедрою Львівського національного університету ім. І. Франка, директором Інституту європейської економічної інтеграції при ЛНУ ім. І. Франка.

У 1975-78 рр. навчався в аспірантурі на економічному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка, після закінчення якої захистив кандидатську дисертацію.

У 2000 р. захистив докторську дисертацію «Організаційно-економічні механізми розвитку та функціонування АПК України» в Інституті економіки НАН України.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів:

- формування ефективних організаційно-економічних механізмів розвитку та функціонування національного агропромислового комплексу в умовах ринкових трансформацій;
- державна політика у сучасному розвитку агропромислового виробництва в умовах багатуокладної економіки;
- розробка системи показників та балансовий інструментарій для стратегічного, регіонального та галузевого планування і прогнозування розвитку АПК.

Найбільш суттєві теоретичні і практичні результати досліджень автора були опубліковані в 12 монографіях, серед яких одна одноосібна:

Янків М.Д. Організаційно-економічні механізми розвитку і функціонування АПК України: Монографія. – Львів: Коопосвіта, 2000. – 450 с.

У роботі відображено результати дослідження актуальних проблем організаційно-економічних механізмів розвитку та функціонування національного АПК в умовах ринкових відносин. Розкрито сутність і значення АПК у системі соціально-економічних відносин у суспільстві, обґрунтовано напрями, методи і способи структурної перебудови вітчизняного агропромислового виробництва. Розроблено пропозиції щодо удосконалення фінансово-кредитної, податкової і зовнішньоекономічної політики стосовно агропромислової сфери, методів державного регулювання розвитку АПК і державної підтримки агропромислових виробників. Досліджено питання формування ефективних систем управління і планування розвитку АПК в умовах ринкових відносин, застосування регіонального менеджменту в державному регулюванні агропромислової сфери.

Кількість наукових публікацій: понад 100.

Кількість підготовлених кандидатів та докторів наук – 12.

Опублікував ряд навчальних підручників та посібників, серед яких одноосібний:

Янків М.Д. Совершенствование планирования агропромышленного комплекса региона: Учеб. пособие: – К.: Вища школа, 1989. – 56 с.

ЯРЕМЧУК
Іван Герасимович

Доктор економічних наук, професор. Завідувач кафедри економіки природокористування і управління, проректор з наукової роботи Тернопільського фінансово-економічного інституту.

Службова адреса: 46004 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11.

Народився 25 грудня 1933 р. в с. Рогізка Чечельницького району Вінницької області.

У 1954 р. закінчив Верховівський сільськогосподарський технікум і скерований на роботу агронома МТС в с. Задарів Монастириського району Тернопільської області. Згодом працював спеціалістом сільського господарства в колгоспі «Шлях до комунізму» того ж району. З 1961 р. – в апараті обласних організацій Тернопільщини.

У 1964 р. закінчив економічний факультет Львівського сільськогосподарського інституту.

У березні 1972 р. на вченій раді Всесоюзного НДІ цукрових буряків захистив дисертацію «Підвищення продуктивності праці в буряківництві» на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. У тому ж році за конкурсом був обраний викладачем Тернопільського фінансово-економічного інституту. В 1978 р. І.Г. Яремчуку присвоєно вчене звання доцента.

У 1985 р. на вченій раді Інституту економіки АН Української РСР захистив докторську дисертацію «Проблеми підвищення ефективності суспільної праці (на прикладі бурякоцукрового виробництва Української РСР)». З 1987 р. – професор. У 1993 р. І.Г. Яремчука обрано дійсним членом Української екологічної академії наук. З 1972 р., перебуваючи у Тернопільському фінансово-економічному інституті, працював на посадах старшого викладача, доцента, завідувача кафедри економіки природокористування і управління, проректора з наукової роботи.

Основні показники наукової діяльності. Тематика наукових досліджень стосується підвищення ефективності праці в агропромисловому комплексі. На нинішньому етапі пріоритетними стають питання підвищення продуктивності праці в агропромисловому комплексі.

Різнобічною є науково-громадська діяльність професора І.Г. Яремчука: він був членом Тернопільської міської ради народних депутатів (1991–1993), нині – член спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій у ТАНГ, член редколегії наукового вісника ТАНГ, наукового збірника «Економіка» Подільської державної аграрно-технічної академії. Експерт ВАК України.

За сумлінну працю в обласних організаціях Тернопільщини, досягнуті успіхи у науково-педагогічній діяльності, високу активність у громадському житті нагороджений п'ятьма медалями, в тому числі срібною і бронзовою медалями ВДНГ СРСР.

За період роботи у вузі підготував п'ять кандидатів наук.

І.Г. Яремчук надрукував більше 200 наукових праць, в тому числі 12 монографій, три підручники, 45 методичних посібників, 17 брошур і понад 180 статей.

Основні наукові праці

1. *Яремчук І.Г.* Продуктивність праці в буряківництві. – Львів: Каменяр, 1975. – 78 с.
2. *Яремчук І.Г.* Підвищення ефективності праці у буряківництві. – Львів: Вища школа, 1976. – 156 с.
3. *Яремчук І.Г.* Складові продуктивності праці у буряківництві. – К.: Знання, 1977. – 48 с.
4. *Яремчук И.Г.* Повышение эффективности труда в свеклосахарном производстве. – М.: Колос, 1980. – 256 с.
5. *Яремчук І., Комаринський Я.* Фінансово-інвестиційний аналіз. – К.: УРЕ, 1999. – 300 с.
6. *Яремчук І.Г.* Економіка природокористування: Метод. посібник. – К.: Книга пам'яті України, 2000. – 430 с.
7. *Яремчук І.Г., Дмитрук В.П.* Підвищення ефективності бурякоцукрового комплексу. – Луцьк: Вид-во “Луцьк”, 2001. – 230 с.
8. *Яремчук І.Г.* Менеджмент природокористування. – К.: Книга пам'яті України, 2002. – 500 с.

ЯЦУРА

Володимир Васильович

Кандидат економічних наук, професор. Завідувач кафедри менеджменту економічного факультету Львівського національного університету ім. І.Франка.

Службова адреса: м. Львів, пр. Свободи, 18, к. 304. Тел. 96-44-87, 72-39-61.

Народився 20 жовтня 1939 р. в с. Желдець Кам'яно-Бузького району Львівської області.

Закінчив Львівський державний університет ім. І.Франка у 1961 році за спеціальністю «Правознавство».

Навчався в аспірантурі у Львівському державному університеті ім. І. Франка за спеціальністю «Політична економія» в 1964-1966 рр.

У 1967 р. захистив кандидатську дисертацію «Прискорення оборотності оборотних засобів промислових підприємств».

З 1970 р. – доцент кафедри економіки організації і планування народного господарства Львівського державного університету ім. І.Франка. У 2001 р. присвоєно вчене звання професора кафедри менеджменту Львівського національного університету ім. І.Франка.

З 1998 р. по даний час – завідувач кафедри менеджменту Львівського національного університету ім. І.Франка.

Основні показники наукової діяльності.

Сфера наукових інтересів:

- проблема організації та управління оборотними засобами на підприємствах легкої промисловості;
- вдосконалення управління комплексним розвитком господарства області;
- розробка проектів концепцій формування елементів ринкової економіки у Львівській області, відродження села і розвитку сільського господарства Львівщини, які отримали схвалення сесії

-
- Львівської обласної ради;
 - розробка основних положень місцевого самоврядування, господарства області на основі принципів самофінансування і самозабезпечення оптимальної децентралізації та поєднання регіональних і державних інтересів особи і населення відповідної території;
 - дослідження проблеми організаційних структур управління місцевого самоврядування.

В.В. Яцура опублікував 85 праць, в тому числі 80 наукових та п'ять навчальних посібників. Лише у 1990–2002 рр. опубліковано більше 30 наукових праць.

Опублікував монографію «Оборотні кошти промислових підприємств» (9 д.а.) у співавторстві з проф. Хоронжим А.Г.

У цій праці проведена класифікація факторів, які негативно впливають на ефективне використання обігових коштів, а також намічені можливі шляхи їх усунення. У монографії вперше було застосовано сіткову модель нормування обігових коштів. Це дозволило оптимізувати затрати часу, людських ресурсів та досягти раціональної координації робіт при нормуванні обігових коштів.

У співавторстві з професорами З.В. Ромовською та З.Г. Ватаманюком розроблено проект Закону України «Про власність», який був прийнятий Верховною Радою України.

Під його керівництвом захищено чотири кандидатські дисертації.

Зміст

Алексєєв Ігор Валентинович	4
Апопій Віктор Володимирович	6
Башнянин Григорій Іванович	8
Березівський Петро Степанович	10
Беленький Петро Юхимович	12
Благун Іван Семенович	14
Бойко Євген Іванович	15
Бойко Микола Миколайович	17
Бочан Ігор Омелянович	19
Бриндзя Зіновій Федорович	21
Буряк Петро Юрійович	23
Буян Іван Васильович	25
Ватаманюк Зіновій Григорович	27
Вовк Володимир Михайлович	29
Вовканич Степан Йосипович	31
Войцеховський Віктор Богданович	33
Галанець Василь Григорович	35
Гарасим Петро Миколайович	38
Герасимчук Зоряна Вікторівна	40
Гладій Михайло Васильович	42
Гончарук Яків Андрійович	44
Горлачук Валерій Васильович	46
Грабинський Ігор Михайлович	48
Грищук Віктор Климович	50
Гуцайлюк Зіновій Володимирович	52
Давимука Степан Антонович	54
Дайновський Юрій Анатолійович	56
Данилюк Микола Олексійович	58
Дзюблюк Олександр Валерійович	60
Долішній Мар'ян Іванович	62
Дудар Тарас Григорович	65
Дусановський Степан Львович	67
Євдокименко Валерій Кирилович	69
Єлейко Василь Іванович	71

Журавель Григорій Павлович	73
Загорський Володимир Степанович	75
Зінь Едуард Анатолійович	77
Злупко Степан Миколайович	79
Іванух Роман Андрійович	81
Карлін Микола Іванович	83
Качан Євген Петрович	85
Кириленко Ольга Павлівна	87
Козоріз Марія Андріївна	89
Коломийчук Василь Степанович	91
Комарницький Іван Федорович	93
Кондратьєв Радомир Іванович	95
Коссак Володимир Михайлович	96
Крикавський Євген Васильович	98
Крупка Ярослав Дмитрович	100
Кузьмін Олег Євгенович	102
Кульчицький Володимир Семенович	104
Лендел Михайло Андрійович	106
Лесечко Мирон Дмитрович	108
Лесюк Орест Іванович	110
Литвин Богдан Миронович	112
Луцишин Петро Васильович	114
Марцин Володимир Степанович	116
Медведев Сергій Борисович	118
Медведчук Сергій Володимирович	119
Мельник Алла Федорівна	121
Мех Ярослав Васильович	123
Мешко Іван Михайлович	124
Михасюк Іван Романович	126
Мікловда Василь Петрович	129
Мних Євген Володимирович	131
Мокій Анатолій Іванович	133
Мочерний Степан Васильович	135
Навроцький В'ячеслав Олександрович	138
Насінник Збігнев Олександрович	140
Нор Василь Тимофійович	142

Оксанич Олександр Емануїлович.....	145
Олексюк Олександр Степанович.....	146
Остапенко Олексій Іванович.....	148
Остап'юк Мирослав Ярославович.....	150
Павлишенко Михайло Миколайович.....	152
Павлов Володимир Іванович.....	154
Палига Євген Миколайович.....	157
Панчишин Степан Михайлович.....	159
Петрович Йосиф Михайлович.....	161
Пилипенко Пилип Данилович.....	164
Писаренко Світлана Марківна.....	165
Пітюлич Михайло Іванович.....	167
Побурко Ярослав Олексійович.....	168
Поплавський Василь Григорович.....	170
Пушкар Михайло Семенович.....	172
Реверчук Сергій Корнійович.....	174
Регульський Віктор Лук'янович.....	175
Римар Микола Васильович.....	177
Ромовська Зорислава Василівна.....	179
Рушак Михайло Юрійович.....	181
Савельєв Євген Васильович.....	183
Синякевич Ігор Макарович.....	185
Скибінський Станіслав Володимирович.....	187
Сливка Степан Степанович.....	189
Смовженко Тамара Степанівна.....	191
Стадницький Юрій Іванович.....	193
Стельмашук Антон Михайлович.....	195
Сторожук Володимир Петрович.....	197
Сявавко Мар'ян Степанович.....	199
Тивончук Іван Опанасович.....	201
Тищик Борис Йосипович.....	203
Ткаченко Іван Семенович.....	205
Тринько Роман Іванович.....	207
Трубич Степан Юрійович.....	209
Туниця Юрій Юрійович.....	211
Усач Богдан Федорович.....	213

Устенко Олександр Андрійович	215
Фаріон Іван Дем'янович.....	216
Федорович Роман Володимирович.....	218
Фурдичко Орест Іванович	220
Хміль Федір Іванович	222
Хоронжий Андрій Гнатович.....	224
Черевко Георгій Владиславович.....	226
Шаблій Олег Іванович	228
Шевченко Григорій Сергійович.....	231
Шкарабан Степан Іванович.....	233
Школа Ігор Миколайович	235
Штефанич Дмитро Андрійович.....	237
Юрій Сергій Ілліч	239
Янків Мирон Дмитрович.....	241
Яремчук Іван Герасимович	243
Яцура Володимир Васильович.....	245